

Albanian: Introducing Bible Basics

HYRJE PËR BAZAT E BIBLËS

STUDIME FILLESTARE

ju japin mundësi të studioni Biblën
sistematikisht

Përmbajtja

- 1) Bibla
- 2) Zoti
- 3) Qëllimi i Zotit
- 4) Vdekja
- 5) Premtimet e Zotit
- 6) Jezu Krishti
- 7) Premtimi i Zotit ndaj Davidit
- 8) Ringjallja e Jezusit
- 9) Kthimi i Krishtit
- 10) Ungjilli

- 11) Pagëzimi
- 12) Mbretëria e Zotit

Ky libërth jepet falas, për të shpallur Ungjillin në të gjithë botën nga Carelinks, Po Box 3034, South Croydon, Surrey, CR2 OZA, England www.carelinks.net email info@carelinks.net

METODA E STUDIMIT

Këto seri prej 12 Mësimesh kanë për qëllim t'ju ndihmojnë të përfitoni një kuptim bazë të asaj që mëson Bibla, si dhe të ndani avantazhet e të qenit Kristian. Ju do të keni një përfitim shumë të madh nga këto Studime, duke i rishikuar disa herë dhe duke lexuar pjesët e rekomanduara nga Bibla. Më pas përgjigjuni pyetjeve me disa alternativa, në fund të çdo Kapitulli, duke iu referuar përsëri shënimeve, nëse jini të pasigurt për përgjigjet. Nuk është e nevojshme të nxitoheni dhe të hamendësoni përgjigjet; informacioni i mjaftueshëm është dhënë që ju t'ju përgjigjeni me saktësi të gjitha pyetjeve, të cilat do t'u shërbejnë si bazë për të ndjekur studime të mëtejshme.

Pasi të keni plotësuar të gjitha pyetjet e 12 kapitujve, kalojini përgjigjet tuaja tek Fleta Përmbledhëse e Përgjigjeve, në mes të kësaj broshure. Kur studimet të jenë plotësuar, dërgojeni Fletën Përmbledhëse tek adresa e treguar . Kur ne të marrim përgjigjet tuaja, ju do të keni një Kujdestar personal që do t'i korrigjojë dhe do t'ua kthejë ato përsëri, së bashku me ndonjë koment shtesë të nevojshëm si dhe librin *Bazat e Biblës*, i cili me 12 Kapitujt dhe 359 faqet, do t'ju ndihmojë në studimin e mëtejshëm të Biblës.

Nëse kini ndonjë pyetje në lidhje me Biblën, ne do të ishim të kënaqur t'ju ndihmonim, duke gjetur përgjigjen nga Bibla.

Studime njohëse

Qëllimi i Studimeve Hyrëse të Bazave të Biblës është që t'ju japë mundësi të studioni Biblën sistematikisht për veten tuaj. Në fund të Studimeve, ju do të kini një pamje të qartë të Ungjillit bazë, që mësoi Jezusi. Ai u tha dishepujve të predikonin Ungjillin në të gjithë botën, dhe të pagëzonin besimtarët duke i zhytur në ujë- në vdekjen dhe ringjalljen e Tij. Shpresojmë që në fund të këtyre mësimëve, ju do të jeni në gjendje të vendosni të besoni Ungjillin dhe të pagëzoheni. Sigurisht, që në këtë fazë, ju jeni një fillestar. Lutuni, sa më mirë që të mundeni që Zoti t'ju zbulojë fjalën e Tij, për ta kuptuar. Tregojini Atij gjithçka për jetën tuaj dhe përpiquni të kuptoni, se si Ai ju udhëheq përmes Fjalës së Tij, duke kërkuar që të afroheni më tepër me Atë.

Në fund të çdo kapitulli ka pyetje. Jeni të mirëpritur të shtoni komentet tuaja, ose të bëni pyetje në lidhje me Biblën. Ne do të ishim të kënaqur të komunikoni me ju rreth këtyre çështjeve, nëse shkruani në adresën në faqen e mëparshme.

Në këtë kurs hyrës ka 12 Kapituj. Pas kësaj janë dhe 11 të tjera më të detajuara, të përmbledhura në një libër me 350 faqe të quajtur '*Bazat e Biblës*'. Ne do t'ju dërgojmë këtë pasi të keni plotësuar të 12 kapitujt. Të gjitha këto janë pa pagesë; ne ju premtojmë se nuk do t'ju kërkojmë para asnjëherë. Madje as do t'ju takojmë në qoftë se ju nuk bëni kërkesë. Nëse dëshironi të takoni ndonjë nga anëtarët tanë për të diskutuar, ju lutem na njoftoni, se ndoshta mund të ketë një përfaqësues në zonën tuaj.

Ne vërtet kujdesemi për ju dhe dëshirojmë t'ju ndihmojmë drejt një vendi, në Mbretërinë e përjetshme të Perëndisë këtu në tokë, kur Jezusi të kthehet. Prandaj, ne do të lutemi për ju, dhe presim me padurim të marrim përgjigjet tuaja për mësimet, ose komentet për to.

MËSIMI 1

Bibla

Bibla pohon gjëra të mëdha. Ajo shpall qartë se autori i saj është Zoti- Krijuesi i universit. Ajo pohon se zbulon Zotin dhe qëllimin e Tij dhe flet me autoritet. Nëse ky pohim nuk mund të vërtetohet, atëherë Bibla është mashtrimi më mizor dhe më i madh që i është bërë ndonjëherë njerëzimit. Nëse pohimet e Biblës vërtetohen, atëherë ne zotërojmë thesarin më të madh të botës.

Bibla, si Fjala e vërtetë e Zotit, përmban çelësin e paqes dhe lumturisë. Ajo i përgjigjet pyetjes më të ngatërruar që ka të bëjë me kuptimin dhe qëllimin e egzistencës sonë dhe rezultatit përfundimtar të luftës midis të mirës dhe së keqes.

LE TË SHOHIM MË NGA AFËR ATË QË AJO POHON

Pali, autori i Dhjatës së Re, thotë, "I gjithë Shkrimi është i frymëzuar nga Perëndia" (2 Timoteut 3 v 16). Çdo fjalë e dorëshkrimeve origjinale është shkruar direkt nën udhëheqjen Hyjnore. Apostulli Pjetër theksonte të njëjtin fakt, "Sepse asnjë profeci nuk ka ardhur nga vullneti i njeriut, por njerëzit e shenjtë të Perëndisë kanë folur, të shtyrë nga Fryma e Shenjtë-Versioni i Përpunuar (2 Pjetrit 1v 21).

Këta dy apostuj pohojnë autoritetin Hyjnor për shkrimet e Dhjatës së Vjetër, të shkruara disa shekuj përpara kohës së tyre. Ky autoritet Hyjnor është përgjegjës për harmoninë e plotë që zbulohet në Bibël. Autorët e Biblës ishin të ndarë nga koha, edukimi, profesioni, përvoja dhe pozita shoqërore, megjithatë, të gjitha shkrimet e tyre kombinohen për të formuar një Libër të vetëm.

PËRSE ËSHTË SHKRUAR BIBLA

Bibla na tregon si filloi egzistenca e shoqërisë njerëzore, dhe se si plani i Zotit për shpëtimin do të na çojë tek fitorja përfundimtare e së mirës mbi të keqen, dhe për shfarosjen e çdo gjurme të mëkatit dhe të keqes. Qëllimi kryesor i Biblës është t'i bëjë të njohur njerëzimit të dënuar, këtë rrugë të shpëtimit përmes Krishtit Jezus. Dhjata e Vjetër dhe e Re kombinohen dhe e prezantojnë Jezusin, si të vetmin Shpëtimtar të njerëzimit."

Këto gjëra janë shkruar që ju të besoni se Jezusi është Krishti , Biri i Perëndisë dhe që, duke besuar, ta keni jetën në emër të tij" (Gjoni 20 v 31). Në faqet e Biblës ne zbulojmë të gjitha mësimet e nevojshme për kulturën e njeriut, përkufizimet Hyjnore të së mirës e të keqes, dhe detyrën e njeriut ndaj Zotit dhe njerëzve të tij (2 Timoteut 3 v 15-17).

Së fundi, Bibla është shkruar të na tregojë gjerësisht se çfarë do të sjellë e ardhmja, që ne të përgatitemi për ardhjen e Krishtit (2 Pjetrit 1 v 19).

PËRMBAJTJA E BIBLËS

Bibla është një koleksion librash i ndarë në dy pjesë kryesore. Librat e Dhjatës së Vjetër janë shkruar përpara kohës së Krishtit, kurse ato të Dhjatës së Re, pas kohës së Krishtit. Gjithsej janë 66 libra. Ju do të shihni një listë të tyre në fillim të Biblës. Ato janë

shkruar nga rreth 40 autorë të ndryshëm, në një periudhë prej 1 500 vjetësh. Ato u shkruan në një numër të ndryshëm vendesh - të tillë si në Izrael, Egjipt, Itali dhe Babiloni.

Të gjithë këta libra përqëndrohen në një temë kryesore - në temën për të zbuluar qëllimin e Zotit me njeriun, që në fillim, të regjistruar tek Zanafilla, në kohën kur "Mbretëritë e botës u bënë mbretëri të Zotit tonë dhe të Krishtit të tij; dhe ai do të mbretërojë në shekuj të shekujve" (Zbulesa 11 v 15).

DHJATA E VJETËR

Librat e Dhjatës së Vjetër përmbledhen në katër pjesë kryesore:

(a) LIBRAT E MOISIUT

Libri i parë është quajtur Zanafilla, që do të thotë fillim. Ai na tregon për marrëdhëniet e Zotit me njeriun e parë në tokë. Pastaj vjen Eksodi, Levitiku, Numrat, dhe Ligji i Përtërirë. Ato tregojnë se si Zoti e thirri Abrahamin, bëri një besëlidhje me të dhe pasardhësit e tij, i nxori ata nga Egjipti dhe u dha atyre tokën që tani quhet Izrael.

(b) LIBRAT HISTORIKË

Këta, që nga Libri i Jozueut deri tek Libri i Esterit janë një regjistrim i historisë të Izraelitëve (ose Judenjve) dhe tregon për marrëdhëniet e Zotit me ta.

(c) LIBRAT POETIKË

Libri i Jobit, Psalmet, Fjalët e urta, Predikuesi dhe Kantiku i Kantikëve u shkruan në Hebraisht (gjuha e Izraelitëve) në formë poetike. Ato përmbajnë shumë mësimë të rëndësishme për rrugët e Zotit, si dhe për ndjenjat dhe detyrat e njeriut.

LIBRAT E PROFETËVE

Fjala profet do të thotë parashikues-,dikush që ka aftësi depërtuese ose vegime, jo vetëm për ngjarjet në të ardhmen, por

gjithashtu për nevojën e njerëzve për Perëndinë. Pas librave të gjatë si Isaia, Jeremia dhe Ezeieli, janë disa libra më të shkurtër.

DHJATA E RE

(a) SHËNIMET E UNGJILLIT

Këto janë katër përshkrime të ndara të jetës së Krishtit, të shkruara nga Mateu, Marku, Luka dhe Gjoni; secili tregon ungjillin (lajmin e mirë) sipas mënyrës së vet.

(b) LIBRI I QUAJTUR "VEPRAT E APOSTUJVE"

Ky është shkruar nga Luka dhe tregon se çfarë ndodhi pasi Jezu Krishti u ngjall nga vdekja. Ne na është thënë se si u formuan kishat e para, ndërsa apostujt përhapën lajmin e mirë nëpër Perandorinë Romake.

(c) LETRAT

Këto u shkruan nga disa apostuj për të ndihmuar besimtarët e hershëm në kishat e vogla dhe të shpërndara.

(d) LIBRI I ZBULESËS

Ky ishte mesazhi i fundit i Jezusit, i dhënë apostullit Gjoni në vegim.

JEZU KRISHTI BESOI ÇDO FJALË TË DHJATËS SË VJETËR

Jezu Krishti është figura qendrore e planit të Biblës, dhe kur ai lindi, Dhjata e Re nuk egzistonte. Shkrimet që ai përdori dhe studioi ishin Dhjata e Vjetër. Jezusi i besoi këto Shkrime, dhe i bazoi mësimet e tij në to, si dhe i pranoi ato me autoritet të

padiskutueshëm. Shihni këto fragmente: Gjoni 5 v 46-47; Luka 24 v 27; Luka 24 v 44 -48; Mateu 22 v 29; Marku 7 v 6-13.

Jezusi flet për Abrahamin, Isakun, Jakobin, Davidin dhe Solomonin, si dhe për shumë njerëz të tjerë për të cilët ne lexojmë në Dhjatën e Vjetër, dhe e bazoi mësimin e tij në faktin se këta njerëz ishin të vërtetë, dhe se e gjithë Dhjata e Vjetër është Fjala e Perëndisë.

BIBLA NUK MUND TË PROVOHET SE ËSHTË E GABUAR

Të gjitha zhvillimet e mendimit dhe të teknologjisë moderne, janë kombinuar për të treguar, se shënimet e Biblës janë të vërteta. Shumë kundërshtarë të Biblës, duke përfshirë disa njerëz shumë të zgjuar, janë përpjekur ta nxjerrin atë të gabuar, por të gjithë kanë dështuar. Përderisa e vërteta nuk mund të kundërshtojë vetveten, ne natyrisht duhet ta pranojmë Fjalën e Zotit të jetë në harmoni me njohuritë shkencore.

Një tjetër evidencë e autoritetit të Biblës, është mënyra me të cilën ajo është mbrojtur gjatë shekujve. Bibla i ka qëndruar triumfist çdo përpjekjeje të njeriut për ta rrëzuar atë. Ajo është shtypur dhe ndaluar nga njerëz të zakonshëm; botime të tëra të saj janë djegur dhe shumë libra janë shkruar me qëllim për ta hedhur poshtë. Asnjë libër tjetër nuk i është nënshtruar një kundërshtimi të tillë të vazhdueshëm dhe të vendosur: Por Bibla ende qëndron e palëvizshme.

Vjetërsia e madhe e Biblës, mbrojtja e saj dhe ndikimi mbi qëniet njerëzore, janë faktorë që nuk mund të injorohen. Qartësia e zbulimeve arkeologjike nga njerëz të tillë si Rawlinson, Layard, Smith, Woolley dhe Kenyon, në Egjipt, Ninive, Asiri, Babiloni, Ur, Siri, Lebanon dhe Izrael janë të gjitha pohime që të bien në sy për vërtetësinë e historisë të Biblës. Ekspozitat në muzeume kudo nëpër botë e tregojnë këtë qartë. Mbishkrimet e

popujve që luftuan kundër Izraelit, konfirmojnë përshkrimet e Biblës së bashku me ngjarjet dhe zakonet e hershme, si dhe shprehjet e vendit. Arkeologjia e sotme vazhdon të shtojë materiale që mbështesin arsyet tona për të besuar të vërtetën e të gjithë Biblës.

Madje dhe kritika, që ka të bëjë me kujdesin e kopistëve Judenj për shkrimet origjinale, janë mahnitur me zbulimin e shkrimeve të vjetra. Zbulimi i shquar më 1947 i Pergamenave të Detit të Vdekur, ka dhënë më shumë prova të vlefshme për saktësinë e Biblës. Këto dorëshkrime janë disa nga më të hershmet dhe më të çmuarat, që datojnë prapa në shekullin e dytë Para Krishtit. Megjithë moshën e tyre, ndryshimet e pakta që ndeshim, janë vetëm në respekt të shqipërimin dhe nuk ndikojnë në doktrinë, profecinë ose faktet historike.

Kështu, puna e arkeologëve konfirmon në një mënyrë të shquar, të vërtetën dhe besueshmërinë e Biblës, dhe kështu indirekt ajo është prodhim i frymëzuar Hyjnor.

PROFECITË PROVOJNË VËRTETËSINË E BIBLËS

Zoti ka zgjedhur profecinë si një provë të madhe të epërsisë së Tij të pafund mbi të gjitha qëniet e tjera (Isaia 46 v 9 - 10; Isaia 42 v 9).

Shpeshherë Bibla flet për ngjarje që do të ndodhin qindra vjet më vonë. Tek Mateu 2 thuhet se njerëzit e mençur erdhën në Jeruzalem dhe pyetën; "Ku është ai që është lindur Mbret i Judenjve ?" Kur Herodi i bëri kryepriestit këtë pyetje, ata menjëherë u përgjigjën, "Në Betlehem të Judesë" sepse kjo ishte profetizuar qindra vjet përpara në një nga librat e Dhjatës së Vjetër (Mikea 5 v 2).

Përveç profecive për Jezu Krishtin, ka dhe shumë të tjera që tregojnë për popujt e vjetër, dhe në veçanti, për Judenjët. Shumë

nga kombet e hershëm janë zhdukur, por Bibla thotë se Judenjtë do të mbijetojnë. Judenjtë ende mbijetojnë sot me gjithë përpjekjet e shumta për t'i shkatërruar (Jeremia 30 v 10 - 11). Nëse Bibla do të ishte prodhim i njerëzve të thjeshtë, një deklaratë e tillë do të ishte e gabuar në çdo kohë të historisë. Judenjtë janë ende me ne sot, me shtetin e tyre Izraelin, dhe kryeqytet Jeruzalemin, tani në një kontroll të plotë.

Bibla na jep arsye për këto fakte. Kjo është një provë e fuqishme se Bibla është frymëzim Hyjnor, dhe si e tillë e palëkundur.

PËRMBLEDHJE E DISA PREJ ARSYEVE PËR TË BESUAR SE BIBLA ËSHTË E FRYMËZUAR

1. Uniteti i mesazhit të saj me gjithë numrin e madh të autorëve që e shkruan për një kohë shumë të gjatë.
2. Qëndresa e saj e mrekullueshme.
3. Qartësia e zbulimeve të arkeologëve.
4. Përmbushja e profecive të Biblës - (shembuj të tjerë do të jepen në mësimet e mëvonshme).

KUSHTE QË DUHEN PLOTËSUAR

Nëse duam të kuptojmë Biblën, Jezusi tha se duhet të bëhemi ashtu si fëmijët e vegjël, Mateu 11 v 25. Ne duhet të zbulojmë për veten tonë të vërtetën dhe mençurinë e Fjalës së Zotit (Fjalët e Urta 2 v 3-6), dhe duhet të besojmë se Zoti do të na shpërblejë në punën tonë (Hebrenjve 11 v 6). Ne duhet të kemi dëshirë të sjellim jetët tona në harmoni me urdhërimet e Zotit.

Jezusi tha, "Po t'i dini këto gjëra, të lumtur jeni ju nëse do t'i bëni" (Gjoni 13 v 7), dhe "Jo çdo njeri që më thotë: Zot, Zot, do të hyjë në mbretërinë e qiejve; por do të hyjë ai që kryen vullnetin e Atit tim që është në qiej" (Mateu 7 v 21). Apostulli

Pal shkroi: "Punoni për shpëtimin tuaj me frikë dhe me dridhje" (Filipjanëve 2 v 12).

SI DUHET TË STUDIOJMË BIBLËN ?

Ashtu si çdo kurs i rregullt studimi, leximi i planifikuar është më i dobishëm. Në fillim ndiqni sugjerimet që përmban ky Mësim. Vetë Bibla është interpretuesja më e mirë. Gjithmonë kuptoni pjesët në kontekstin e tyre dhe krahasoni Shkrime me Shkrime.

Dhe ndërsa ndiqni këtë kurs, ju do të kuptoni se çdo besim bazë është mbështetur në Shkrime të sigurta dhe të qarta. Me këtë themel, vargjet e 'vështirë' apo 'kontradiktorë' mund të shpjegohen ose harmonizohen.

Shpjegimi i pjesëve të Biblës nga referencat që ndodhen në fund, nganjëherë mund të jenë të dobishme, por duhet kujtuar se përpiluesit e këtyre referencave nuk ishin të udhëhequr nga frymëzimi Hyjnor. Ato janë të gabuara nëse konkluzionet e tyre kundërshtojnë mësimin e Shkrimeve (Isaia 8 v 20).

Qëllimi i këtij kursi Studimi është t'ju ndihmojë të kuptoni Biblën për veten tuaj, kështu që ju ta pranoni atë ashtu siç është, Fjala e Perëndisë, duke ofruar shpresën e jetës së përjetshme të gjithë atyre që e dëgjojnë dhe i binden.

PJESË PËR TË LEXUAR NGA BIBLA 2 Timoteu 3 v 2; Pjetrit 1; Luka 24; Isaia 8 v 20; Veprat 28 v 23-31; Efesianëve 4 v 21-32.

MËSIMI 1: Pyetje

Nënvizo përgjigjen e drejtë për çdo pyetje dhe shkruajini ato tek faqet e mesit.

1. Kush është autori i Biblës ?

(a) Pali (b) Moisiu (c) Zoti (d) Danieli

2. Në cilën pjesë të Dhjatës të Vjetër përshkruhet se Jezusi filloi t'u shpjegonte dishepujve në rrugën për në Emanus për veten e tij? (a) Në shkrimet e profetëve (b) Në shkrimet e Moisiut
(c) Psalmet (d) Fjalët e Urta
3. Pergamenat e Detit të Vdekur u zbuluan më:
(a) 1749 (b) 1794 (c) 1947 (d) 1914
4. Ku profetizoi Mikea se do të lindte Jezusi?
(a) Jeruzalem (b) Bethel (c) Betlehem (d) Babiloni
5. Librat e Biblës u shkruan mbi një periudhë prej:-
(a) 50 vjetësh (b) 15 vjetësh (c) 1 500 vjetësh (d) 150 vjetësh
6. Jezusi tha, "Po t'i dini këto gjëra të lumtur jini ju:
(a) 'nëse ju tregoni të tjerëve' (b) 'nëse i bëni ato'
(c) 'nëse i kujtoni' (d) 'nëse jeni të sigurt për to'
7. Sa libra të ndarë përmban Bibla?
(a) 66 (b) 27 (c) 39 (d) 23
8. Cila ishte "fjala" e sigurt që Pjetri i referohet në kapitullin e dytë?
(a) sjellje e mirë (b) Këngë (c) Profeci (d) bisedë
9. Në cilin qytet jetonte Pali në kohën e regjistruar tek Veprat 28 v 23-31?
(a) Romë (b) Jeruzalem (c) Efesus (d) Aleksandri
10. Nga ku mund të përfitojmë një kuptim të plotë të planit dhe qëllimit të Zotit me tokën?

- (a) Nga Pergamenat e Detit të Vdekur   (b) Nga ligji i Judenjv
 (c) Nga shkrimet e arkeologëve   (d) Nga Bibla e Shenjtë

MËSIMI 2

Zoti

Ka disa argumente për egzistencën e Zotit.

ARGUMENTI I ORËS

Nëse gjejmë një orë të vjetër në tokë, nëse nuk kemi parë një orë më parë, ne mund ta marrim dhe shohim me kujdes. Ne mund ta hapim dhe të shikojmë mekanizmat e ndërlikuar, dhe do të vemë re se si rrotat e vogla punojnë pranë njëra -tjetrës për të formuar orën.

Ne e dimë se kjo pjesë mekanizmi kaq e ndërlikuar, është krijuar nga dikush; ajo është planifikuar. Ora nuk mund të jetë krijuar vetë. Pjesët e saj nuk janë bashkuar rastësisht. Fakti që ora egziston, është provë se duhet të ketë një projektues - duhet të ketë një orëbërës.

Universi është i përbërë nga miliona yje. Toka ka një hënë që rrotullohet rreth saj. Dielli dhe planetët janë pjesë e mahnitshme e një sistemi të ndërlikuar, në të cilën çdo pjesë lëviz saktësisht sipas një rruge të caktuar. Kjo është shumë më e ndërlikuar se çdo orë. Kjo nuk ndodhi rastësisht. Duhet të jetë një projektues. "Qiejtë tregojnë lavdinë e Perëndisë dhe kupa qiellore shpall veprën e duarve të tij" (Psalmi 19 v 1).

DËSHMIA E BIBLËS

Bibla përmban një nga argumentet më të fuqishme për egzistencën e Zotit. Bibla përmban shumë profeci për ngritjen dhe rënien e mbretërive dhe kombeve, për individë dhe ngjarje. Në shumë raste këto profeci u shkruan qindra vjet përpara. Kjo është diçka që njeriu nuk mund ta bëjë. Vetëm Zoti, i cili kontrollon gjithçka, ka bërë që këto profeci të shkruhen. Shih tek Isaia 46 v 9-10.

Disa nga këto profeci do të trajtohen në studimet e ardhshme. Qëllimi i këtij kapitulli është të shpjegojë se çfarë ka zbuluar Zoti për veten e Tij në Bibël.

ÇFARË NA TREGON BIBLA

Zoti ka zbuluar Vetën si Krijues. "Në fillim Zoti krijoi qiejt dhe tokën" (Zanafilla 1 v 1) "Unë kam bërë tokën dhe kam krijuar njeriun mbi të: me duart e mia kam shpalosur qiejtë dhe komandoj tërë ushtrinë e tyre (Isaia 45 v 12).

Zoti e ka zbuluar veten si të përjetshëm. Ai ka qënë gjithmonë, dhe gjithmonë do të egzistojë.

"Para se të kishin lindur malet dhe para se ti të kishe formuar tokën dhe botën, madje nga mot dhe përjetë ti je Perëndia" (Psalmi 90 v 2).

"Froni yt është nga përjetësia i qëndrueshëm; ti je i tillë nga përjetësia" (Psalmi 93 v 2).

Ka vetëm një Zot. Izraelitëve ju ishte kujtuar se perënditë e ndryshme që Egjiptianët adhuronin nuk kishin fuqi dhe s'ishin gjë tjetër veçse figura të bëra me dorë,

"Sepse tërë perënditë e kombeve janë idhuj, kurse Zoti ka krijuar qiejtë" (Kronikave 16 v 26). Zoti është i plotfuqishëm. Ai di

gjithçka që do të ndodhë dhe është kudo prezent me anë të forcës të frymës së Tij.

"Ti e di kur ulem dhe kur ngrihem, ti e kupton nga larg mendimin tim ... dhe i njeh thellë të gjitha rrugët e mia (Psalmi 139 v 2-3).

Davidi në këtë psalm thekson se mendjet tona janë tepër të ngushta për të kuptuar mrekullinë e Perëndisë (vargu 6). Por nëse ne e dimë se Zoti shikon dhe di gjithçka, kjo mund të jetë një ngushëllim i mrekullueshëm si dhe burim force. "Nëse marr krahët e agimit dhe shkoj të banoj në skajin e detit, edhe aty dora jote do të më udhëheqë dhe dora jote e djathtë do të më kapë (Psalmi 139 v 9-10).

Bibla na tregon se Zoti është gjithmonë i gatshëm për të dëgjuar thirrjen e fëmijëve të Tij dhe Zoti gjithashtu ka deklaruar, "Nuk do të të lë, nuk do të të braktis." (Hebrenjve 13 v 5; Jozueu 1:5).

UNITETI I ZOTIT

Mësimi i Biblës se ka vetëm një Zot është i rëndësishëm, veçanërisht sepse ka shumë njerëz që nuk e besojnë këtë. Ky është mësimi i qartë i Dhjatës së Vjetër dhe i Dhjatës së Re. Shiko këto vargje - Isaia 45 v 5; 1 Korintasve 8 v 6 & Efesianëve 4 v 6.

Apostulli Pal i shkroi Timoteut, "Në fakt një është Perëndia, dhe një i vetëm është ndërmjetësi midis Perëndisë dhe njerëzve, Krishti Jezus njeri" (1 Timoteut 2 v 5).

Vetë Jezusi thekson rëndësinë e kësaj doktrine të Biblës kur thotë, "Dhe kjo është jeta e përjetshme, të të njohim ty, të vetmin Perëndi të vërtetë dhe Jezu Krishtin që ti ke dërguar (Gjoni 27 v 3).

DOKTRINA E TRINITETIT

Pak doktrina janë më të pranuar nga bota Kristiane se ajo që ka të bëjë me Hyjninë e njohur si doktrina e Trinitetit. Katolikët Romakë, Kisha Greke, dhe pothuajse të gjitha sektet e Protestantëve, megjithëse mund të ndryshojnë në disa pika, janë dakord me këtë dhe besojnë se, Ati është Zoti, Biri është Zoti, dhe Fryma e Shenjtë është Zoti, por nuk ka tre Perëndi, por një Perëndi. Ata besojnë gjithashtu se të tre këta janë të bashkë-barabartë dhe të bashkë-përjetshëm.

Është kjo një doktrinë e vërtetë? A duhet ta pranojmë këtë megjithëse nuk mund ta kuptojmë? Si mund ta njohim atë? Sigurisht vetëm nga ajo që Zoti ka dashur të zbulojë në fjalën e Tij. Prandaj, duke studiuar Biblën ne shpejt zbulojmë se në asnjë nga faqet e saj nuk ka mbështetje për këtë doktrinë të përhapur, por jepet plotësisht e kundërta. Shkrimet gjithmonë mësojnë unitetin e Zotit, dhe jo trinitetin. Citatet në vazhdim e tregojnë qartë këtë:-

"Dëgjo o Izrael: Zoti, Perëndia ynë është i vetmi Zot" (Lip. 6 : 4; Marku 12: 29).

"Unë jam Zoti dhe nuk ka asnjë tjetër, jashtë meje nuk ka Perëndi" (Isa. 45: 5).

"Për ne s'ka veçse NJË PERËNDI, Ati, nga i cili janë të gjitha gjërat" (1 Kor. 8:6).

Këto nuk janë në ndonjëfarë mënyre fragmente të veçuara, por shembuj që duhen cituar më me forcë, ku të gjitha mësojnë se Zoti është një, jo tre. Nga fragmentet e dhëna më lart, ajo e fundit është më domethënëse: Krishti është shfaqur, ka vdekur, dhe është ngritur nga vdekja dhe është lartësuar në të djathtë të Atit. Edhe Pali thotë se ka vetëm NJË ZOT ! Dhe kush është ky? Zoti trinitet i ortodoksisë - Ati, Biri, dhe Fryma e Shenjtë ? Jo! Është vetëm ATI. Ai ishte Zoti të cilin Pali e adhuroi.

ISHTE JEZUSI PERËNDIA BIRI ?

Çfarë ishte Jezu Krishti? Nuk ishte ai Perëndia Biri? Me gjithë përdorimin e dendur të kësaj shprehje sot, është e çuditshme se një frazë e tillë nuk mund të gjendet në Bibël. Ne lexojmë "Biri i Perëndisë" , por jo "Perëndia Biri". Konkluzioni përfundimtar është se doktrina e përfshirë në këtë shprehje, nuk është marrë nga Shkrimet. Besimi Athanasian thotë se Ati dhe Biri janë të bashkë - barabartë dhe të bashkë - përjetshëm. Duke kaluar mbi konceptin e shquar se Ati dhe Biri mund të jenë të bashkë - përjetshëm, çfarë thotë Bibla për sa i përket bashkë - barazisë ? Ajo flet shumë qartë për këtë çështje. Ishte Krishti i barabartë me Atin kur ai ishte këtu 1 900 vjet më parë ? Le të përgjigjet ai për veten: -

"Unë s'mund të bëj asgjë nga vetja ime" (Gjoni 5:30).

"Doktrina ime nuk është imja, por e atij që më ka dërguar" (Gjoni 7:16).

"Ati është më i madh se unë" (Gjoni 14:28).

Vetë fakti që ai u dërgua nga Ati (Gjoni 5:24,37) mohon teorinë e bashkë-barazisë, ndërsa dëshira e tij për ditur kohën e ardhjes së dytë të tij është një tjetër evidencë kundër këtij besimi të përhapur, sepse nuk mund ta imagjinojmë Personin e Dytë të Trinitetit të jetë i pa ditur në lidhje me këto. Kjo mungesë e barazisë nuk ishte vetëm për të kaluarën, por është e njëjtë dhe tani. Kujtoni fjalët e Palit kur ai flet për "Perëndia dhe Ati i Zotit tonë Jezu Krisht" (2 Kor. 11 : 31). Madje dhe Jezusi vetë, pas ringjalljes i referohet Atit si "Perëndia im" (Gjoni 20:17). Fakti tjetër se "Një është Perëndia dhe një i vetëm është ndërmjetësi midis Perëndisë dhe njerëzve: Krishti Jezu njeri" (1 Tim. 2:5), është një tjetër dëshmi për të njëjtin efekt.

POZITA E KRISHTIT NË TË ARDHMEN

Ky numër provash mund të trajtohet edhe më tej. Ne presim me padurim kohën kur Krishti të mbretërojë në tokë për njëmijë vjet. Çfarë kuptojmë me këtë ?

"Pastaj do të vijë fundi, kur ai (Krishti) t'ia dorëzojë mbretërinë Perëndisë Atë ... Ai do të mbretërojë, derisa t'i vërë të gjithë armiqtë e tij nën këmbët e veta... Dhe kur t'i ketë nënshtuar të gjitha, atëherë Biri vetë do t'i nënshtrohet Atij që i nënshtroi të gjitha, që Perëndia të jetë gjithçka në të gjithë" (1 Kor. 15:34-28).

Pozicioni i Jezusit ka qënë gjithmonë i lartë, si në të kaluarën, ashtu dhe në të tashmen dhe të ardhmen. Ati është suprem dhe bashkë-barazia nuk është sygjëruar ndonjëherë.

Atëherë, kush është Jezu Krishti ? Ai është Biri i Zotit, i lindur nga një virgjëreshë, siç është shënuar tek Mateu dhe Luka:-

"Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ty dhe pushteti i Shumë të Lartit do të të mbulojë me hijen e vet; prandaj i shenjtë që do të lindë prej teje do të quhet Bir i Perëndisë" (Luka 1: 35).

Jezusi jetoj ashtu siç jepet tek Shkrimet, ai u tundua, vuajti, dhe vdiq, por u ngrit nga vdekja nga Ati dhe u lartësua në krahun e djathtë të tij si Prifti më i Lartë dhe Ndërmjetës. Atje do të qëndrojë deri atëherë kur ai do të kthehet në tokë për të themeluar Mbretërinë e Perëndisë.

DASHURIA E PERËNDISË

Nëse ka një tipar të të Plotfuqishmit që tregon se karakteri i Tij është i ndryshëm nga perënditë e shpikura nga njeriu, është dashuria që Ai tregon.

Mendoni për dashurinë që një prindër tregon ndaj fëmijëve të tij. Zoti tregon gjithë atë dashuri-dhe më shumë-për ne.

"Sepse Perëndia e deshi aq botën , sa dha Birin e tij të vetëmlindurin, që, kushdo që beson në të të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme" (Gjoni 3 v 16).

Puna e Zotit Jezu Krisht, përbën temën e një studimi tjetër. Më pas do të trajtojmë nevojën e njeriut për shpëtim. Tani do të trajtojmë qëllimin që Zoti ka për tokën dhe njerëzit.

Është mësimi i qartë i Biblës se në të ardhmen Zoti do të ndryshojë botën, dhe do të largojë të keqen që e shqetëson tani.

PLANI I ZOTIT ME TOKËN

Shumë herët në historinë e Izraelit, Zoti deklaroi, "Ashtu siç është e vërtetë që unë jetoj, e gjithë toka do të jetë plot me lavdinë e Zotit" (Numrat 14 v 21).

Toka tani sigurisht që nuk është e mbushur me lavdinë e Zotit. Por do të jetë. Ky është qëllimi i Zotit.

Apostulli Pal u foli njerëzve të Athinës dhe u tha se një ditë, bota do të qeverisej me drejtësi nga një mbret të caktuar nga Perëndia, dhe se kjo ishte garantuar nga ngritja e tij prej vdekjes.

Sigurisht që bota tani nuk qeveriset me drejtësi. Por do të jetë në të ardhmen. Kur kjo kohë të vijë ajo do të quhet Mbretëria e Perëndisë dhe Jezusi do të jetë mbret. Qëllimi i Zotit me tokën është trajtuar më plotësisht në mësimin tjetër. Një nga mënyrat më të sigurta me të cilat Zoti ka treguar dashurinë e Tij për njerëzit është se Ai e ka bërë të njohur qëllimin e Tij në Bibël. Gjithashtu dashuria e tij është treguar me vendosjen e birit të Tij në qendër të këtij qëllimi.

FRYMA

Një studim në lidhje me Zotin, nuk do të ishte i plotë pa përmendur dy fjalët të cilat janë shoqëruar me të Plotfuqishmin

dhe punën e Tij. Fjala 'frymë' shpesh është përdorur në Bibël për të kuptuar fuqinë e Zotit që është prezent kudo. "Ku do të mund të shkoja larg Frymës sate? Ose ku do të mund të ikja larg pranisë sate? (Psalmi 139 v 7). "Kthemë gëzimin e shpëtimit dhe përkrahmë me frymë dashamirës" (Psalmi 51 v 12).

FRYMA E SHENJTË

Fjala e "Shenjtë" do të thotë e veçantë, vë mënjane, i shenjtë. Kur ne lexojmë për Shpirtin e Shenjtë, Bibla flet për Fuqinë e Zotit të përdorur për një qëllim të veçantë. Versioni i Autorizuar i Biblës, fjalën frymë shpeshherë e ka të përkthyer 'Hije', por Versioni i Përpunuar përdor fjalën Frymë, nëse shohim në disa vende ku shfaqet kjo fjalë kuptimi do të jetë i qartë.

Kur Maries, nënës së Jezusit, i thanë se ajo do të kishte një bir i cili do të quhej Jezus, asaj iu tha se Hija e Shenjtë (Fryma e Shenjtë) do të mbulonte atë dhe Luka thekson kuptimin duke përsëritur se "pushteti i Shumë të Lartit do të të mbulojë" (Luka 1 v 35). Shikoni vargun. Engjëlli po shpjegon se lindja e Jezusit do të jetë një mrekulli e sjellë nga pushteti i veçantë i Zotit duke vepruar tek Maria. Prandaj Jezusi do të ishte Biri i Perëndisë.

SHKRIMI I BIBLËS

Ne sapo kemi parë një varg në letrën e dytë të Pjetrit, i cili thotë se "asnjë profeci nuk ka ardhur nga vullneti i njeriut, por njerëzit e shenjtë të Perëndisë kanë folur të shtyrë nga Fryma e Shenjtë" (në Versionin e Autorizuar Hija e Shenjtë). Ishte pushteti i veçantë i Zotit që i bëri profetët të flisnin, dhe hartuesit e shkrimeve të përhapnin Fjalën e Zotit. Ata ishin të shtyrë nga fuqia e Zotit.

Fjala 'spirit' shpesh është një përkthim i një fjale në Hebraisht (në Dhjatën e Vjetër) ose një fjale në greqisht (në Dhjatën e Re) që do të thotë frymë. Kështu, kur Fryma e Zotit preku një njeri, mund të thuhet se "Zoti fryu tek ai". Ky kuptim i fjalës i bën mjaft të bukura disa nga këto fragmente të cilat flasin për fuqinë e Zotit. Kjo është gjithashtu arsyeja që Pali, duke i shkruar Timoteut thotë se shkrimet janë të frymëzuara nga Perëndia - "I gjithë Shkrimi është i FRYMEZUAR nga Perëndia" (2 Timoteu 3 v 16).

Ashtu si thotë dhe Dhjata e Re, Jezusit iu dha fuqia e Frymës së Shenjtë. Gjithashtu edhe apostujve iu dha më vonë ky pushtet që i lejoi ata të bënin mrekullira. Vargu i fundit tek Marku 16 v 20 na tregon se qëllimi i kësaj ishte t'i lejonte apostujt të vërtetonin fjalët që folën.

Pali flet për mënyrën me të cilën u përdor dhurata e Frymës së Shenjtë në shekullin e parë. Por tipari më i shquar mbi të gjithë dhuratat të cilën ne duhet ta kultivojmë është dashuria. (Lexo Korintasve 12 v 28-31 dhe 1 Korintasve 13 v 1-13).

Zoti ka treguar dashurinë e Tij për ne në shumë mënyra. Ne mund të tregojmë më mirë dashurinë tonë për Të, duke u përpjekur t'i jetojmë jetët tona në një mënyrë që e kënaq Atë.

PËRMBLEDHJE E DISA PIKAVE TË RËNDËSISHME

Ka vetëm një Zot.

Ai është Krijuesi. Ai është i pavdekshëm - nga përjetësia në përjetësi.

Zoti shikon dhe di gjithçka.

Zoti është i drejtë. Zoti është dashuri.

Zoti ka zbuluar qëllimin e Tij në Bibël.

Fuqia e Zotit është përshkruar si Fryma e Tij.

Shkrimet u shkruan nga pushteti i Frymës së Shenjtë.

Jezusi u lind si rezultat i veprimit të Frymës së Shenjtë mbi Marien.

Për shpëtimin tonë është e rëndësishme që ne të kuptojmë natyrën e Zotit.

PJESË NGA BIBLA PËR TË LEXUAR
Zanafilla 1; Isaia 45; Vep 17 (Vini re çfarë bënë ata tek Berea); Psalmi 139; 1 Timoteut 6.

MËSIMI 2: Pyetje

Nënvizo përgjigjen e drejtë për çdo pyetje dhe kalojini ato në faqet e mesit.

1. Si u formua universi ?
  - (a) Nga rastësia (b) Nga fuqia e Zotit (c) Nga evolucioni
2. Zoti i vërtetë është:
  - (a) Zoti i Biblës (c) Një idhull Egjiptian
  - (b) Ne nuk e dimë (d) Një shëmbëlltyrë e Baalit
3. Cilat nga të mëposhtmet janë evidenca se Zoti egziston ?
  - (a) Hymnet Kombëtare (b) Profecitë e Biblës (c) Legjendat tradicionale
4. Në Psalmi 139 v 6 shkrimtari thotë:-
  - (a) "Njohja jote është shumë e mrekullueshme për mua"
  - (b) "Zoti shikon dhe di gjithçka"
  - (c) "Zoti është i plotfuqishëm"
  - (d) "Ti e di kur ulem dhe kur ngrihem"
5. Bibla mëson se:-
  - (a) Perëndia është një trinitet (b) Perëndia është një Unitet
  - (b) Perëndia është shumë perëndi në një (d) Nuk ka Perëndi
6. Duke dhënë birin e Tij (Gjoni 3 v 16) Zoti tregoi:-

- (a) Shpresën e Tij (b) Dashurinë e Tij (c) Besimin e Tij
(d) drejtësinë e Tij
7. Cili është qëllimi i Zotit për tokën ?
(a) ta shkatërrojë (b) ta lerë siç është (c) ta mbushë me lavdinë e Tij
8. Çfarë është fryma e Zotit ?
(a) Fuqia e Zotit (b) Dashuria e Zotit
(b) Dëshira e lirë e Zotit (d) Oferta e birit të Zotit
9. Për çfarë arsye Zoti bëri që Bibla të shkruhej ?
(a) të madhështisë së Tij (b) të Shpirtit të Tij të Shenjtë (c) Për të vërtetën (d) mirësisë së Tij
10. Në Veprat 17 v 11 ne lexojmë se njerëzit në Berea:-
(a) I kënduan lavde Zotit (c) Hetuan shkrimet çdo ditë
(b) Nxitën njerëzit (d) Bënë qytetin rrëmuje

MËSIMI 3

Plani dhe Qëllimi i Zotit

Dashuria e Zotit është theksuar në mësimin e mëparshëm - dashuria e Tij për botën, duke dhënë Birin e Tij të vetëm. Kjo dashuri që Zoti tregon dhe që ne na kërkohet të tregojmë si përgjigje, nuk duhet ngatërruar me ndienjë ose 'butësi'.

Bibla thekson mirësinë e Zotit dhe drejtësinë e Tij. Ishte drejtësia absolute e Zotit, ashtu si dhe dashuria e Tij për njerëzit arsyeja pse Jezusi u ngrit nga vdekja. Jezusi nuk bëri asnjë gabim prandaj nuk ishte e mundur që ai të mbetej i vdekur (Vep. 2 v 24). Nuk do të ishte e drejtë që Jezusi të qëndronte në varr. Perëndia e ngriti atë nga vdekja.

Në të njëjtën mënyrë, nuk është e drejtë që bota të vazhdojë të jetë një vend ku lulëzon ligësia dhe ku mbizotëron e keqja. Libri i Fjalëve të Urta thotë; "Peshorja e pasaktë është e neveritshme për Zotin" (Fjalët e Urta 11 v 1).

SHIKO KËTO VARGJE :-

"Perëndia zemërohet çdo ditë me keqbërësit" (Psalmi 7 v 11).

"Zoti Jezu Krisht do të shfaqet nga qielli me engjëjt e pushtetit të vet, në një zjarr flakërues, për t'u hakmarrë kundër atyre që nuk njohin Perëndi, dhe të atyre që nuk i binden ungjillit të Zotit tonë Jezu Krisht" (2 Thesalonikasve 1 v 7-8).

Kjo është një anë e karakterit të Zotit që shpesh herë është parë me kujdes. Drejtësia e Zotit nuk do të lejojë që e keqja të vazhdojë. Zoti nuk do ta lejojë botën të udhëhiqet nga njerëz të cilët mund të mos vendosin standarte të drejta. Është qëllimi i Zotit se një ditë bota do të gjykohet me drejtësi nga mbreti Jezu Krisht (Veprat 17 v 31). Kur ai të jetë Mbret shumë nga problemet me të cilat ndeshet njeriu sot do të zgjidhen. Kjo kohë e mrekullueshme do të quhet Mbretëria e Perëndisë.

Jezusi i mësoi dishepujt e tij të luten që Mbretëria të vijë, kështu që dëshira e Zotit do të përmbushet në tokë ashtu si dhe tani engjëjt i binden Atij në qiej (Mateu 6 v 10).

PROFECIA E GJËRAVE QË DO TË VINË

Ne gjejmë në Bibël pohimet më të sigurta për të ardhmen; dhe jo vetëm një apo një numër të vogël, por shumë profeci. Ne shohim profeci në lidhje me individë, në lidhje me kombe të fuqishëm dhe kombe të dobët disa nga të cilët në atë kohë nuk egzistonin. Ka profeci afatgjata dhe afatshkurtra; profeci

e gjërave që do të vinë, ngjarje të cilat nuk kishin ndodhur kurrë më parë; për eksperiencat të jashtëzakonshme që do të kishin kombet.

Të gjitha këto i gjejmë në Bibël. Ne zbulojmë se asnjë nga këto profeci nuk është falsifikuar. Ç'mund të themi për të gjitha këto? A mund ta bënin njerëzit këtë vepër pa ndihmë? Ata nuk mundën. Dhe ka vetëm një konkluzion: njerëzit që shkruan Biblën u udhëzuan nga lart.

"Sepse asnjë profeci nuk ka ardhur nga vullneti i njeriut, por njerëzit e shenjtë të Perëndisë kanë folur, të shtyrë nga Fryma e Shenjtë (2 Pjetrit 1 v 21).

Mos e nënvlerësoni forcën e profecive të Biblës. Pjetri në kapitullin e sapo cituar flet për të si "më e sigurt fjala e profecisë" dhe e krahason atë me një dritë që ndriçon në një vend të errët (v 19). Ky është një krahasim shumë i përshtatshëm. Ne shohim rreth e rrotull botës dhe na duket gjithçka në konfuzion, pa ndonjë kuptim apo qëllim të dukshëm. Historia duket vetëm një sekuencë e rastësishme ngjarjesh pa ndonjë qëllim të qartë, veçse një flotë njerëzish ambiciozë që kalojnë përmes një etape të botës. Por një studim i Biblës e ndryshon të gjithë këtë dhe demonstron përtej çdo dyshimi, se jeta e njerëzve është nën kontroll, dhe njerëzit po shkojnë drejt një kulmi plotësisht të papritur.

"Shumë i Larti sundon mbi mbretërinë e njerëzve dhe ia jep atij që ai dëshiron" (Dan. 4:32). Këto fjalë iu drejtuan Nebukadnetsarit mbretit të Babilonisë. Ai nuk ishte një personazh përralle, por një mbret i fuqishëm në botën antike. Kohët e fundit, në qytetin e tij në Babiloni, janë bërë zbulime arkeologjike dhe është provuar se është vërtet qyteti shumë i madh për të cilin flet Bibla. Qindra mijra tulla që janë zbuluar të gjitha mbajnë emrin e mbretit krenar që udhëhiqte botën e asaj kohe. Vërtet Nebukadnetsari fare mirë mund të

pretendonte të ishte mbreti i parë në botë. Ishte ai të cilit i ishte thënë, "Më i Larti sundon në mbretërinë e njerëzve". Por atij iu tha shumë më tepër se kaq.

NJË VEGIM I ÇUDITSHËM

Një natë, ndërsa Nebukadnetsari ishte shtrirë në shtrat, po mendohej se cili do të ishte përfundimi i mbretërisë së tij të pakufishme pasi ai të ikte nga fronti. 'Nga kush do të rrëzohet manteli im? A do të coptohej ai nga rivalët ziliqarë?' Pyetje të tilla mbetën pa përgjigje, sepse asnjë njeri nuk mund të thotë se çdo të ndodhë në të ardhmen, por Nebukadnetsarit iu dha përgjigja nga Zoti. Ne mund ta lexojmë atë në kapitullin e dytë në librin e Danielit. Ju lutem lexojeni sepse është një nga kapitujt më të njohur në të gjithë Biblën.

Aty na thuhet për një ëndërr, ku përgjigja që Nebukadnetsari kërkoi iu dha në formë simbolike.

Ju mund të pyesni pse Zoti i Plotfuqishëm mori mundimin të shuante kureshtjen e një mbreti johebre. Pse ai zgjodhi ta bënte këtë me anë të ëndërrës, dhe pse mesazhi u vesh me simbole të cilat mbreti nuk mund t'i kuptonte, madje as dhe t'i kujtonte kur u zgjua.

Paragrafet në vazhdim mund të kthehen në përgjigje, dhe do të na shërbejnë për të hyrë në detaje të profecisë dhe përmbushjen e saj:-

- (1) Rëndësia e Nebukadnetsarit në qëllimin e Zotit nuk shtrihet aq shumë në madhësinë e perandorisë së tij, sesa në faktin se zotërimet e tij përfshinin tokën e Izraelit dhe se njerëzit e Izraelit u morën si robër në Babiloni për 70 vjet. Toka e Zotit - njerëzit e Zotit - iu nënshtruan sundimit të Nebukadnetsarit.

- (2) Metoda e përdorur për të dhënë informacionin solli në radhë të parë Danielin, një Jude, i vetmi njeri që mundi të shpjegojë ëndrrën. Kjo thekson faktin se, "Zoti që zbulon sekretet" është veçanërisht Zoti i Izraelit. Ishte plotësuar kështu një aspekt jetik i planit të Zotit.
- (3) Stili simbolik i përdorur është mënyra më efektive për të dhënë një sasi të madhe informacioni në një formë shumë të përmbledhur. Filmat politikë sot janë një shembull i përshtatshëm i së njëjtës gjë. Sepse filmat ndriçojnë ngjarje të së kaluarës dhe të tashmes. Vegimi i Nebukadnetsarit hedh një rreze drite për të ardhmen.

KUPTIMI I VEGIMIT

Në ëndërr mbreti pa atë që ai vetë ndoshta mund ta ketë përshkuar si një 'perëndi'. Ishte figura e një njeriu e ndërtuar nga metale të ndryshme. Një përshkrim i artistit si në vazhdim - kokë prej ari, gjoksi dhe krahët prej argjendi, barku dhe kofshët prej bronxi, këmbë hekuri, dhe këmbët e saj pjesërisht prej hekuri dhe pjesërisht prej argjile. Kjo statujë metalike qëndronte drejt - derisa një forcë e padukshme drejtoi një gur në këmbët e saj. Figura u shemb dhe u kthye në pluhur dhe era e mori me vete, ndërkohë guri që e kishte goditur "u bë një mal i madh, që mbushi tërë tokën" (Dan. 2:35).

Ç'nënkupton e gjithë kjo? Fjalët e qarta të Danielit padyshim e japin kuptimin. Figura paraqiste mbretëritë e njerëzve në kohët që do të vinin. Popujt e njohur të botës në atë kohë ishin të varura nga mbreti i Babilonisë, i cili u përfaqësua nga koka e artë. "Ti je koka e artë" (vargu 38). Pas kësaj, do të ishte një perandori e dytë "prej argjendi", më pas një e tretë dhe një e katërt. Mbretëria e katërt do të ishte "e fortë si hekuri"; por pas kësaj ajo do të dobësohej:-

"Siç e pe, këmbët dhe gishtërinjtë ishin pjesërisht prej argjile poçari dhe pjesërisht prej hekuri, kështu kjo mbretëri do të ndahet..., dhe ashtu si gishtërinjtë e këmbëve ishin pjesërisht prej hekuri dhe pjesërisht prej argjile, kështu ajo mbretëri do të jetë pjesërisht e fortë dhe pjesërisht e brishtë... por nuk do të bashkohen njëri me tjetrin, pikërisht ashtu si hekuri nuk amalgamohet me argjilën" (Dan. 2: 41-43).

Pyetja që duhet t'i përgjigjemi tani është se si krahasohen faktet historike me këtë profeci ? Përshtatja është e përsosur - aq shumë sa disa janë përpjekur të thonë, se kapitulli i dytë i Danielit, është shkruar pasi kanë ndodhur ngjarjet. Kjo është një dëshmi e mjaftueshme për saktësinë e profecisë, por është e pamundur, sepse profecia tani po përmbushet ! Kopje të librit të Danielit janë gjetur në shekullin e dytë Para Krishtit në Pergamenat e Detit të Vdekur.

NJË SKICË E HISTORISË SË BOTËS

Katër perandori të mëdha ndoqën njëra-tjetrën. Nëse shihni një libër historie që përfshin këtë periudhë kohe, ju do të gjeni të përshkruar sesi Babilonia u rrëzua nga Medët dhe Persianët, një mbretëri kjo e bashkuar në të cilën morën përparësi në fillim Medët dhe më pas Persianët. Përparësia e tyre mori fund nga Aleksandri i Madh i cili themeloi Perandorinë Greke. Më pas, kjo u shndërrua në një fuqi të madhe. Roma ishte padiskutim më e forta dhe më e pamposhtura nga të katër perandoritë.

Për shekuj Roma nuk u lëkund. Bota kurrë nuk ka njohur diçka më të fortë për ta krahasuar me të fuqishmen Perandorinë Romake "të fortë si hekuri". Çfarë force në tokë mund ta thyente apo mposhte atë? Asnjë forcë nuk mund ta bënte këtë. Roma nuk do të zëvendësohej. Nuk do të kishte një perandori tjetër aq të madhe në vijën e Babilonisë, Medo-Persisë, Greqisë dhe Romës.

Në fillim, perandoria u nda në dy pjesë: Roma Lindore, e udhëhequr nga Kostandinopoja dhe Roma Perëndimore e udhëhequr nga vetë Roma. (Duhet të kujtojmë se figura që pa Nebukadnetsari kishte dy këmbë prej hekuri.) Më pas, të dyja pjesët u pushtuan pak nga pak nga forcat armike dhe në zonën e gjerë, dikur të udhëhequr nga Roma, u shfaqën një numër mbretërisht, disa të forta dhe disa të dobëta. Kjo ka qënë gjendja qysh atëherë. **POR NUK KA PATUR MBRETËRI TË PESTË NË VARGUN E KATËR MBRETËRIVE TË PËRMENDURA, DOMINUESIT E TË CILËVE PËRFSHINË TOKËN E IZRAELIT.** Shumë përpjekje janë bërë por të gjitha kanë dështuar: Filipi 11 i Spanjës, Napoleoni 1, Kaiser Wilhelm 11, Hitler... Sot ne shohim vendet e Europës që përpiqen të bashkohen në një të vetëm. (Por Europa nuk e përfshin Izraelin) "Ishin të vërteta fjalët e profetëve: Por nuk do të përzihen me njëri tjetrin, pikërisht ashtu si hekuri nuk amalgamohet me argjilën".

Kush mund t'i ketë parashikuar të gjitha këto 2 500 vjet më parë? Kush mund të parathotë me aq siguri se do të ishin katër perandori, dhe jo tre, pesë ose shtatë?

Kush do të përshkruante aq mirë tiparet e historisë si dhe pasojat e saj me një përpikmëri të tillë misterioze ? A mund ta bënte këtë njeriu ? Nga gjithçka që dimë për parashikimet njerëzore ne duhet të përgjigjemi, Jo. Danieli thekson se kjo ëndërr iu bë e njohur nga Zoti:-

"Perëndia i madh i ka bërë të njohur mbretit atë që ka për të ndodhur tani e tutje. Ëndërra është e vërtetë dhe interpretimi i saj është i sigurt" (Dan. 2 45).

Njerëzit e të gjitha kohëve që kur kanë studiuar këtë profeci, kanë gjetur këtu një themel solid për besimin tek Zoti dhe Fjala e Tij. Është ky një mirëbesim të cilin ju lexues do ta zotëroni me siguri .

PJESË TË PROFECISË VLEJNË PËR TË ARDHMEN

Për më tepër, plotësimi i përpiktë i fjalëve të Danielit na bën të shohim më me interes etapën e fundit të profecisë. Çdo të bëhet me gurin e vogël që ra me efekt shkatërrues në këmbët e figurës, duke e thërmuar në pluhur dhe pastaj u bë një mal i madh që mbushi gjithë tokën ?

Ndërsa figura përfaqsonte mbretërinë e njerëzve, është e qartë se guri përfaqsonte një pushtet jo njerëzor, i cili do të themelohej si një fuqi botërore pas shkatërrimit të qeverisë njerëzore.

Këto do të "thyhen në copa dhe do të konsumohen". Ky është shpjegimi që dha Danieli:-

"Në kohën e këtyre mbretërive (d.m.th. gjendja e përçarë e kombeve) Perëndia i qiellit do të nxjerrë një mbretëri, që nuk do të shkatërrohet kurrë; kjo mbretëri nuk do t'i lihet një populli tjetër...ajo do të egzistojë përjetë." (Dan. 2; 44).

Kjo është një nga shumë premtimet e Biblës, se Zoti nuk e ka harruar tokën. Ai ka menduar një plan - planin e Mjeshtrit - për shpëtimin e njerëzimit, dhe ai plan përqëndrohet tek vetë Mbreti Jezu Krisht. Lexuesit e vëmendshëm do të jenë në gjendje të identifikojnë menjëherë gurin "të shkëputur nga mali jo nga dora e njeriut" me atë që është lindur Shpëtimtar i njerëzimit, 'shkëputur' jo nga duar njerëzore, por nga pushteti i Zotit, në mrekullinë e lindjes së tij. Në fakt, Jezusi foli për rolin e tij si për - "guri që ndërtohet e nxorën të papërdorshëm", dhe ai vazhdon, "...kushdo që do të bjerë mbi këtë gur do të bëhet copë-copë; dhe ai mbi të cilin do të bjerë ai do të jetë i thërmuar" (Mat. 21:42-44).

Të gjitha shenjat tregojnë se së shpejti guri do të bjerë me efekt shkatërrues në botën dyshuese. A do t'i shpëtoni ju shkatërrimit që po vjen? A do të përfitoni ju një vend në

Mbretërinë e Perëndisë të cilën Jezusi po vjen të vendosë në tokë ?

Vetëm Jezusi ka pushtet të shpëtojë.

Përpara se të largohemi nga profecia e Danielit, do të shohim se mësimi i ëndrrës të Nebukadnetsarit është përpunuar me kujdes në një vegim të parë nga vetë Danieli, siç shkruhet në kapitullin e shtatë të këtij libri që mban emrin e tij. Simbolizmi është ndryshuar dhe zgjeruar në detaje duke përdorur figurën e katër kafshëve, për të përfaqësuar katër perandoritë e mëdha të përshkruara në ëndrrën e Nebukadnetsarit. E njëjta referencë për Mbretërinë e Zotit tek Danieli 2:24 është dhënë në fjalët e Danielit 7:27 si më poshtë:-

"Pastaj mbretëria, sundimi dhe madhështia e mbretërive nën të gjithë qiejt do t'i jepen popullit të shenjtorëve të Më të Lartit; mbretëria e tij është një mbretëri e përjetshme, dhe të gjitha zotërimet do t'i shërbejnë dhe do t'i binden atij"

MBRETËRIA E ZOTIT

Por ndonjë nga lexuesit mos mendojë se profecitë e Dhjatës së Vjetër për ardhjen e Mbretërisë së Zotit, janë vetëm ato në dy kapitujt në librin e Danielit të cilave ju jemi referuar. Për ta ilustruar këtë le të kthehemi tek libri i profetit Isaia, ku detajet për ardhjen e Mbretërisë së Zotit janë dhënë me një gjuhë të kuptueshme d.m.th pa simbole. Isaia është përmendur si profeti i Mbretërisë për shkak të shumë referencave në librin e këtij profeti. Po ju rekomandojmë citatat në vazhdim lexuesve tanë:-

Në ditët e fundit do të vij që mali ku ndodhet shtëpia e Zotit do të vendoset në majën e maleve dhe do të ngrihet mbi disa kodra, dhe këtu do të vërshojnë tërë kombet. Shumë kombe do të vijnë duke thënë: Ejani, të ngjitemi në malin e

Zotit, në shtëpinë e Perëndisë të Jakobit; ai do të na mësojë rrugët e tij dhe ne do të ecim në shtigjet e tij. Sepse nga Sioni do të dalë ligji dhe nga Jeruzalemi fjala e Zotit. Ai do të sigurojë drejtësi midis kombeve dhe do të qortojë shumë popuj. Do t'i farkëtojnë shpatat e tyre duke i kthyer në plugje dhe heshtat e tyre në drapinj; një komb nuk ka për të ngritur shpatën kundër një kombi tjetër dhe nuk do të mësojnë më luftën" (Isaia 2 : 2-4).

"Ja, Perëndia, Zoti, vjen i fuqishëm dhe krahu i tij sundon për të. Ja, e ka shpërblimin me vete, dhe shpërblimi i tij e pararend" (Isaia 40 : 10)

Po aq të rëndësishme janë gjithashtu referencat për kushtet e shpëtimit. Nga këto po japim një nga Isaia (66 : 2):-

"Mbi kë, pra, do të kthej shikimin tim ? Mbi atë që është i përlur, ka frymë të penduar dhe dridhet nga fjala ime".

SHPJEGIMI I DANIELIT

Ky shpjegim nuk është një trillim i botuesve të kësaj serie studimesh. LEXO Danieli 2. Danieli tha:-

"Pikërisht ashtu siç e pe gurin të shkëputet nga mali, jo nga dora e njeriut, për të copëtuar hekurin, bronzin, argjilën, argjendin dhe arin. Perëndia i madh i ka bërë të njohur mbretit atë që ka për të ndodhur tani e tutje. Ëndrra është e vërtetë dhe interpretimi i saj është i sigurt" (Dan. 2 v 45).

MBRETËRIA E ZOTIT

Ashtu si Medo-Persia erdhi pas Babilonisë, ashtu si Roma ndoqi Greqinë; ashtu që me siguri nuk ka patur Perandori universale të pestë, po ashtu do të përmbushet dhe pjesa e fundit e profecisë.

"Në kohën e këtyre mbretërive, Perëndia i qiellit do të nxjerrë një mbretëri, që nuk do të shkatërrohet kurrë...por do të copëtojë dhe do të asgjësojë tërë këto mbretëri, dhe do të egzistojë përjetë" (Dan. 2 v 44).

Guri i vogël shkatërroi figurën e cila përfaqsonte sundimin njerëzor për shekuj të tërë dhe u bë një mal i madh që mbushi tokën. Guri i vogël përfaqsonte mbretërinë e Perëndisë.

Danieli përfundon profecinë duke thënë: "ëndrra është e vërtetë dhe interpretimi i saj i sigurt".

Kjo është vetëm një nga profecitë e shumta e cila na jep besim se qëllimi i Zotit me tokën do të plotësohet.

MËSIMI I DHJATËS SË VJETËR DHE DHJATËS SË RE

Shiko në Bibël dy paragrafët që patë në mësimin e fundit.

Numrat 14 v 21 dhe Veprat 17 v 31.

Kur të krijohet mbretëria e Zotit, do të ketë drejtësi hyjnore në mënyrën e qeverisjes së mbretërisë. Nuk do të ketë as shtypje dhe as persekutim.

"Ai nuk do të gjykojë nga pamja, nuk do të japë mendime sipas fjalëve që thuhën: por do ti gjykojë të varfërit me drejtësi dhe do të marrë vendime të drejta për njerëzit e përlulur të vendit". (Isaia 11 v 3-5).

Kështu, do të përmbushen fjalët tek Numrat 14 v 21 ashtu si dhe engjëjt kënduan në lindjen e Jezusit. Kur Jezusi të jetë mbret mbi të gjithë tokën do të ketë "Lavdi Perëndisë në vendet më të larta, dhe paqe mbi tokë njerëzve mbi të cilët qëndron mirëdashja e tij" (Luka 2 v 14).

Libri i fundit i Biblës përshkruan gjendjen që do të egzistojë kur të jetë përmbushur qëllimi i Zotit me tokën:

"Dhe dëgjova një zë të madh nga qielli që thoshte: Ja Tabernakulli i Perëndisë me njerëzit! Dhe ai do të banojë mbi ta; dhe ata do të jenë populli i tij dhe vetë Perëndia do të jetë bashkë me ta; Perëndi e tyre".

"Perëndia do të thajë çdo lot nga sytë e tyre; dhe vdekja nuk do të jetë më; as brengë, as klithma, as mundim, sepse gjërat e mëparshme shkuan". (Zbulesa 21 v 3-4).

NJË MBRETËRI E VËRTETË

Pjetri ishte përfaqësuesi për dishepujt e tjerë kur ai e pyeti Jezusin, "Ja, ne i lamë të gjitha dhe të ndoqëm; çfarë do të fitojmë, pra?" (Mateu 19 v 27).

Përgjigjia e Jezusit është e rëndësishme. Ai thekson se mbretëria që ai predikoi, ishte një mbretëri e vërtetë që dishepujt e tij do të zotëronin:-

"Në të vërtetë po ju them, në krijimin e ri, kur Biri i njeriut të ulet në fronin e lavdisë së vet, edhe ju që më kini ndjekur do të uleni mbi dymbëdhjetë frone për të gjykuar të dymbëdhjetë fiset e Izraelit. Dhe kushdo që ka lënë shtëpi, vëllezër, motra ... do të trashëgojë jetë të përjetshme" (Mateu 19 v 28-29).

JEZUSI DO TË VIJË PËRSËRI

Me qëllim që të themelojë një mbretëri të vërtetë në tokë, Jezusi do të vijë përsëri. Kur ai u dërgua në qiej në fund të misionit të tij, engjëjt ju thanë dishepujve:-

"Ky Jezus, që u është marrë në qiell nga mesi juaj, do të kthehet në të njëjtën mënyrë, me të cilën e keni parë të shkojë në qiell" (Veprat 1:11).

Kthimi i Jezusit për të plotësuar fazën e fundit të qëllimit të Zotit me tokën, është trajtuar më plotësisht në mësimet e mëvonshme. Mësimet e shumë shëmbëlltyrave të Jezusit

tregojnë se me kthimin e tij, të drejtët do të shpërblehen. Prandaj është shumë e rëndësishme që ne të jemi gati për ardhjen e tij.

PËRMBLEDHJE

Bibla thekson drejtësinë e Zotit, ashtu si dhe dashurinë e tij.

Zoti nuk do të lejojë botën të vazhdojë në gjendjen e sotme.

Zoti do të ndërhyjë në punët e botës dhe mbretëria hyjnore do të themelohet me Jezusin si Mbret.

Skicimi i ngjarjeve të botës të dhëna tek Danieli 2, na japin besim se faza e fundit e planit të Zotit me siguri do të përmbushet.

Kur Jezusi të kthehet të udhëheqë Mbretërinë e Zotit, pasuesit e tij do të shpërblehen duke marrë pjesë në këtë Mbretëri, por ata duhet të jenë gati për ardhjen e tij.

PJESË NGA BIBLA PËR TË LEXUAR

Isaia 11; Isaia 35; Mateu 19 & 25; Daniel 2

MËSIMI 3: Pyetje

Nënvizo përgjigjen e drejtë për çdo pyetje dhe shkruajini ato në faqet mesit.

1. Perëndia aq shumë e deshi botën sa ... (a) dërgoi stinët (b) dha Birin e Tij të vetëm (c) dërgoi engjëjt (d) dha Ligjin
2. Cila ishte perandoria e dytë botërore e paraqitur në ëndrrën e mbretit Nebukadnetsar? (a) Babilonia (b) Greqia (c) Roma (d) Medo-Persia

3. Çfarë pa Nebukadnetsari të godiste statujën në ëndërr ?
(a) një idhull (b) një gur (c) një dorë (d) një shpatë
4. Çfarë kënduan engjëjt në lidhje me kushtet që do të vendosen në tokë kur Jezusi të jetë mbret ? (a) Çdo njeri do të bëjë ashtu si i pëlqen (b) Njerëzit do të jenë të sjellshëm me njëri-tjetrin (c) Asnjëri nuk do të punojë (d) Në tokë do të ketë paqe
5. Kush do ta udhëheqë botën me drejtësi ? (a) Biri i Perëndisë (b) Apostulli Pal (c) Apostulli Pjetër (d) Profeti Elia
6. Në kapitullin e dytë të Danielit lexojmë: "Në kohën e këtyre mbretërive Perëndia i qiellit do të nxjerrë një mbretëri që do të qëndrojë...(a) për 6 000 vjet" (b) për një jetë" (c) përgjithmonë" (d) për 100 000 vjet"
7. Jezusi u premtoi dishepujve se ata do të (a) kishin pasuri dhe begati (b) uleshin në fron për të gjykuar fiset e Izraelit (c) kishin sukses dhe lumturi
8. Thotë Bibla se Zoti synon ta lërë botën në gjendjen e tanishme ? (a) po (b) jo (c) nuk e di (d) Bibla nuk e thotë
9. Ku ndodhet Jezusi tani ? (a) në tokë (b) në qiell (c) në varr (d) në tokën e Izraelit
10. Pali u tha njerëzve të Athinës (Vep. 17) se Zoti na ka garantuar se bota do të qeveriset me drejtësi nga njerëzit që Zoti ka zgjedhur. Cila është kjo garanci ?
(a) Lindja e Jezusit (b) Kryqëzimi i Jezusit (c) Ringjallja e Jezusit

MËSIMI 4

Vdekja

Një katastrofë është padyshim lajmi më i dëgjuar. Vdekja e papritur dhe e egër ngjall kuriozitet, por vetë tema e vdekjes nuk është lajm dhe megjithatë shkakton mjaft interes. Madje në kohën që ju lexuat dy fjalitë e mëparshme është llogaritur se 25-30 njerëz kanë vdekur (që është 6 250 njerëz në orë ose 150 000 në ditë). Një ditë ju do të jini një nga ata ! Kjo nuk do të thotë se ju do të përfshihen në një nga katastrofat, e cila shkakton relativisht pak vdekje, por në një ditë të zakonshme, rutina juaj e përditshme do të ndërpritet dhe jeta do të vazhdojë pa ju. Prandaj një studim i temës së vdekjes është i një rëndësie parësore.

Mendimet për vdekjen ngrenë pyetjet, 'kush jam unë?' 'Ç' do të ndodhë me mua kur të vdes?' 'Si do t'i përshtatem unë qëllimit të Zotit?'

Në themel janë tre qëndrime të mundshme për vdekjen:-

1. Ta mohosh atë
2. Të mbash qëndrimin se nuk është me të vërtetë ashtu si duket
3. Të përballosh realitetin e ngurtë dhe të kërkosh një mënyrë shpëtimi

Le të shohim më nga afër këto tre qëndrime.

1.TË INJOROSH VDEKJEN

Ky është një qëndrim i një pjese në rritje të atyre që janë të ndikuar nga kultura Perëndimore. Qëllimi i materializmit si dhe filozofia të cilat mbizotërojnë në shoqërinë Perëndimore, janë përqëndruar tek shkenca. Trajtimi shkencor i problemeve ka të bëjë me gjëra që mund të maten. Spekullime të tilla si

'Çfarë ndodh pas vdekjes?' nuk zgjidhen me metodën shkencore, dhe si rrjedhim janë lënë mënjanë.

Shumë njerëz të mahnitur nga mrekullitë që shkenca ka krijuar, largojnë nga mendjet e tyre mendimet për vdekjen sa më shumë që të jetë e mundur.

2. PIKËPAMJA SE VDEKJA NUK ËSHTË NË TË VËRTETË ASHTU SI DUKET

Kjo është një pikëpamje e vjetër e pranuar nga shumica e feve të botës. Thuhet se vdekja nuk është fundi i jetës por rruga për në përjetësi. Në themel të formave të ndryshme që merr ky besim është ideja se njeriu ka një 'shpirt të pavdekshëm'; se ka diçka tek njeriu që nuk mund të vdesë, dhe kur njeriu vdes ajo ndahet nga trupi dhe jeton në një formë tjetër.

Por këto ide nuk mund të provohen nga eksperiencia, as nga librat fetarë të botës të cilët përveç Biblës (2 Timoteu 3 v 16) janë vetëm spekulime të mendjes që ecin verbërisht në errësi. Eksperimentet në telepati dhe perceptimin ekstra-sensor, mund të provojnë se ka më tepër për njeriun që shkenca ende nuk i ka zbuluar, por ata nuk e provojnë se diçka jeton kur trupi vdes. Njeriu ka nevojë për një zbulim të besueshëm nga Zoti, Krijuesi i tij, për sa i përket temës së vdekjes.

Bibla është i vetmi libër që e provon këtë. Ajo thekson se njeriu duhet:

3. TË PËRBALLOJË REALITETIN E NGURTË TË VDEKJES DHE TË KËRKOJË NJË MËNYRË SHPËTIMI

NË ASNJË PJESË TË BIBLËS NUK MUND TË GJENDET IDEJA SE NJERIU KA NJË SHPIRT TË PAVDEKSHËM QË JETON PAS VDEKJES.

Kjo mund të vijë si një goditje për ata që mbajnë besimin ortodoks Kristian. Por Bibla thotë:

"Të gjallët në fakt e dinë se kanë për të vdekur, por të vdekurit nuk dinë asgjë". "Sepse në sheol ku po shkon nuk ka më as punë, as mendim, as njohuri dhe as dituri" (Predikuesit 9 v 5,10).

Ky fakt nuk mund të jetë shumë ngushëllues ta mendosh, por duhet të jetë një rast për përlësi dhe duhet të provokojë nevojën urgjente të njeriut për një mënyrë shpëtimi.

SHPËTIMI FILLON ME PËRULËSI

Zoti ka deklaruar: "Do të kthej shikimin tim mbi atë që është i përlur, ka frymë të penduar dhe dridhet nga fjala ime" (Isaia 66 v 2).

Paraqitja e fjalës 'i përlur' do të thotë se njeriu e di se nuk ka asgjë me vlerë ndërsa është i vdekur. Fjala "i penduar" do të thotë i përlur.

Njeriu është prej natyre një krijesë krenare. Ideja e të paturit një shpirt të pavdekshëm tregon krenarinë e tij të paravendosur. Por nëse duam gjithë të vërtetën, bëjmë mirë të lëmë mënjane të gjitha idetë e paravendosura sado lajkatare, dhe të shikojmë me kujdes se çfarë ka zbuluar Zoti për natyrën njerëzore.

NATYRA E NJERIUT

Bibla e trajton në thellësi këtë temë jetike. Ajo tregon se si erdhi vdekja në fillim të egzistencës njerëzore. Shënimet për

qëniet e para njerëzore, Adamit dhe Evës, nuk është një mit. Shqyrtoni domethënien e thellë të fakteve të shënuara në kapitullin e parë të Biblës.

"Atëherë Zoti Perëndi formoi njeriun nga pluhuri i tokës, i fryu në vrimat e hundës një frymë jete, dhe njeriu u bë një qenie e gjallë" (Zanafilla 2 v 7).

Trupi i Adamit u formua nga elementë që përbëjnë bazën e të gjithë materies. Këtyre elementëve, Krijuesi i gjithëfuqishëm u dha formë në kompleksitetin e fuqishëm të trupit njerëzor me të gjitha organet e tij delikate. Si rregull, e njëjta çudi ndodh sot në zhvillimin e fëmijës në mitër.

Trupit prej pluhurit të Adamit iu dha jetë nga Zoti i cili "i fryu në vrimat e hundës një frymë jete" dhe ajo që ishte një trup pa jetë "u bë një qenie e gjallë".

SHPIRTI

Jeta është misterioze, e papërcaktueshme, por me cilësi që mund të njihen. Nuk ka prova se jeta mund të egzistojë e ndarë nga trupi. Zbulimi dhe eksperiencia e Biblës tregojnë se 'trupi' dhe 'jeta' janë të lidhura dhe së bashku formojnë "një qenie të gjallë" ose 'krijesë'.

Fjala 'shpirt' është përdorur gjerësisht në Bibël, si për krijimin e njeriut ashtu dhe për kafshët. Ajo është përkthyer, 'mendje', 'kafshë', 'njeri', 'krijesë', por kurrë nuk është lidhur me idenë e pavdekësisë.

NJË QËNIE E GJALLË

Tek Zanafilla 2 v 7 pohimi: "dhe njeriu u bë një qenie e gjallë", nënkupton se njeriu u bë një krijesë e gjallë së bashku me të gjitha krijesat e tjera që Zoti kishte krijuar.

Shiko Predikuesit 3 v 19-20: "Në fakt të gjitha ato që u ndodhin bijve të njerëzve u ndodhin kafshëve; të dy palëve u ndodh e njëjta gjë. Ashtu si vdes njeri, kështu vdes tjetri. Po, të gjithë kanë po atë frymë; dhe njeriu nuk ka asnjë epërsi mbi kafshën, sepse gjithçka është kotësi. Të gjithë shkojnë në po atë vend; të gjithë vijnë nga pluhuri dhe kthehen në pluhur."

Fjala "shpirt" do të thotë "krijesë". Shpirti është njeriu. Shpirti nuk mund të jetojë i ndarë nga njeriu apo kafsha. Vargjet e cituara tregojnë se jeta e njeriut është plotësisht e varur nga Zoti. Nëse Zoti tërheq nga njeriu frymën ose shpirtin e jetës, ai bëhet një krijesë e vdekur. Kuptimi i kësaj është thelbësor, sepse shumë Kristianë mbajnë pikëpamjen se njeriu ka një shpirt të pavdekshëm që jeton pas vdekjes. Por kjo nuk thuhet në Bibël. Në fakt kjo ishte gënjeshtër e gjarprit në kopshtin e Edenit. Ai i tha Evës, "Ju s'keni për të vdekur aspak"- një kundërshtim i drejtpërdrejtë i asaj që Zoti i tha Adamit dhe Evës. Predikuesit 12 v 7 provon varësinë e njeriut nga Zoti për egzistencën e tij: "Dhe pluhuri t'i kthehet tokës siç ishte më parë dhe fryma t'i kthehet Perëndisë që e ka dhënë". Kjo nuk provon se njeriu shkon në qiell kur vdes. Shiko Gjoni 3 v 13 dhe vini re në veçanti fjalët; "Askush nuk u ngjit në qiell". Njeriu vdiq për shkak të mëkatit: "...shpirti që mëkatoi do të vdesë". Tek Romakët 3 v 23 lexojmë, "Sepse të gjithë mëkatuan dhe u privuan nga lavdia e Perëndisë". Prandaj rrjedh, se të gjithë vdesin dhe bëhen të pandërgjegjshëm deri në ringjallje. 1 Korintasve kapitulli 15 trajton më me hollësi shpresën e ringjalljes.

NJERIU - NJË KRIJESË PËR T'I DHËNË ZOTIT KËNAQSI

Qëllimi i krijimit të njeriut, ashtu si për të gjithë krijimin, ishte për t'i dhënë Zotit kënaqsi. "Sepse t'i i krijove të gjitha

gjërat dhe nëpërmjet vullnetit tënd egzistojnë dhe u krijuan" (Zbulesa 4 v 11).

Ndryshe nga krijimi i kafshëve, njeriut iu dha dëshira e lirë të bindej ose jo, kështu që ai mund të ushtronte një shkallë të caktuar zgjedhjeje për sjelljen e tij. Ne mund të kuptojmë se sa më tepër kënaqsi do t'i jepte njeriu Zotit, duke përdorur dëshirën e tij të lirë për ta kënaqur atë dhe jo veten. Është një kënaqsi e cila, në një shkallë më të ulët, prindërit fitojnë nga fëmijët të cilët u binden dhe i respektojnë ata vullnetarisht.

RËNIA E NJERIUT

Për të vënë në provë përgjigjen e njeriut ndaj dëshirës së tij të lirë, Zoti u bëri një provë të thjeshtë Adamit dhe Evës. Atyre ju tha:

"Ha bile lirisht nga çdo pemë e kopshtit; por mos ha nga pema e njohjes të së mirës dhe të së keqes, sepse ditën që do të hash prej saj ke për të vdekur me siguri" (Zanafilla 2 v 16-17).

Njeriu dështoi, dhe kështu solli mbi vete dënimin e vdekjes. Adami dhe Eva u tunduan nga propozimi i gjarprit se ata do të ishin si perënditë, do njihnin të mirën dhe të keqen, dhe sepse fryti dukej tundues dhe i mirë për të ngrënë. Në këtë mënyrë, krenaria dhe lakmia e tyre i mposhti ata. Që atëherë, këto dy karakteristika kanë formuar bazën e sjelljes njerëzore. Shikoni me kujdes fjalët e gjarprit duke tunduar Evën, "Ju s'kini për të vdekur aspak" (Zanafilla 2 v 4).

Kjo ishte një gënjeshtër, një mohim i fjalës së Zotit, gënjeshtër e cila ka formuar bazën e feve të shpikura nga njerëzit qysh atëherë.

DËNIMI I NJERIUT

Adami dhe Eva iu nënshtruan ndëshkimit të drejtë të Zotit. Fjalët e dënimit të shqiptuara mbi ta janë mjaft domethënëse, sepse na japin përkufizimin bazë për vdekjen.

"Sepse ti je pluhur dhe në pluhur do të kthehesh (Zanafilla 3 v 19).

Kjo do të thotë se kur një njeri vdes ai pushon së egzistuari dhe kompozohet në elementë nga të cilët u krijua. "Kur fryma e tij ikën, ai kthehet përsëri në tokë dhe po atë ditë planet e tij zhduken" (Psalmi 146 v 4). Vdekja është një ndëshkim për mosbindje. Pasi Zoti kishte shqiptuar këtë vendim, ai vendosi një roje për të mos e lejuar njeriun të hante nga pema e jetës, "kështu që ... të jetojë përgjithnjë" (Zanafilla 3 v 22).

MËKATI

Vdekja është ndëshkimi për mëkatin. "Shpirti që mëkaton ka për të vdekur" (Ezekiel 18 v 4).

Ka një logjikë të thjeshtë në këtë pohim. MËKATI SJELL VDEKJEN. Prandaj është e një rëndësie parësore të zbulojmë se çfarë është 'mëkati', nëse duam të gjejmë një mënyrë për të shpëtuar nga vdekja e përjetshme.

Mëkati është mosbesim i fjalës së Zotit dhe mosbindje ndaj dëshirës së Tij. Efektet e tij janë universale.

"Sepse të gjithë mëkatuan dhe u privuan nga lavdia e Perëndisë" (Romakëve 2 v 23).

Adami dhe Eva ia kaluan këtë tendencë fatale të gjithë pasardhësve të tyre. Kjo e metë e njeriut formon 'natyrën njerëzore', ose atë që Bibla e quan 'mish' ose 'mëndje trupore'.

Kjo përfshin shumë aspekte, "Dhe veprat e mishit janë zbuluar dhe janë: kurorëshkelja, kurvëria, ndyrësia, shturja, idhujtaria, magjia, armiqësimi, grindjet, xhelozitë, meritë,

zënkat, përçarjet, tarafet, smira, vrasjet, të dehurit, grykësia dhe gjëra të ngjashme me këto" (Galatasve 5 v 19-21).

Këto janë pasojat natyrore të mënyrës së jetesës, të cilat Adami dhe Eva mbartën gjashtëmijë vjet më parë. Mospërfillja e rrugës së Zotit ka sjellë botën në gjendjen e tanishme.

SHPRESA E VETME

Në mësimin 2 shqyrtoam disa nga karakteristikat e Perëndisë. Gjithashtu janë trajtuar shkurtimisht dhe disa tipare të njeriut. Ndryshimi i dukshëm midis tyre është shprehur nga Zoti në këto fjalë:

"Duke qënë se mendimet e mia nuk janë mendimet tuaja, dhe as rrugët tuaja nuk janë rrugët e mia, thotë Zoti. Ashtu si qiejtë janë më të lartë se toka, kështu rrugët e mia janë më të larta se rrugët tuaja dhe mendimet e mia janë më të larta se mendimet tuaja" (Isaia 55 v 8-9).

Është e qartë jo vetëm pse njeriu vdes, por dhe pse ai duhet të vdesë. Zoti është i drejtë dhe drejtësia e tij nuk mund t'i lejojë mëkatarët të jetojnë përgjithmonë. Dy nga shumë tiparet e tij janë mëshira e Tij dhe falja e mëkateve.

"Por te ti ka falje, më qëllim që të kenë frikë prej teje" (Psalmi 130 v 4).

Është një nevojë jetike falja e mëkateve nga Zoti, sepse njeriu nuk mund të mos mëkatojë. "Po të themi se jemi pa mëkat, gënjejmë vetveten" (1 Gjoni 1 v 8).

Bibla përshkruan me detaje rrugët e Zotit - rrugën e vetme për t'u çliruar nga mëkati dhe vdekja. Rruga, në një frazë është, 'përmes besimit'. Besimi që Zoti kërkon është një cilësi tepër

e veçantë. Ai është përkufizuar si; "siguria e gjërave që shpresohen, tregimi i gjërave që nuk shihen" (Hebrenjve 11 v 1).

Besimi nuk është bindje e verbër, ose besim absurd. Ai është besim i plotë te Zoti dhe besim i qëndrueshëm, që do të thotë të besosh atë që ai ka premtuar, megjithëse, plotësimi i kësaj duket i pamundur. Kështu besimi ynë duhet të shfaqet me bindje ndaj urdhrave të Zotit. Kapitulli i njëmbëdhjetë i letrës drejtuar Hebrenjve përshkruan shumë shembuj praktikë besimi. Së pari midis tyre është besimi i treguar nga Abrahami. "Dhe ai i besoi Zotit, që ia vuri në llogari të drejtësisë" (Zanafilla 15 v 6).

Besimi i tij u tregua kështu me bindjen e tij tek Perëndia. Lexo Jakobi 2 v 17-26.

Kështu bindja dhe besimi në mëshirën e Zotit, sigurojnë faljen e mëkateve tona dhe si pasojë vdekja mund të mposhtet. **KJO ËSHTË SHPRESA E VETME QË KA NJERIU PËR TË FITUAR PAVDEKËSINË.** Në të vërtetë jeta e përjetshme është një dhuratë.

"Dhurata e Perëndisë është jeta e përjetshme në Jezu Krishtin, Zotin tonë" (Romakëve 6 v 23).

Rruga me të cilën kjo është bërë e mundur është me anë të sakrificës së Jezu Krishtit, dhe është trajtuar në mësimin në vazhdim. Jeta e përjetshme do të jepet në të ardhmen kur të ketë një ringjallje të të vdekurve. "Shumë nga ata që flenë në pluhurin e tokës do të zgjohen, disa në një jetë të përjetshme" (Danieli 12 v 2).

Pastaj, ata që janë të denjë për dhuratën e çmuar, do të shndërrohen në qenie të pavdekshme. Ringjallja e të vdekurve ndoshta tingëllon e pabesueshme, por është një nga ato gjëra

që Zoti kërkon të besojmë. Ne e dimë se me Zotin gjithçka është e mundur.

Ringjallja do të ndodhë kur Jezu Krishti të kthehet në tokë. "Sepse Zoti vetë ...do të zbresë nga qielli dhe ata që vdiqën në Krishtin do të ringjallen të parët" (1 Thesalonikasve 4 v 16).

Disa nga shenjat që na tregojnë se këto ngjarje të rëndësishme janë shumë afër do të shpjegohen në mësimin 9. Ne duhet të jemi gati për atë ditë.

PËRMBLEDHJE

1. Vdekja është fundi i jetës, jo rruga për në përjetësi.
2. Shpëtimi fillon me përrulësi.
3. Vdekja është shkaktuar nga mëkati.
4. Mëkati është mosbesim i Fjalës së Zotit dhe mosbindje ndaj dëshirës së Tij.
5. Njeriu nuk mund të mos mëkatojë.
6. Njeriu mund të fitojë faljen e mëkateve, duke besuar Fjalën e Zotit dhe duke ju bindur dëshirës së Tij.
7. Besim do të thotë të besosh Fjalën e Zoti dhe tregohet me bindje ndaj saj.
8. Jeta e përjetshme është dhuratë e Zotit dhe do t'u jepet fëmijëve të Tij besnikë.
9. Jeta e përjetshme do të jepet në ringjallje, kur Jezu Krishti të kthehet në tokë; kjo është shpresa e vetme e njeriut për të fituar pavdekësinë.

PJESË NGA BIBLA PËR TË LEXUAR

Zanafilla 2 dhe 3; Psalmet 49 dhe 146

Predikuesit 9; Romakëve 5 & 6; 1 Korintasve

15.

MËSIMI 4: Pyetje

Nënvizo përgjigjen e drejtë për çdo pyetje dhe shkruajini ato në faqet e mesit.

1. Cilat nga pohimet e mëposhtme janë të vërteta? (a) Vdekja erdhi si pasojë e mëkatit (b) Të gjithë njerëzit mëkatojnë (c) Jeta e përjetshme është një dhuratë nga Zoti (d) Njerëzit e mirë nuk vdesin
2. Cili varg në Bibël tregon se vdekja është plotësisht e pavetëdijshme? (a) Fjalët e Urta 9 v 5 (b) Ezekieli 9 v 5 (c) Predikuesit 9 v 5 (d) Ester 9 v 5
3. Çfarë cilësi njerëzore kërkon Zoti nga një njeri që kërkon shpëtimin? (a) Krenari (b) Pasuri (c) Përrulje (d) Lumturi
4. Bibla mëson se Zoti e krijoi njeriun nga (a) një lloj krijese tjetër (b) pluhuri i tokës (c) uji (d) ai nuk e krijoi njeriun
5. Çfarë është një "qenie e gjallë"? (a) një krijesë e gjallë (b) një sy (c) një pjesë e trupit që jeton përgjithmonë (d) një qenie e pavdekshme
6. Përse u krijua njeriu? (a) Të kujdesej për kafshët (b) Të kultivonte tokën (c) Të kënaqte Zotin (d) Të kënaqte veten
7. Cili ishte dënimi për mosbindjen e Adamit dhe Evës?
(a) ata u dënuan me vdekje (b) ata u goditën (c) Zoti nuk i pranoi aspak (d) ata u përzyen
8. Çfarë është mëkati? (a) mendja njerëzore (b) vdekje (c) shndërim i Ligjit të Zotit (d) natyra njerëzore

9. Besimi është... (a) besim i të pamundurës (b) njohuri për planet e Zotit (c) besim tek e panjohura (d) siguria e gjërave që shpresohen, tregim i gjërave që nuk shihen
10. Bibla mëson se (a) nuk ka shpresë (b) ka një ringjallje të të vdekurve (c) ka jetë për të gjithë përtej varrit (d) pavdekësi në qiell për të drejtin

MËSIMI 5

Premtimet e Zotit

Mësimi 4 shpjegoi nga Bibla se pse njeriu vdes, natyrën e vdekjes dhe shpresën e vetme të shpëtimit nga varri i përjetshëm. Në mësimin 5, duke trajtuar disa nga premtimet e Zotit, do të përfitojmë një kuptim më të mirë për zbulimin e dorëshkrimeve që kanë të bëjnë me këtë shpëtim.

NJË PREMTIM SHPËTIMI

Në fillim, pas mosbindjes të Adamit dhe Evës, me mallkimet që Zoti shqiptoi si pasojë e mëkatit të njeriut, një premtim i shkurtër por i mrekullueshëm solli një rreze shprese. Kjo jepet në një varg që nuk është e lehtë për t'u kuptuar:

"Atëherë Zoti Perëndi i tha gjarprit...unë do të shtie armiqësi midis teje dhe gruas, midis farës sate dhe farës së saj; fara e saj do të shtypë kokën tënde, dhe ti do të plagosësh thembrën e farës së saj" (Zanafilla 3 v 14-15).

Një shpjegim i plotë i këtij premtimi do të trajtohet në librin 'Bazat e Biblës', por ndërsa ne kuptojmë më mirë planin e Zotit, është e qartë se ky është premtimi i parë; se mëkati do të mposhtej përfundimisht nga një pasardhës i Evës. Mëkati

do të ishte një goditje vdekjeprurëse, por pasardhësi që e bëri këtë do të plagosej vetëm përkohësisht, (në mënyrë figurative - një plagë në kokë dhe një plagë në thembër). Ky është premtimi i shpëtimtarit të ardhshëm, dhe Bibla nuk lë vend për dyshim se ky shpëtimtar është Jezu Krishti, në të cilin qëndrojnë të gjitha premtimet e Zotit.

PREMTIMI I ZOTIT NË EDEN

Gjarpri, për shkak të rolit që luajti në shkeljen e Ligjit të Zotit nga Adami dhe Eva, u bë simbol i mëkatit. Jezusi përdori të njëjtin term për kundërshtarët e tij, duke iu drejtuar Farisejve me fjalët; "O gjarpërinj, ju pjellë nepërkash". Shtypja në kokë, një plagë fatale për gjarprin, premtonte shkatërrimin e plotë të mëkatit dhe vdekjes. Fara e gruas është shkatërruesi dhe për të kryer këtë veprim merr një plagë në thembër, një plagë nga e cila mund të ketë shërim.

Një lexim i kujdesshëm i Biblës do të tregojë se shëmbëlltyra e farës së gruas, flet për jetën, vdekjen dhe ringjalljen e Mbretit Jezu Krisht, me të cilën ai korri fitoren mbi mëkatin dhe vdekjen, dhe ka hapur rrugën për jetën e përjetshme për të gjithë ata që besojnë tek ai. Diçka identike në farën e gruas është dhënë në fjalët: "Ja; e virgjëra do të mbetet me barrë dhe do të lindë një fëmijë të cilin do ta quajë Emanuel.

Kjo ishte cituar në mesazhin e engjëllit drejtuar Jozefit, duke i thënë atij se gruaja e tij e ardhshme, Maria, do të "lindë një fëmijë dhe do ta quajë Jezus; sepse ai do të shpëtojë njerëzit nga mëkatet e tyre". E gjithë kjo që u tha nga profeti për Zotin Jezu Krisht, tani është përmbushur. Apostulli Pal komenton, "Por kur u përmbush koha, Perëndia dërgoi Birin e Tij, të lindur prej gruaje, të nënshtruar ligjit"

Me anë të fitores të Jezusit mbi mëkatin dhe vdekjen, gjarpri (mëkati) u godit në kokë, d.m.th. u shkatërrua plotësisht; në këtë proces ai mori një goditje në thembër me anë të vdekjes në kryq dhe qëndrimin të shkurtër në varr, ashtu si parashikoi profeti Isaia, "Por ai u tejshpua për shkak të shkeljeve tona, u shtyp për paudhësitë tona." Kështu ka përfunduar faza e parë e planit të Zotit. Por Krishti ishte vetëm fryti i parë. Do të ndodhin ndryshime në dy fazat e mëtejshme, të cilat do të largojnë plotësisht mëkatin dhe vdekjen.

Faza e dytë do të plotësohet kur Krishti të kthehet për të shpërblyer miqtë e tij - të cilët do të jenë ata që kanë bërë gjithçka që ai ka urdhëruar. Këta, ai do t'i ngrëjë nga vdekja dhe do t'u japë jetën e përjetshme, dhe do të jetojnë në tokë si udhëheqës me Krishtin mbi kombet që do ti binden ardhjes së tij. Kjo fazë do të zgjatë një mijë vjet.

Faza e tretë dhe përfundimtare do të jetë në fund të njëmijë vjetëve, ku do të ketë një gjykim përfundimtar, dhe mëkati me vdekjen do të shkatërrohen plotësisht. Krishti do të mbretërojë derisa t'i ketë vënë të gjithë armiqtë nën këmbët e tij. Armiku i fundit që do të shkatërrohet është vdekja". Ashtu si mosbesimi solli vdekjen, ashtu dhe besimi në ungjillin, bindje në pagëzim dhe vazhdim në veprat e mira, do të sjellë jetën e përjetshme.

SHPALOSJA E PLANIT TË ZOTIT

Dhe ndërsa Biblla shpalos planin e Zotit, tema e shpëtimit është trajtuar në shumë mënyra. Të shquara midis tyre janë studimet e njerëzve të zgjedhur, jetët e të cilëve ishin shembuj të mirë ose të keq besimi (që janë ose ata të cilët besuan dhe iu bindën Zotit, ose ata që nuk bënë kështu). Për shumë nga njerëzit besnikë, Zoti bëri premtime të mëdha të

cilat do të trajtohen në këtë mësim si dhe në ato më pas. Në këtë mësim do të shohim dy njerëz të rëndësishëm, të dy shembuj të lartë besimi, jeta e të cilëve është shënuar në Librin e Zanafillës.

NOEU

Ndërsa pasardhësit e Adamit dhe Evës u shtuan, tendenca për të mëkatuar të cilën e trashëguan nga prindërit e tyre të pabindur, filloi të rritej. Zanafilla kapitulli 6 shkruan: "Dhe tani Zoti pa që ligësia e njerëzve ishte e madhe mbi tokë dhe që tërë synimet e mendimeve të zemrës së tyre, nuk ishin gjë tjetër veçse e keqja në çdo kohë" (Zan 6 v 5). Gjendja e njerëzimit ishte e tillë saqë "Zoti u pendua që kishte krijuar njeriun mbi tokë dhe u brengos për këtë në zemër të vet" (Zan 6 v 6).

Noeu ishte njeriu i vetëm me të cilin Zoti ishte i kënaqur (shiko Zanafilla 6 v 8-9). Zoti vendosi të bëjë një fillim të ri me krijimin e Tij dhe të përdorte Noeun për këtë qëllim. "Dhe Perëndia i tha Noeut: kam vendosur t'i jap fund çdo mishi, sepse toka për shkak të njerëzve është plot me dhunë; ja unë do t'i zhduk bashkë me tokën" (Zanafilla 6 v 13).

PËRMBYTJA

Zoti zgjodhi të përmbyste tokën, kështu që të gjitha krijesat që merrnin frymë së bashku me njeriun, do të mbyteshin. Shënimi i Zanafillës për Përmbytjen është konsideruar nga shumë njerëz si një tregim mitik. Por nëse e shqyrtojmë me kujdes do të shohim se ka shumë prova shkencore që mbështesin vërtetësinë e shënimeve të Biblës. Jeta e Noeut

qëndron si një shembull i madh besimi në kontrast me mosbesimin e njerëzve të kësaj kohe.

PREMTIMI I ZOTIT

Në këtë kohë i Plotfuqishmi deklaroi se ai kurrë nuk do ta shkatërronte tokën me një përmbytje. Zoti ka një qëllim me tokën dhe ai premtoi se stinët do të vinin sipas radhës së tyre dhe dita me natën do të ndiqnin njëra - tjetrën pa ndërprerje. Shiko Zanafilla 8 v 21-22).

PAK JANË SHPËTUAR

Një tjetër mësim i këtij shkrimi, është e vërteta e Biblës se janë shumë pak ata që do të besojnë Zotin dhe si rrjedhim, janë pak ata që do të shpëtohen. Ky parim, shprehur aq qartë në përshkrimin e përmbytjes, (1 Pjetri 3 v 20) ka të bëjë gjithashtu me rëndësinë e madhe të shpëtimit nga vdekja e përjetshme. Jezu Krishti tha:

"Hyni nga dera e ngushtë, sepse e gjerë është dera dhe e hapur është udha që të çon në shkatërrim, dhe shumë janë ata që hyjnë nëpër të. Përkundrazi, sa e ngushtë është dera dhe sa e vështirë është udha që të çon në jetë! Dhe pak janë ata që e gjejnë!" (Mateu 7v 13-14 Versioni i Përpunuar).

Kjo, dhe shumë shembuj e pohime nga Bibla, hedhin dyshim mbi besimet e botës që pretendojnë devotshmërinë e miliona 'besimtarëve'. Bibla mëson se shpëtimi nga vdekja e përjetshme është një çështje tepër individuale dhe, se pak kanë qënë dhe janë përgatitur të pranojnë kërkesat sfiduese që Zoti kërkon - rrugën e ngushtë dhe të vështirë të besimit.

ABRAHAMI

Abrahami, është një shembull i shquar i njeriut i cili, pranoi dhe me sukses përfundoi shumë prova të vështira për shkak të besimit në Fjalën e Zotit.

ARKEOLOGJIA SJELL BIBLËN NË JETË

Abrahami jetoi rreth 2 000 vjet Para Krishtit në një qytet të vjetër të quajtur Ur, i cili ishte vendosur pranë Gjirit Persik. Qyteti Ur është zbuluar nga arkeologët kohët e fundit. Zbulimet e tyre tregojnë se qyteti ishte pjesë e një qytetërimi shumë të zhvilluar, me ndërtesa dhe shtëpi të mëdha, pallate dhe tempuj, si dhe njihej për prodhimin e një arti të përkryer. Arkeologjia ndihmon në studimin e Biblës duke na dhënë një pamje të qartë të së kaluarës. Ajo ndihmon sigurisht për vlerësimin e besimit të madh që kishte Abrahami, sepse Zoti i tha atij: "Largohu nga vendi yt, nga të afërmit e tu dhe nga shtëpia e babait tënd, dhe shko në vendin që do të të tregoj. (Zanafilla 12 v 1).

Nga zbulimet arkeologjike dimë se Zoti i kërkoi Abrahamit, të linte mënjane një jetë të lehtë dhe të sigurt, për të përballuar rreziqe të panjohura, ku Zoti vetë do të ishte shoqëruesi i tij. Abrahami, ndryshe nga Adami dhe Eva, besoi dhe u bind.

"Me anë të besimit, Abrahami kur u thirr, u bind ... dhe u nis pa ditur se ku po shkonte" (Hebrenjve 11 v 8).

PREMTIMI NDAJ ABRAHAMIT

Besimi i Abrahamit u ngrit mbi premtimet e bekimit që shoqëruan urdhrin e Zotit. Ai kuptoi se kur Zoti, Krijuesi i

Plotfuqishëm bën premtime, ato me siguri do të përmbushen. Zoti i tha atij:

"Unë prej teje do të bëj një komb të madh, do të të bekoj dhe do ta bëj të madh emrin tënd, dhe ti do të jesh një bekim. Dhe unë do të bekoj të gjithë ata që do të të bekojnë dhe do të mallkoj ata që do të të mallkojnë, te ti do të jenë të bekuara tërë familjes e tokës" (Zanafilla 2 v 2-3).

Gjatë gjithë jetës së tij, këto premtime u përsëritën shumë herë, dhe çdo herë diçka i shtohet premtimit të parë. Si qëllim të këtij mësimi, do të shohim aspektet më domethënëse të premtimeve nën titujt e mëposhtëm:-

1. PASARDHËSIT E ABRAHAMIT TË ZOTËROJNË TOKËN E KANAANIT
2. NËPËRMJET NJËRIT NGA PASARDHËSIT E ABRAHAMIT TË GJITHË KOMBET DO TË BEKOHESHIN
3. PASARDHËSIT E ABRAHAMIT TË BËHEN NJË KOMB I MADH

1. PASARDHËSIT E ABRAHAMIT TË ZOTËROJNË TOKËN E KANAANIT

Toka në të cilën Zoti përfundimisht e çoi Abrahamin, në atë kohë quhej Kanaan. Kjo është një zonë e cila përkon sot me shtetet si Lebanon, Izrael, Siri dhe Jordan në lindje të Detit Mesdhe (Shiko Zanafilla 15 v 8). Kur Abrahami arriti në Kanaan, Zoti i tha; "Unë do t'ja jap këtë vend pasardhësve të tu" (Zanafilla 12 v 7).

Premtimi u përsërit më vonë, "Tërë vendin që sheh, (Kanaanin) unë do të ta jap ty, për gjithnjë" (Zanafilla 13 v 15).

Vëreni në veçanti shtimin e fjalëve "ty" dhe "për gjithnjë". Nëse nuk do të ishte për këta dy faktorë të rëndësishëm, ne mund të kuptojmë sikur premtimi i referohet pushtimit dhe zotërimit të Kanaanit nga Izraelitët, ashtu siç tregohet në librin e Jozueut. Megjithatë, kjo ishte vetëm një përmbushje e pjesshme sepse, së pari premtimi iu bë Abrahamit ashtu si dhe pasardhësve të tij, dhe së dyti, këtë vend do ta zotëronin përgjithnjë.

Në fillim, Bibla zbulon se ndërsa ishte në Kanaan, Abrahami ishte si një refugjat i kohëve të sotme dhe kur gruaja e tij vdiq, ai duhej të blinte një copë tokë për ta varrosur atë. Së fundi ai vdiq, pa marrë tokën e premtuar. (Veprat 7 v 2-5).

Së dyti, është e qartë se as Abrahami, dhe as pasardhësit e tij, kombi i Izraelit të cilët kanë shpenzuar një pjesë të madhe të jetës të mërguar nga Kanaani, nuk e kanë marrë këtë tokë për gjithnjë.

RINGJALLJA SIGURON PËRGJIGJEN

Është e qartë se përmbushja e plotë e këtij premtimi lidhet me të ardhmen. Kjo kërkon ngjarje të tilla si ringjallja e Abrahamit dhe pasardhësve të tij të vërtetë që Bibla i përkufizon njësoj me Abrahamin, që kanë treguar besim dhe bindje ndaj urdhrave të Zotit. Pas ringjalljes, ata si qenie të pavdekshme do të zotërojnë tokën e Kanaanit për gjithnjë (Mateu 8 v 4).

Këto fakte do të bëhen më të qarta kur të trajtohen premtimet e tjera.

2. PASARDHËSIT E ABRAHAMIT TË BËHEN NJË KOMB I MADH

Ky premtim gjendet në të gjitha shkrimet për jetën e Abrahamit dhe është përmbushur në një masë të madhe ashtu siç tregon edhe Bibla (Zanafilla 12 v 2; Zanafilla 13 v 16; Zanafilla 15 v 5; Zanafilla 22 v 17):

Libri i Zanafillës tregon se biri i Abrahamit, Isaku dhe nipi i tij Jakobi, (emri i të cilit u ndryshua në Izrael) u bënë pasardhësit origjinalë të kombit të Izraelit. Ata jetuan në Kanaan derisa Jakobi, në kohën e zisë së bukës, e shpuri familjen e tij në Egjipt. Libri i Eksodit tregon se si pasardhësit e Jakobit, u shtuan në një komb prej më shumë se dy milion dhe u skllavëruan nga Egjiptianët. Rreth 1500 vjet Para Krishtit, Zoti dërgoi Moisiun për t'i çliruar dhe për t'i udhëhequr në Kanaan. Libri i Jozueut, pasardhës i Moisiut, tregon se si dymbëdhjetë fiset e Izraelit zotëruan Kanaanin. Më pas librat e Biblës përshkruajnë se si Izraeli u zhvillua, derisa rreth vitit 1000 Para Krishtit, gjatë mbretërimit të Davidit dhe Solomonit, u bë një mbretëri e madhe dhe e begatë.

DHJATA E RE SHPJEGON PREMTIMIN

Bibla tregon se pas vdekjes së Solomonit, Izraeli u keqësua dhe si përfundim mërgoi jashtë Kanaanit, sepse njerëzit ishin të pabindur ndaj Zotit (Ligji i Përtërirë 28 v 15-68). Në Dhjatën e Re ne gjejmë një shtjellim të mrekullueshëm të premtimit bërë Abrahamit. Në letrën drejtuar Romakëve, apostulli Pal bën të qartë se, "jo të gjithë që janë nga Izraeli janë Izrael; as sepse janë pasardhës të Abrahamit janë të gjithë bij" (Romakëve 9 v 6-7).

Kjo paraqet një parim të rëndësishëm të përmendur shkurtimisht në premtimin e parë. Kombi i madh që do të rridhte nga Abrahami nuk do të përbëhej nga pasardhësit

natyrorë të tij që nuk besuan, por nga ata që treguan një besim të ngjashëm me Abrahamin. Në çdo brez ata kanë qënë pak, por kur Jezusi të kthehet në tokë, ata do të ringjallen dhe do të mbliidhen së bashku në një komb të madh. Kështu, Aabrahami do të takojë pasardhësit e tij të pavdekshëm, duke lavdëruar Zotin për shpëtimin e tyre, duke formuar "një turmë të madhe, të cilën askush nuk mund ta numëromte, prej të gjitha kombeve, fiseve, popujve dhe gjuhëve (Zbulesa 7 v 9). Në këtë mënyrë, premtimi do të përmbushet në një mënyrë më të mrekullueshme se në të kaluarën.

3.NËPËRMJET NJË PASARDHËSI TË ABRAHAMIT TË GJITHA KOMBET DO TË BEKOHESHIN

Megjithatë, njerëzimi ende nuk e ka marrë bekimin më të madh me të cilin lidhet ky premtim - shpëtimin nga mallkimi i mëkatit dhe vdekjes. Bibla zbulon se do të vijë njëkohë kur, "E gjithë toka do të jetë plot me lavdinë e Zotit" (Numrat 14 v 21).

Ka pak vend për lavdinë e Zotit tani, ndërkohë që njeriu e ka mbushur tokën me dhunë dhe shtypje, ku zë vend mëkati dhe vdekja. Një ndryshim i madh është i domozdoshëm për të sjellë kohën e mrekullueshme të bekimeve për të cilat lexojmë në shumë profeci të Biblës (Psalmi 72; Isaia 32). Sado i madh që të jetë ndryshimi, realizimi i tij është i sigurt!. Ky është mesazhi i ungjillit (lajmit të mirë), që gjendet kudo në Bibël. Pak e kuptojnë se premtimi bërë Abrahamit 2 000 vjet para Krishtit është themeli i ungjillit!

"Dhe Shkrimi, duke parashikuar se Perëndia do t'i shfajësonte kombet me anë të besimit, ia dha më përpara Abrahamit lajmin e mirë: të gjitha kombet do të bekohen në ty" (Galatasve 3 v 8).

JEZU KRISHTI - PASARDHËS I ABRAHAMIT

Figura qëndrore e ungjillit, si dhe e premtimit ndaj Abrahamit, është Jezus Krishti. Ai është pasardhësi kryesor i Abrahamit. Dhjata e Re hapet me fjalët: "Libri i gjenealogjisë së Jezus Krishtit ... birit të Abrahamit (Mateu 1 v 1).

Libri vazhdon me një gjenealogji që zbulon prejardhjen e Jezusit nga Abrahami dhe kjo temë gjendet kudo në Dhjatën e Re. Pali, në letrën e tij drejtuar Galatasve, thekson se premtimi i referohet një pasardhësi të veçantë dhe se ky pasardhës është Jezusi: "Dhe premtimet iu bënë Abrahamit dhe pasardhjes së tij. Shkrimi nuk thotë: 'Edhe pasardhësve' si të ishin shumë, por një të vetme: 'Dhe pasardhjes sate', pra Krishti" (Galatasve 3 v 16).

Jezusi është zbuluar më tepër se një bir natyror i Abrahamit; në të njëjtën letër thuhet se "ata që janë nga besimi janë bij të Abrahamit" (Galatasve 3 v 7).

Kur kujtojmë përkufizimin e Biblës për besimin si bindje ndaj Zotit (plotësisht e kundërta e mëkatit), është e qartë se Jezusi ishte më i 'madhi' nga të gjithë bijtë e Abrahamit. Vetëm ai, nga e gjithë raca njerëzore, mundi t'u thotë pa frikë kundërshtarëve të tij, "Cili nga ju më bind për mëkat?" (Gjoni 8 v 46). Mesazhi kryesor i Dhjatës së Re, është se Jezusi me anë të besimit mposhti mëkatin dhe kështu "prishi vdekjen dhe nxori në dritë jetën dhe pavdekësinë me anë të ungjillit" (2 Timoteut 1 v 10).

UNGJILLI PREDIKOHET NË TË GJITHA KOMBET

Në kohën e Dhjatës së Re mesazhi i shpëtimit (ungjilli), ishte pasuria më e privilegjuar e popullit të Izraelit, por ata nuk iu

përgjigjën kërkesave për bindje dhe besnikëri ndaj Zotit. Prandaj Jezusi erdhi dhe dërgoi apostujt e tij t'i predikonin ungjillin e shpëtimit çdo kombi (Marku 16 v 15).

Shumë e kuptojnë këtë si plotësim i premtimit të Zotit, se të gjitha kombet do të bekoheshin në Jezu Krishtin, pasardhës i Abrahamit. Megjithatë kjo ishte vetëm një hap, megjithëse i madh, në shpalosjen e planit të Zotit për të mbushur tokën me lavdinë e Tij. Jezusi e dinte se shumë pak njerëz do ta pranonin këtë mesazh të mrekullueshëm, sepse kërkon hyrjen në rrugën e ngushtë të besimit; dhe tani, pas 2000 vjetësh, predikimi i ungjillit nuk ka sjellë bekimin e të gjitha kombeve.

MBRETËRIA E ZOTIT NË TOKË

Megjithatë kjo kohë e lavdishme po vjen! Jezu Krishti do të kthehet në tokë për të ngritur të gjithë ata që janë të përgjegjshëm, përfshi këtu ata që "Krishtin kanë veshur", prandaj dhe janë bërë trashëgimtarë të premtimeve të Abrahamit (Galatasve 3 v 27-29).

Në atë kohë, bekimi i Abrahamit do të vijë mbi çdo komb nëpërmjet pasardhësit të tij Jezu Krishtit (Gal. 3 v 14). Jezusi do të jetë mbret mbi të gjithë tokën, dhe mbretëria e Zotit do të themelohet duke u shoqëruar me një kohë bekimesh, të tillë që bota kurrë nuk ka parë. Prandaj, të gjithë Kristianët janë mësuar t'i lutën Zotit: "Ardhtë mbretëria jote. U bëftë vullneti yt në tokë, si në qiell" (Mateu 6 v 10).

PËRMBLEDHJE

1. Pas rënies të Adamit dhe Evës, menjëherë u bë një premtim për të shpëtuar përfundimisht nga mëkati dhe vdekja.

2. Plani i Zotit për shpëtim është zbuluar në premtimet që ai u bëri njerëzve besnikë.
3. Shënimi i Përmbytjes tregon se pak do të shpëtohen.
4. Zbulimet arkeologjike konfirmojnë përpikmërinë e Biblës.
5. Zoti i bëri premtime të mëdha Abrahamit për shkak të besimit të tij.
6. Asnjë nga këto premtime nuk është përmbushur plotësisht.
7. Premtimet përqëndrohen tek Jezu Krishti i cili mposhti mëkatën dhe vdekjen.
8. Jezu Krishti do të shpëtojë nga vdekja e përjetshme të gjithë ata, që si Abrahami, besuan dhe iu bindën Zotit.
9. Premtimet do të përmbushen kur Jezusi të kthehet në tokë për të themeluar Mbretërinë e Zotit.
10. Mbretëria e Zotit do të sjellë në tokë një kohë bekimesh e cila do të mbushet me lavdinë e Zotit.

PJESË NGA BIBLA PËR TË LEXUAR

**Zanafilla 6, 12, 13, 15, 17, 22; Ligji i Përtërirë 28;
Psalmi 72; Isaia 32; Gjoni 8; Veprat 7; Romakëve
4; Galatasve 3; Hebrenjve 11.**

Fleta Përmbledhëse e Përgjigjeve

Është e rëndësishme që ju të shkruani QARTË EMRIN tuaj dhe ADRESËN E PLOTË në këtë Fletë Përmbledhëse, ndryshe nuk do të jetë e mundur që ne t'ju përgjigjemi.

Çdo Mësim ka një fletë testimi me 10 pyetje, ku ndodhen maksimumi pesë përgjigje të mundshme - a, b, c, d, ose e; në

disa raste kërkohet më tepër se një përgjigje. Vendos një vijë përmes shkronjës ose shkronjave që tregojnë përgjigjen tuaj.
PËR SHEMBULL: Mësimi 1 Pyetja 7; nëse, pasi keni studiuar këtë mësim, ju mendoni se Bibla përmban 23 libra të ndarë, do të vendosni një vijë përmes d.

Përgjigjuni të gjitha pyetjeve në fletën e testimit duke vendosur një vijë përmes shkronjës përkatëse, dhe çojini ato në Fletën Përmbledhëse, pastaj dërgoni VETËM Fletën Përmbledhëse në adresën më poshtë. Nëse nuk ka adresë ju lutem dërgojini te:-

Christadelphian Advancement Trust P.O.Box 3034, South Croydon, Surrey CR2 0ZA.

FLETA PËRMBLEDHËSE E PËRGJIGJEVE

Emri.....

Adresa.....

MËSIMI NJË

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

a a a a a a a a a a

b b b b b b b b b b

c c c c c c c c c c

d d d d d d d d d d
 e e e e e e e e e e

MËSIMI 5: Pyetje

Nënvizo përgjigjen e drejtë për çdo pyetje dhe shkruajini ato në faqet e mesit.

1. Cili ishte emri i njeriut me të cilin Zoti ishte i kënaqur, siç shënohet tek Zanafilla kapitulli 6 v 9 ? (a) Adam (b) Noeu (c) Enoku (d) Abel
2. Si i shkatërroi Zoti njerëzit mëkatarë të përshkruar te Zanafilla nga kapitulli 6 deri në 9 ? (a) Me tërmet (b) Zi buke (c) Përmbytje (d) Sëmundje
3. Sa njerëz shpëtuan nga katastrofa e Zanafillës, kapitujt 6 deri në 8 ? (a) 8 (b) 18 (c) 88 (d) 80
4. Si u mbrojtën njerëzit besnikë nga katastrofa e Zanafillës, kapitujt 6 deri në 8 ? (a) Ata jetuan në arkë (b) Zoti i fshehu ata (c) Ata jetuan në një mal të lartë (d) Zoti i largoi ata
5. Ku jetonte Abrahami para se Zoti të fliste me të? (a) Babiloni (b) Bethel (c) Sodomë (d) Ur
6. Drejt kujt toke e udhëhoqi Zoti Abrahamin? (a) Egjipt (b) Kanaan (c) Edom (d) Salem
7. Ju premtua Abrahamit mesazhi i ungjillit? (a) Po (b) Jo (c) Ndoshta (d) Ne nuk e dimë
8. Kur do të marrë Abrahami përmbushjen përfundimtare të premtimit që Zoti i bëri atij? (a) Ai tashmë e ka marrë (b) Ne nuk e dimë (c) Kur të kthehet Jezusi (d)

Abrahami vdiq, kështu që ai nuk do të marrë përmbushjen e premtimit

9. Cili ishte pasardhësi kryesor i Abrahamit? (a) Juda (b) Jakobi (c) Jozefi (d) Jezusi
10. Cilat nga tri përgjigjet në vazhdim i premtoi Zoti Abrahamit? (a) Pasardhësit e tij do të zotërojnë tokën e Kanaanit (b) Ai do të jetojë përgjithmonë në qiell (c) Pasardhësit e tij do të bëhen një komb i madh (d) Ai menjëherë do të ketë pasuri të mëdha (e) Njëpërmjet njërit nga pasardhësit e tij të gjitha kombet do të bekohen (f) Të gjithë pasardhësit e tij do t'i qëndronin besnik Zotit (g) Pasardhësit e tij do ta kujtojnë përgjithmonë besimin e Abrahamit

MËSIMI 6

Mbreti Jezu Krisht

Ky mësim do të trajtojë mbretin Jezu Krisht - në qëndër të qëllimit të Zotit. Jezu ishte emri, vënë fëmijës së vogël lindur në Betlehem 2000 vjet më parë. Ky emër do të thotë 'Shpëtimtar' dhe iu vu ashtu si thanë engjëjt:

"Do t'i vësh emrin Jezus, sepse ai do të shpëtojë popullin e tij nga mëkatet e tyre" (Mateu 1 v 21). 'Krisht' është në të vërtetë një titull që do të thotë 'i vajosur' d. m. th. i zgjedhur posaçërisht. Jezusi ishte KRISHTI ashtu siç kishte thënë Gjon PAGËZORI.

QËLLIMI I ZOTIT NË FILLIM

Në mësimin e fundit treguam se Zoti planifikoi që në fillim, në Eden, të sillte një Shpëtimtar - një që do të mposhte forcën e mëkatit. Gjithashtu treguam se ai që do të sillte bekime të tilla mbi njerëzimin do të ishte pasardhës i Abrahamit. Maria e kuptoi se biri i saj ishte njeriu i premtuar dhe në Këngën e saj të Gëzimit ajo këndoi,

"Shpirti im e madhëron Zotin, dhe fryma ime ngazëllon në Perëndinë, Shpëtimtarin tim ... Ai e ndihmoi Izraelin, shërbëtorin e vet, duke i kujtuar për mëshirën e tij, ashtu si ua pati deklaruar etërve tanë, Abrahamit dhe pasardhësve të tij, përgjithmonë" (Lluka 1 v 46-47, 54-55).

PREMTIME TË TJERA

Profeti Daniel foli për kohën kur do të shfaqej Mesia. Profeti Mikea shkroi për vendin e lindjes së tij. Mateu shkruan për vajtjen e njerëzve të mënçur të Herodit. Vini re se sa herë shënimet e Mateut tregojnë se ngjarjet ndodhën për përmbushjen e fjalëve të profetëve të Dhjatës së Vjetër (Mateu 1 v 22; Mateu 2 v 5 & 15).

Ishte qëllimi i Zotit që në fillim të dërgonte Jezusin, dhe kur koha e duhur erdhi, qëllimi i Zotit ishte plotësuar. Gjoni shkroi, "Dhe Fjala u bë mish dhe banoi ndër ne; (dhe ne soditëm lavdinë e tij, si lavdia e të vetëmlindurit prej Atit,) plot hir dhe të vërtetë" (Gjoni 1 v 14).

PSE ERDHI JEZUSI ?

Një varg i njohur, i përmendur më parë në këto mësimë thotë; "sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindurin, që, kushdo që beson në të, të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme" (Gjoni 3 v 16).

Jezusi erdhi në botë nga Zoti me një kuptim shumë të vërtetë. Engjëlli Gabriel iu shfaq Maries për t'i thënë se ajo do të kishte një bir. Maria pyeti se si kjo ishte e mundur sepse ajo ishte një virgjëreshë. Engjëlli u përgjigj, "Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ty dhe pushteti i Shumë të Lartit do të të mbulojë me hijen e vet; prandaj i shenjtë që do të lindë prej teje do të quhet Bir i Perëndisë" (Luka 1 v 35). Kjo ka qënë gjithashtu tema e profecisë siç shkruan edhe Mateu (Mateu 1 v 22-23).

SAKRIFICA

Ju mund ta dini se në kohën e Dhjatës së Vjetër, kafshët janë sakrifikuar si një kujtim i vazhdueshëm për pasojat e mëkatit, dhe për një rrugë shpëtimi. Njeriu që e ofronte e dinte se vdekja ishte pasojë e mëkatit, dhe nganjëherë ai duhej të shoqëronte veten me vdekjen e kafshës, si një shenjë që ai e njihte këtë parim (Levitiku 1 v 3-4). Pali shkroi, "Paga e mëkatit është vdekja" (Romakëve 6 v 23).

Në letrën drejtuar Hebrenjve, tre çështje në lidhje me sakrificën janë bërë shumë të qarta:

1. Sakrificat, në kohën e Dhjatës së Vjetër kujtonin parimin se mëkati sjell vdekje - një rregull i vendosur që në fillim (Hebrenjve 10 v 3).
2. Ndërsa kafshët nuk kishin bërë keq ato vetëm përfaqsonin mësimin, "Sepse ligji, duke pasur hijen e të mirave që kishin për të ardhur dhe jo figurën vetë të gjërave, nuk mundet kurrë që t'i bëjë të përkryer ata që i afrohen Perëndisë me anë të të njëjtave flijime që ofrohen vazhdimisht vit për vit" (Hebrenjve 10 v 1).

3. Sakrifica e kafshëve nuk mund ta largonte kurrë mëkatin.
"Sepse është e pamundur që gjaku i demave dhe i cjepve të heqë mëkatet" (Hebrenjve 10 v 4).

Bibla bën të qartë se atë që sakrifica e kafshëve nuk mund ta bënte kurrë, Jezusi ishte në gjendje ta bënte këtë duke dhënë jetën e tij si një sakrificë të përsosur:

"Ai, përkundrazi, pasi dha për gjithnjë një flijim të vetëm për mëkatet, u vu të rrijë në të djathtën e Perëndisë" (Hebrenjve 10 v 12).

NJË FILLIM I RI

Bibla tregon se ashtu si Adami solli mëkatin, si rrjedhim, edhe vdekjen në botë me anë të mosbindjes së tij, kështu Jezusi me anë të jetës së tij të përkryer, "nxorri në dritë jetën dhe pavdekësinë" (2 Timoteut 1 v 10).

Meqënëse Jezusi jetoi një jetë të përkryer, kur ai vdiq "nuk ishte e mundur" që ai të mbetej i vdekur (Veprat 2 v 24). Perëndia e ringjalli atë.

Ndryshimi midis pasojave nga mosbindja e Adamit dhe pasojave nga bindja e Jezusit, është përmendur shumë herë: "Prandaj, ashtu si me anë të një njeriu të vetëm mëkati hyri në botë dhe me anë të mëkatis vdekja, po ashtu vdekja u shtri tek të gjithë njerëzit, sepse të gjithë mëkatuan". "Në fakt, ashtu si nga mosbindja e një njeriu të vetëm të shumtët u bënë mëkatarë, ashtu edhe nga bindja e një të vetmi të shumtët do të bëhen të drejtë". "Me qëllim që ashtu si mëkati ka mbretëruar te vdekja, ashtu edhe hiri të mbretërojë me anë të drejtësisë në jetën e përjetshme nëpërmjet Jezu Krishtit, Zotit tonë" (Romakëve 5 v 12, 19, 21).

Ndërsa ndjekim shembullin e Adamit, kështu ne mund të bashkohemi me shembullin e bërë nga Jezusi, dhe të lidhemi me jetën që ai do të sjellë: "Sepse, ashtu sikur të gjithë vdesin në Adamin, kështu të gjithë do të ngjallen me Krishtin" (Korintasve 15 v 22).

BESIMI ËSHTË I NEVOJSHËM

Mësimi 4 shpjegoi se njeriu është prej natyre i vdekshëm, dhe se besimi është i domozdoshëm për ta afruar atë me jetën që Zoti na ka dhënë. Gjithashtu ky mësim theksoi, se kjo është bërë e mundur vetëm me anë të Jezu Krishtit:

"Sepse paga e mëkatit është vdekja, por dhuntia e Perëndisë është jeta e përjetshme në Jezu Krishtin Zotin tonë" (Romakëve 6 v 23).

Kështu, shpëtimi që Zoti ofron, është i kushtëzuar, "Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindurin, që, kushdo që beson në të, të mos humbasë ..." (Gjoni 3 v 16). Prandaj Biri i Zotit është quajtur Jezus: "Sepse ai do të shpëtojë popullin e tij nga mëkatet e tyre" (Mateu 1 v 21).

PUNA E JEZUSIT TANI

Pas ringjalljes së tij, Jezusi u ngjit në qiell. Në atë moment dy engjëj deklaruan se ai do kthehet përsëri:

"Ky Jezus, që u është marrë në qiell nga mesi juaj, do të kthehet në të njëjtën mënyrë, me të cilën e keni parë të shkojë në qiell" (Veprat 1 v 11).

Pjetri tha se Jezusi do të qëndrojë në qiell deri në kohën e "ripërtëritjes të të gjitha gjërave" (Veprat 3 v 19-21).

Jezusi do të kthehet për të përmbushur pjesën tjetër të qëllimit të Zotit në të. Ndërkohë, ai është një ndërmjetës - një

që është midis Perëndisë dhe njeriut. Ai është përshkruar si një Prift i Lartë që mund të ndërhyjë për ne te i Plotfuqishmi:

"Në fakt një është Perëndia, dhe një i vetëm është ndërmjetësi midis Perëndisë dhe njerëzve; Krishti Jezus njeri" (1 Timoteut 2 v 5).

Letra drejtuar Hebrenjve shpjegon se, meqënëse Jezusi jetoi në tokë dhe u bë në çdo gjë "si vëllezërit e tij" (Hebrenjve 2 v 17) ai mund të kuptojë se si ndihemi ne dhe të jetë përkrahës i nevojave tona:

"Sepse ne nuk kemi kryeprift që nuk mund t'i vijë keq për dobësitë tona, por një që u tundua në të gjitha ashtu si ne, por pa mëkatuar. Le t'i afrohem pra, me guxim fronit të hirit, që të marrim mëshirë e të gjejmë hir, për të pasur ndihmë në kohë nevoje" (Hebrenjve 4 v 15-16).

PËRMBLEDHJE

1. Jezusi u lind nga veprimi i Shpirtit të Shenjtë mbi virgjëreshën Mari. Prandaj ai ishte Biri i Perëndisë.
2. Emri 'Jezus' do të thotë 'Shpëtimtar', dhe ishte qëllimi i Zotit që në fillim të përgatiste një mënyrë shpëtimi nga pasojat e natyrshme të mëkatit të njeriut.
3. Paga e mëkatit është vdekja. Sakrifika e kafshëve siguronte një përsëritje të rregullt të këtij parimi, por kurrë nuk mund të "largonte mëkatet".
4. Jezusi bëri një sakrificë të përkryer.
5. Jezusi tani ndodhet në qiell dhe është në gjendje të jetë një Prift i Lartë i mëshirshëm, sepse ai na kupton nga përvoja e vet.

6. Zoti ka premtuar të dërgojë Jezu Krishtin përsëri në tokë për të përfunduar qëllimin e Tij në të, kur ai të jetë mbret.

Mateu 1 v 18-25; Lluca 1 v 26-38; Lluca 2;

PJESË NGA BIBLA PËR TË LEXUAR

Mateu 1 v 18-25; Luka 1 v 26-38 Luka 2

Mateu 2 Gjoni 1 v 1-14 Romakëve 5

MËSIMI 6: Pyetje

Nënvizo përgjigjen e drejtë për çdo pyetje dhe transferoni ato në fletët e mesit.

1. Emri 'Jezu Krisht' do të thotë (a) Shpëtimtar (b) I Vajosur (c) Shpëtimtar i Vajosur (d) I Vajosur Shpëtimtar
2. Cila ishte nëna e Jezusit? (a) Elizabeta (b) Maria (c) Marta (d) Ruthi
3. Cili ishte babai i vërtetë i Jezusit? (a) Jozefi (b) Davidi (c) Abrahami (d) Zoti
4. Te Mikea 5: 2 vendlindja e Jezusit është dhënë si (a) Nazareti (b) Betlehem Efratah (c) Betlehem i Judesë (d) Galileu
5. Kafshët e sakrifikuara në kohën e Dhjatës së Vjetër (a) ishin për të kujtuar se mëkati sjell vdekjen (b) ishin për të qetësuar Zotin e zemëruar (c) ishin rezultat i besimeve të tjera (d) ishin për të siguruar shpëtimin
6. Pse u dërgua Jezusi 2 000 vjet më parë? (a) Të shpëtonte Judenjtë (b) Të ishte sakrificë e përsosur për mëkatin (c) Të ushqente të varfërit (d) Të themelonte mbretërinë

7. Ku ndodhet Jezusi tani? (a) Në varr (b) Në qiell (c) Në tokë (d) Ne nuk e dimë
8. Do të kthehet Jezu Krishti në tokë? (a) Po (b) Jo (c) Ne nuk e dimë (d) Ndoshta
9. Çfarë bën Jezusi tani? (a) Kontrollon jetët tona (b) Vepron si Prift i Lartë para Zotit (c) Kontrollon qeverinë (d) Ne nuk e dimë
10. Cila është dhurata e Zotit në Jezu Krishtin? (a) Mirëqënie (b) Jeta e përjetshme në të ardhmen (c) Jetë të gjatë tani (d) Paqe dhe qetësi tani

MËSIMI 7

Premtimet bërë Davidit

Zoti i premtoi Abrahamit se në të, dhe farën e tij, (pasardhësit) të gjitha familjet e tokës do të bekoheshin. Mësimi 5 tregoi se i vetmi pasardhës që do të sillte bekime në tokë ishte Jezusi. Kjo është tema e mësimëve të shpjeguara qartë në Dhjatën e Re (Galatasve 3 v 16).

Abrahami është dhënë si një shembull besimi, dhe ne na është thënë se, nëse duam të tregojmë besimin tonë duhet të jetojmë jetët tona ashtu si Abrahami, duke besuar dhe duke ju bindur dëshirës së Zotit.

Populli i Izraelit që rrodhi nga Abrahami, ishin skllëvër në Egjipt. Ata u udhëhoqën jashtë nga Egjipti nga Moisiu, pasi dhjetë plagët e tmerrshme i detyruan Egjiptianët të pranonin se ka një Perëndi në qiell që është në kontroll të gjithçkaje në botë. Libri i Eksodit (emri nënkupton 'largim') na tregon për këto ngjarje.

Së fundi, populli i Izraelit u vendos në tokën e Kanaanit ku kishte jetuar Abrahami. Mbreti i tyre i parë ishte Sauli, i dyti ishte Davidi i cili shkroi shumë nga Psalmet.

PREMTIMI BËRË DAVIDIT

Në Psalme Davidi thotë se Zoti i ka bërë atij një premtim. "Zoti iu betua Davidit në të vërtetë dhe nuk do të ndryshojë: Unë do të vë mbi fronin tënd një fryt të të përbrendëshmeve të tua" (Psalmi 132 v 11).

Davidi, kur mbretëria e tij u themelua dhe populli ishte në paqe, dëshironte të ndërtonte një tempull ose një shtëpi adhurimi për Zotin. Profeti Nathan u dërgua te Davidi për t'i thënë se, megjithëse Zoti nuk deshte që ai t'i ndërtonte një shtëpi, Zoti do të themelonte shtëpinë mbretërore të Davidit, dhe njëri nga pasardhja e tij mbretërore do të qeveriste mbi mbretërinë e tij përgjithnjë.

"Kur t'i kesh mbushur ditët e tua dhe të jesh duke pushuar bashkë me etërit e tu, unë do të ngre mbas teje pasardhësit e tu që do të dalin nga barku yt dhe do të vendos mbretërinë tënde. Ai do të ndërtojë një shtëpi në emrin tim dhe unë do ta bëj të qëndrueshëm përgjithnjë fronin e mbretërisë së tij. Shtëpia jote dhe mbretëria jote do të bëhen të qëndrueshme për gjithnjë para meje, dhe froni yt do të jetë i qëndrueshëm për gjithnjë" (2 Samuelit 7 v 12-13 & 16).

Në këto vargje ka tri çështje të rëndësishme:-

1. Premtimi nuk i referohet Solomonit, birit të Davidit, sepse Zoti tha se "froni i mbretërisë së tij" do të themelohej për gjithnjë. Megjithëse Solomoni ishte shquar për pasuritë dhe zgjuarsinë e tij, ai sigurisht që nuk mbretëroi për gjithnjë. Në vargun 14 profeti Nathan i thotë Davidit se Zoti do të ishte ati i këtij mbreti të madh, që do të vinte

nga pasardhja e tij. "Unë do të jem për të një baba dhe ai një djalë për mua" (2 Samuelit 7 v 14).

2. Mbreti do të mbretërojë në fronin e Davidit (2 Samuelit 7 v 12).
3. Zoti deklaroi se kjo me siguri do të ndodhë.

MËSIMET E PROFETËVE

Të njëjtat çështje janë theksuar kudo në Bibël. Lexoni pjesët në vazhdim nga libri i profetit Isaia, që citohet shpesh herë në kohën e Krishtlindjeve dhe shikoni të njëjtat çështje.

"Sepse na ka lindur një fëmijë, një djalë na është dhënë. Mbi supet e tij do të mbështetet perandoria dhe do të quhet Këshilltar i admirueshëm, Perëndi i fuqishëm, Atë i përjetshëm, Princ i paqes. Nuk do të ketë të sosur rritja e perandorisë së tij dhe paqja mbi fronin e Davidit dhe në mbretërinë e tij, për ta vendosur pa u tundur dhe ta përforcuar me anë të mençurisë dhe të drejtësisë, tani dhe përjetë. Këtë ka për të bërë zelli i Zotit të ushtrive" (Isaia 9 v 5-6).

Të njëjtat çështje janë theksuar:

1. "Perandoria e tij ... nuk do të ketë të sosur".
2. "Mbi fronin e Davidit dhe në mbretërinë e tij".
3. "Këtë ka për të bërë zelli i Zotit të ushtrive".

JEZUSI ISHTE I PREMTUARI

Nuk ka dyshim se kush do të jetë mbreti i madh nga pasardhja e Davidit.

Engjëlli Gabriel iu shfaq Maries para lindjes së Jezusit dhe i tha, "Ai do të jetë i madh dhe do të quhet Biri i Shumë të Lartit; dhe Zoti Perëndi do t'i japë fronin e Davidit, atit të tij;

dhe do të mbretërojë mbi shtëpinë e Jakobit përjetë, dhe mbretëria e tij nuk do të ketë kurrë të sosur" (Lluka 1 v 32-33).

Vini re përsëri të njëjtat çështje -

1. Mbretëria do të themelohej përgjithnjë.
2. Ai do të udhëheqë mbi fronin e Davidit.
3. Zoti do të bëjë që kjo të ndodhë.

KËNGA E NGAZËLLIMIT TË MARIËS

Më pas, në të njëjtin kapitull, Luka shkruan një këngë të mrekullueshme ngazëllimi me të cilën Maria lavdëroi Zotin për premtimet e Tij. Një tipar dallues i kësaj është se megjithëse engjëlli i tha Mariës se fëmija do të lindte për të përmbushur premtimin që Zoti i bëri Davidit, Maria falenderoi Zotin për premtimin që Ai i kishte bërë Abrahamit. Ajo duhet të ketë kuptuar nga premtimi i Zotit, se të dyja këto premtime do të përmbushen në të njëjtin person.

"Ai e ndihmoi Izraelin, shërbëtorin e vet ... ashtu si ua pati deklaruar etërve tanë, Abrahamit dhe pasardhësve të tij, përgjithmonë" (Lluka 1 v 54-55).

MBRETËRIA

Nuk ka dyshim se mbretëria që Jezusi erdhi të shpallë, ishte një mbretëri e vërtetë në tokë. Ai do të jetë mbret dhe pasuesit e tij do të kenë gjithashtu vende drejtuese në mbretëri. Jezusi u tha dishepujve: "Kur Biri i njeriut të ulet në fronin e lavdisë së vet, edhe ju që më kini ndjekur do të uleni mbi

dymbëdhjetë frone, për të gjykuar të dymbëdhjetë fiset e Izraelit (Mateu 19 v 20).

Ishte qëllimi i Zotit që në fillim të mbushte tokën me lavdinë e Tij dhe me paqe:

"Por, ashtu siç është e vërtetë që unë jetoj, e gjithë toka do të jetë me lavdinë e Zotit" (Numrat 14 v 21).

Kjo do të ndodhë kur Jezusi të kthehet në tokë si Mbret. Një nga çështjet më kryesore që Pjetri e tha haptas në Ditën e Rrëshajëve, ishte se Jezusi ishte pasardhësi kryesor i Davidit që Zoti kishte premtuar. Pjetri i referohet psalmit që tashmë e kemi cituar, për të treguar se Davidi priste me padurim themelimin e Mbretërisë me Jezusin si mbret.

"Vëllezër, mund të thuhet haptas për Davidin patriark që ai vdiq dhe u varros; dhe varri tij është ndër ne deri në ditën e sotme. Ai, pra, duke qënë profet, e dinte se Perëndia i kishte premtuar me betim se nga fryti i belit të tij, sipas mishit, do të ngjallet Krishti për t'u ulur mbi fronin e tij" (Veprat 2 v 29-30).

Apostulli shpjegon gjithashtu se ringjallja e Jezusit, ishte një shenjë e sigurt, se premtimi që Zoti i bëri Davidit do të përmbushej. "Këtë Jezus, Perëndia e ka ringjallur, dhe për këtë të gjithë ne jemi dëshmitarë!" (Veprat 2 v 32).

Pjetri thotë se Davidi e kuptoi se do të vinte koha kur i Plotfuqishmi t'i thotë Zotit Jezu Krisht; "Ulu në të djathtën time, derisa unë t'i vë armiqtë e tu si stol të këmbëve të tua". Më pas apostulli thotë. "Ta dijë, pra, me siguri gjithë shtëpia e Izraelit se atë Jezus që ju e kini kryqëzuar, Perëndia e ka bërë Zot e Krisht" (Veprat 2 v 34-36).

SIGURIA E ZOTIT

Pali, kur po u fliste njerëzve të Athinës, përmbledh shpresën e mrekullueshme që ofron Bibla,:

"Sepse ai ka caktuar një ditë në të cilën do të gjykojë me drejtësi botën me anë të atij njeriu të cilin ai e ka caktuar; dhe për këtë u ka dhënë të gjithëve një provë të sigurt, duke e ringjallur prej të vdekurit" (Veprat 17 v 31).

PËRMBLEDHJE

1. Në Bibël Zoti ka zbuluar qëllimin e Tij me tokën.
2. Zoti i tha Abrahamit dhe Davidit, se ai në të cilin do të përmbushej ky qëllim do të ishte pasardhësi tyre.
3. Jezusi ishte njeriu i premtuar.
4. Kur mbretëria e Zotit të themelohet, ai do të qeverisë botën me drejtësi.
5. Kjo shpresë, bazuar në mësimet kryesore të Dhjatës së Vjetër, është bërë e qartë në mesazhin e Jezusit dhe apostujve.

PJESË NGA BIBLA PËR TË LEXUAR

Isaia 11	Veprat 2	Romakëve 4
Isaia 35	Psalmi 132	Lluka 19

MËSIMI 7: Pyetje

Nënvizo përgjigjen e drejtë për çdo pyetje dhe shkruajini ato në fletët e mesit.

1. Cili nga pasardhësit e Abrahamit do të sjellë bekime në tokë? (a) Isaku (b) Jozefi (c) Davidi (d) Jezusi
2. Në cilin vend ishin skllëvër Izraelitët? (a) Afrikë (b) Egjipt (c) Kanaan (d) Itali

3. Cili libër i Biblës na tregon për nxjerrjen e Izraelitëve nga skllavëria? (a) Zanafilla (b) Eksodi (c) Levitiku (d) Numrat
4. Kush ishte mbreti i parë i Izraelit? (a) Sauli (b) Davidi (c) Solomoni (d) Samueli
5. Çfarë dëshironte të ndërtonte Davidi për Zotin? (a) Një pallat (b) Një tempull (c) Një qytet (d) Një altar
6. Çfarë i premtoi Zoti Davidit? (a) Pasuri të madhe (b) Jetë të gjatë dhe shëndet të mirë (c) Se froni i mbretërisë së tij do të themelohej për gjithmonë (d) Lumturi dhe begati
7. Cili nga profetët e Izraelit tha, "Një degëz do të dalë nga trungu i Isaia"? (a) Isaia (b) Samueli (c) Abdia (d) Osea
8. Cili ishte pasardhësi i premtuar i Davidit që do të qeverisë në fronin e tij? (a) Solomoni (b) Jezusi (c) Ezekia (d) Rehoboami
9. Ku do të themelohet mbretëria e premtuar e Perëndisë? (a) Në tokë (b) Në qiell (c) Në zemër të qënieve njerëzore (d) Në hapësirë
10. Cila është garancia se Zoti do të plotësojë premtimet e Tij për të cilat apostulli Pal u tregon njerëzve të Athinës? (a) Stinët (b) Lindja e Jezusit (c) Dita dhe nata (d) Ringjallja e Jezusit

MËSIMI 8

Ringjallja e Jezu Krishtit

Fjala RINGJALLJE nënkupton 'ngjallje prej së vdekurish'. Kjo është përkthyer nga fjala greke 'anastasis' në Dhjatën e Re, që do të thotë 'ngritje lart' ose 'të qëndrosh përsëri'.

Ringjallja e Jezusit nga varri është një fakt i pamohueshëm i historisë. Vdekja dhe ringjallja e Jezu Krishtit, është çështja kryesore e gjithë qëllimit të Zotit me njerëzimin. Besimi i Kristianëve është ndërtuar rreth tij, Kristianizmi egziston mbi bazën e ringjalljes së Krishtit nga vdekja. Ishte kjo forca shtytëse që çonte përpara jetën e dishepujve në shekullin e parë Para Krishtit.

QËLLIMI KRYESOR I MËSIMEVE TË APOSTUJVE

Kur apostujt zgjodhën një dishepull tjetër për të zënë vendin e Judës, ata zgjodhën një, Mateun, dhe thanë se ai duhet të bëhet "dëshmitar me ne, i ringjalljes së tij (Krishtit) (Veprat 1 v 22).

Apostujt u futën në burg sepse "e mësonin popullin dhe shpallnin në Jezusin ringjalljen e të vdekurve" (Veprat 4 v 2).

Palin e shpunë në gjyq për shkak të "shpresës dhe të ringjalljes të së vdekurve" (Veprat 23 v 6; Veprat 24 v 21).

Letrat e Dhjatës së Vjetër janë plot me mësim për ringjalljen e Jezusit dhe për rëndësinë e tyre për të gjithë ne: Kjo është theksuar nga apostulli Pal kur thotë:

"Por në qoftë se Krishti nuk është ringjallur, predikimi ynë është i kotë dhe i kotë është edhe besimi tuaj. ...Ju jeni ende në mëkatet tuaja" (1 Korintasve 15 v 14 & 17).

PSE E RINGJALLI ZOTI JEZUSIN ?

Mësimet e mëparshme treguan punën e Jezusit si një sakrificë për mëkatet (Hebrenjve 9 v 26). Mësimi 4 shpjegoi se si

Adami solli mëkatën dhe vdekjen për njerëzimin, me anë të mosbindjes së tij ndaj urdhrave të Zotit. Në kundërshtim me këtë, Jezusi zbatoi të gjitha urdhrat e Zotit dhe jetoi një jetë të përkryer. Kjo u trajtua në mësimin 6:

Megjithatë, vdekja e Jezusit nuk mund të ishte aspak një sakrificë efektive, nëse ai nuk do të ishte ringjallur. Jezusi "i lindur prej gruaje, i nënshtruar ligjit," (Galatasve 4 v 4) erdhi nën të njëjtin mallkim për vdekje ashtu si dhe ne, të trashëguar nga Adami. Ai personalisht ishte i pafajshëm, prandaj vdekja nuk mund ta mbante atë, "Vdekja s'ka më pushtet mbi të" (Romakëve 6 v 9).

DASHURIA DHE DREJTËSIA E ZOTIT

Parimet e drejta të Zotit nuk mund të lejonin që një njeri i tillë, i cili përsosmërisht zbatoi ligjet e Tij, t'i nënshtrohej ligjit të mëkatit dhe vdekjes. Apostulli Pjetër thotë;

"Por Perëndia e ka ringjallur, pasi e zgjidhi nga ankthet e vdekjes, sepse nuk ishte e mundur që vdekja ta mbante atë" (Veprat 2 v 24 Bibla e Re Anglisht).

Mësimi 3 tregoi se kjo ishte për shkak të drejtësisë absolute të Zotit, ashtu si dhe dashurisë së Tij për njeriun, që Jezusi u ngrit nga vdekja:

"Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindurin, që, kushdo që beson në të, të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme" (Gjoni 3 v 16).

ISHTE RINGJALLJA NJË BESIM I RI NË SHEKULLIN E PARË PAS KRISHTIT ?

Ne mësojmë nga Bibla se ringjallja nga vdekja, ishte shpresa e besimtarëve në kohën para lindjes së Jezusit. Prandaj Jezusi

tha, "Abrahami, ati juaj, ngazëllohej në shpresën që të shihte ditën time; e pa dhe u gëzua" (Gjoni 8 v 56).

Pjetri citon fjalët e Davidit, mbretit të Izraelit: "E pata vazhdimisht Zotin para meje ... Për të u gëzua zemra ime dhe ngazëlloi gjuha ime, dhe edhe mishi im do të qëndrojë në shpresë. Ai (Davidi) duke parashikuar këtë, foli për ringjalljen e Krishtit" (Veprat 2 v 25-26 & 31 , krahaso me psalmin 16 v 8-11).

Davidi tha gjithashtu, "Sa për mua, për hir të drejtësisë do të shoh fytyrën tënde; do të ngopem nga prania jote kur të zgjohem" (Psalmi 17 v 15).

RINGJALLJA - NJË PËRMBUSHJE E PREMTIMEVE TË ZOTIT

Ashtu siç theksuam në mësimin 5, Abrahami dhe Davidi presin ringjalljen për të marrë premtimet e Zotit. Ata nuk ishin vetëm në këtë shpresë.

Jobi tha, "Por unë e di që Shpëtimtari im jeton dhe që në fund do të ngrihet mbi tokë. Mbas shkatërrimit të lëkurës sime, në mishin tim do të shoh Perëndinë" (Jobit 19 v 25-26).

Isaia tha, "Të vdekurit e tu do të rijetojnë, bashkë me kufomën time, do të ringjallen. Zgjuhuni dhe gëzohuni, o ju që banoni në pluhur ... dhe toka do të nxjerrë në dritë të vdekurit" (Isaia 26 v 19).

Danielit ju tha se; "Shumë nga ata që flenë në pluhurin e tokës do të zgjohen" dhe se vet ai do të pushojë në gjumin e vdekjes dhe "Pastaj do të ngrihesh përsëri në mbarim të ditëve" (Daniel 12 v 2 & 13).

Apostulli Pal konfirmon se kjo ishte shpresa e tyre para kohës së Jezusit:

"Deri në këtë ditë vazhdova t'u dëshmoj ... duke mos thënë gjë tjetër përveç atyre që profetët dhe Moisiu thanë se duhet të ndodhnin, domethënë: që Krishti duhet të vuante dhe që duke qënë i pari i ringjallur prej së vdekurish, duhej t'i shpallte dritën popullit" (Veprat 26 v 22-23).

KRISHTI - I PARI QË U NGRIT NË JETË TË PËRJETSHME

Bibla tregon qartë se Jezusi ishte i pari që u ringjall nga vdekja për në pavdekësi. Pali shkroi,

"Shpëtimtarit tonë Jezu Krishtit, që e prishi vdekjen dhe nxori në dritë jetën dhe pavdekësinë me anë të ungjillit" (2 Timoteut 1 v 10).

ISHTE RINGJALLJA SHPRESA E VETME E PAVDEKËSISË ?

Jeta dhe pavdekësia që Jezusi solli në dritë, është shpresa e ringjalljes nga vdekja.

Pjetri bëri të qartë se, "Davidi nuk është ngritur në qiell" (Veprat 2 v 34). Ne kemi parë se nuk ishte kjo shpresa e Davidit. Zoti ka premtuar se ai do të shohë Krishtin të ulur në fronin e tij (Davidit), në Jeruzalem (Veprat 2:30).

Ashtu si Pali shpjegon në ligjëratën e tij në Athinë, ringjallja e Jezusit ishte një provë e sigurt nga Zoti se Krishti do të gjykojë me drejtësi botën në një ditë të caktuar nga Ai (Veprat 17-31).

RINGJALLJA - SHPRESA E VËRTETË

Marta ishte një pasuese e Jezusit. Ne mund të kuptojmë qartë shpresën e saj për jetën në të ardhmen. Kur vëllai i saj

Llazari, vdiq, Jezusi i tha; "Yt vëlla do të ringjallet" 'Marta përgjigjet; E di se (Llazari) do të ngrihet përsëri, në ringjallje, ditën e fundit'. Jezusi i tha "Unë jam ringjallja dhe jeta; ai që beson në mua edhe sikur të duhej të vdesë do të jetojë" (Gjoni 11 v 23-25).

TË GJITHË DO TË RINGJALLEN ?

Shkrimet na tregojnë se, "Paga e mëkatit është vdekja, por dhuntia e Perëndisë është jeta e përjetshme në Jezu Krishtin, Zotin tonë" (Romakëve 6 v 23).

Ata që nuk kërkojnë dhe nuk dëshirojnë t'i shërbejnë Zotit dhe që nuk e kuptojnë qëllimin e tij në Jezu Krishtin, nuk do të marrin dhuratën e Zotit. Bibla mëson qartë se,

"Njeriu që largohet nga rruga e maturisë ka për të banuar në kuvendin e të vdekurve" (Fjalët e Urta 21 v 16)

"Njeriu që jeton në mes të pasurive pa pasur gjykim është njëlloj si kafshët që zhduken (Psalmeve 49 v 20)

"Të vdekurit nuk do të rijetojnë më, ata që shkuan nuk do të vijnë më" (Isaia 26 v 14)

KUPTIMI I QARTË ËSHTË I DOMOZDOSHËM

Në kundërshtim me këto pohime Jezusi na jep shpresë duke thënë, "Dhe kjo është jeta e përjetshme, të të njohim ty, të vetmin Perëndi të vërtetë, dhe Jezu Krishtin që ti ke dërguar." (Gjoni 17 v 3)

Nëse duam t'i afrohem qëllimit të Zotit, ne duhet ta kuptojmë atë. Ne duhet të njohim Zotin e vërtetë dhe ta kuptojmë plotësisht Fjalën e Tij. Me këto njohuri dhe besim tek e vërteta, ne mund të marrim hapin tjetër, atë të pagëzimit në Krisht që do të trajtohet plotësisht në mësimin 11. Pali

thekson rëndësinë e pagëzimit për besimtarin e vërtetë që dëshiron të fitojë ringjalljen:

"Po a nuk e dini se ne të gjithë që u pagëzuam në Jezu Krishtin, u pagëzuam në vdekjen e tij? Ne, pra, u varrosëm me të me anë të pagëzimit në vdekje, që, ashtu si Krishti u ringjall prej së vdekurish me anë të lavdisë së Atit, kështu edhe ne gjithashtu të ecim në risinë e jetës. Sepse, nëse u bashkuam me Krishtin në një vdekje të ngjashme me të tijën do të jemi edhe e ringjalljes së tij" (Romakëve 6 v 3-5).

KRISHTI I PARI QË U RINGJALL - TË TJERËT MË PAS

Jezusi ishte i pari që u ngrit nga vdekja për në pavdekësi. Përsëri lexojmë, "Por tashti Krishti u ringjall prej së vdekurish, dhe është fryti i parë i atyre që kanë fjetur" (1 Korintasve 15 v 20).

Frytet e para janë rezultatet e para të korrjeve, një shenjë e shumë të mirave që do të vinë. Pali përdori figurën e të vjelave për të treguar radhën e ringjalljes: "Por secili sipas radhës së vet: Krishti fryti i parë, pastaj ata që janë të Krishtit, në ardhjen e tij (Korintasve 15 v 23).

ARDHJA E DYTË E KRISHTIT DO TË RINGJALLË TË VDEKURIT

Ardhja e dytë e Krishtit është e lidhur ngushtë me ringjalljen në ditët e fundit. Pali shkroi për, "Jezu Krishtin që ka për të gjykuar të gjallë e të vdekur, në dukjen e tij dhe në mbretërinë e tij (Timoteut 4 v 1).

Pali gjithashtu shkroi:

"Tashmë, vëllezër, nuk duam që të jeni në mosditje përse u përket atyre që flenë, që të mos trishtoheni si të tjerët që nuk kanë shpresë. Sepse po të besojmë se Jezusi vdiq dhe u ringjall, besojmë gjithashtu që perëndia do të sjellë me të, me anë të Jezusit, ata që kanë fjetur. Dhe këtë po j'ua themi me fjalën e Zotit: ne të gjallët, që do të mbetemi deri në ardhjen e Zotit, nuk do të jemi përpara atyre që kanë fjetur, sepse Zoti vetë, me një urdhër, me zë kryeengjëlli dhe me borinë e Perëndisë, do të zbresë nga qielli dhe ata që vdiqën në Krishtin do të ringjallen të parët" (1 Thesalonikasve 4 v 13-16).

RINGJALLJA DHE GJYKIMI

Kur Danielit iu tha se, "Shumë nga ata që flenë në pluhurin e tokës do të zgjohen ", atij ju tha gjithashtu se, 'disa' do të 'zgjohen' në një "jetë të përjetshme, të tjerë në turpin dhe në poshtërsi të përjetshme" (Danielit 12 v 2). Kjo flet për mbledhjen së bashku të të ringjallurve, si dhe të atyre që ende jetojnë me kthimin e Krishtit, për t'u gjykuar dhe për mundësinë e përjashtimit të tyre nga Jezusi. Jezusi na mësoi të njëjtën gjë:

"Mos u mrekulloni për këtë, sepse po vjen ora kur të gjithë ata që janë në varre do ta dëgjojnë zërin e tij dhe do të dalin prej tyre; ata që kanë bërë të mira, në ringjallje të jetës, dhe ata që kanë bërë të liga, në ringjalljen e dënimit" (Gjoni 5 v 28-29).

Të gjithë njerëzit e përgjegjshëm, (ata me njohuri) do të shfaqen në fronin e gjykimit të Jezu Krishtit. Ata që besuan tek Zoti, me njohuri për dashurinë dhe mëshirën e Tij, që janë përpjekur ta kënaqin dhe të ndjekin shembullin e Birit të Tij të dashur, në mëshirën e Zotit, do të marrin atë ditë dhuratën e jetës së përjetshme.

Jezusi flet për të gjithë ne kur thotë, "Unë jam ringjallja dhe jeta; ai që beson në mua, edhe sikur të duhej të vdesë do të jetojë." (Gjoni 11 v 25)

PËRMBLEDHJE

1. Ringjallja e Jezu Krishtit është një fakt.
2. Ringjallja e Jezusit është mësimi kryesor i Dhjatës së Re.
3. Jezusi u ringjall për shkak të karakterit të përsosur të tij. Prandaj drejtësia e Perëndisë e nxori atë jashtë varrit.
4. Shpresa e ringjalljes ka qënë shpresa e gjithë besimtarëve para dhe pas ngjarjeve të Jezusit.
5. Jeta e përjetshme nuk është e jona tani, por do të jetë kur Krishti të kthehet.
6. Njeriu nuk ka pavdekësi fizike; nëse do të kishte, Krishtit nuk do t'i duhej të sakrifikohej për t'i sjellë shpëtimin njerëzimit.
7. Ringjallja pas vdekjes është e vetmja shpresë për të fituar pavdekësinë.
  8. Jo të gjithë do të ringjallen; ata që janë të pa vetëdijshëm do të mbeten në varr.
  9. Kuptimi, besimi dhe pagëzimi janë të nevojshme për t'u afruar me Krishtin dhe ringjalljen.
10. Krishti ishte i pari që u ngrit për në pavdekësi; ne mund të jemi të tillë nëse ndjekim shembullin e tij.
11. Ringjallja dhe gjykimi do të ndodhin kur Jezusi të kthehet në tokë.

PJESË NGA BIBLA PËR TË LEXUAR

Psalmi 49   Marku 16   1 Korintasve 15

Isaia 26   Veprat 26   Gjoni 11

MËSIMI 8: Pyetje

Nënvizo përgjigjen e drejtë për çdo pyetje dhe shkruajini ato në Fletën Përmbledhëse të Përgjigjeve.

1. Fjala 'ringjallje' do të thotë: (a) të ulesh poshtë (b) të ngrihesh lart (c) të ngrihesh nga vdekja (d) të zgjohesh
2. Kush ishte njeriu i parë që u ringjall për të jetuar për gjithmonë? (a) Llazari (b) bija e Jairit (c) Stefani (d) Jezusi
3. Pse vdiq Jezusi? (a) Sepse ai kishte të njëjtën natyrë si ne (b) Ai ishte mëkatar (c) Perëndia e detyroi atë të vdesë (d) Judenjtë dëshironin që ai të vdiste
4. Pse Jezusi ende jeton? (a) Ai nuk vdiq (b) Ai u ringjall pas kryqëzimit (c) Zoti e ringjalli atë (d) Atij vetëm sa i ra të fikët në kryq
5. Cili nga tre njerëzit më poshtë pret me padurim në të ardhmen një shpërblim në tokë? (a) Abrahami (b) Davidi (c) Danieli (d) Jeroboami (1 Mbretërve 14 v 16)
6. Të gjithë do të ringjallen nga vdekja? (a) Jo (b) Po (c) Ndoshta (d) Nuk e di
7. Kur do të ringjallen të vdekurit? (a) Ata vazhdojnë të jetojnë pas vdekjes (b) Kur Jezusi të kthehet për të vendosur Mbretërinë (c) Nuk e di (d) Bibla nuk përmban ndonjë premtim

8. Çfarë do të vijë pas ringjalljes? (a) Pagëzimi (b) Gjykimi (c) Studim Bible (d) Këndimi i himneve
9. Kush do të pranohet nga Jezusi në ditën e fundit? (a) Ata që e kuptojnë, besojnë në të, dhe ndjekin mësimet e tij (b) Ata që bëjnë mirë dhe ndihmojnë të tjerët (c) Ata që jetojnë (d) Ata që nuk besonin dhe tani janë në varr
10. Dëshironi të mësoni më tepër për Jezusin dhe të përfitoni Mbretërinë e Tij të ardhme këtu në tokë? (a) Jo (b) Nuk jam i sigurt (c) Është shumë e vështirë (d) Po

MËSIMI 9

Kthimi i Jezu Krishtit

Ringjallja e Jezu Krishtit është një fakt historik në të cilin varet shpresa e gjithë njerëzimit. I sigurt sa dhe fakti i ringjalljes, është dhe premtimi i Zotit se Biri i Tij do të kthehet në tokë. Pasi Krishti u ringjall nga vdekja, ai u dërgua në qiell dhe engjëjt i siguruan dishepujt se :

"Ky Jezus, që u është marrë në qiell nga mesi juaj, do të kthehet në të njëjtën mënyrë, me të cilën e keni parë të shkojë në qiell" (Veprat 1 v 11).

QËLLIMI I KTHIMIT TË KRISHTIT

Jezusi i mësoi dishepujt të luteshin për themelimin e mbretërisë së Perëndisë këtu në tokë:

"Ardhtë mbretëria jote. U bëftë vullneti yt në tokë si në qiell" (Mateu 6 v 10).

Në këtë kohë do të përmbushen fjalët e Davidit:

"Të drejtët do të trashëgojnë tokën dhe do të banojnë gjithnjë mbi të" (Psalmi 37 v 29).

Krishti do të kthehet në tokë për të themeluar Mbretërinë e Perëndisë, duke përmbysur sistemin e sotëm të qeverisë njerëzore. Ai do të shpëtojë botën nga ligësia dhe do të mbushë tokën me lavdinë e Zotit, një zgjidhje hyjnore kjo e të gjitha problemeve të sotme.

Për këtë arsye apostulli Pal, në shekullin e parë, Pas Krishtit, inkurajonte Titin të mohonte paudhësinë dhe lakmitë e botës dhe të

"Rronte me urtësi, me drejtësi dhe me perëndishmëri në këtë jetë, duke pritur shpresën e lume dhe të shfaqurit e lavdisë të të madhit Perëndi dhe të Shpëtimtarit tonë Jezu Krisht" (Titit 2 v 12-13).

KUR DO TË KTHEHET KRISHTI ?

Perëndia, që në fillim, caktoi një ditë kur Krishti do të kthehet të gjykojë botën. Pali foli për këtë:

"Sepse ai (Zoti) ka caktuar një ditë në të cilën do të gjykojë me drejtësi botën me anë të atij njeriu të cilin ai e ka caktuar; dhe për këtë u ka dhënë të gjithëve një provë të sigurt, duke e ringjallur prej të vdekurit" (Veprat 17 v 31).

Krishti, në predikimin e tij bëri të qartë se, megjithëse plani i Zotit u përmbush dhe ngjarjet do të ndiqnin një radhë të caktuar as ai nuk e dinte kohën e saktë të kthimit të tij. Tek Marku kapitulli 13, Krishti u tha trashëgimtarëve për kthimin e tij dhe u dha atyre disa shenja për ngjarjet që do të paraprijnë atë, ku midis të tjerave thekson:

"Atëherë do ta shohin Birin e njeriut duke ardhur në re , me pushtet të madh e me lavdi" (Marku 13 v 26).

"Sa për atë ditë dhe atë orë, askush nuk e di, as engjëjt në qiell, as Biri, por vetëm Ati" (Marku 13 v 32).

KRISHTI DO TË KTHEHET PAPRITUR SI NJË VJEDHËS

Shumë njerëz sot e shohin qesharake idenë e kthimit të Krishtit në tokë, duke mos e konsideruar seriozisht pikëpamjen e shfaqjes së përkohshme të egzistencës sonë. Apostulli Pjetër paralajmëroi se njerëzit do të mendojnë kështu:

"Se në ditët e fundit do të vijnë disa përqeshës, të cilët do të ecin sipas dëshirave të veta, dhe do të thonë: 'Ku është premtimi i ardhjes së tij? Sepse, që kur etërit fjetën, të gjitha gjërat mbetën në po atë gjendje si në fillim të krijimit" (2 Pjetër 3 v 3-4).

Kështu, ne na është dhënë siguria se Zoti nuk është i ngadalshëm në përmbushjen e premtimeve të tij, por se kjo ngjarje e shkatërrimit të botës do të ndodhë në kohën që Ai ka caktuar:

"Dhe dita e Zotit do të vijë si një vjedhës natën" (2 Pjetër 3 v 10).

Lexo 10 rreshtat e parë të 2 Pjetër kapitulli 3 për të kuptuar argumentin e plotë të parashtruar nga apostujt.

Ashtu si Krishti theksoi, ora e saktë e ardhjes së tij nuk dihet nga askush përveç Zotit dhe nuk mund të zbulohet as nga shkrimet.

"Sepse Biri i njeriut do të vijë në atë orë kur ju nuk mendoni" (Mateu 24 v 44).

Kjo na mëson se besimi u kërkohet besimtarëve në kthimin e Krishtit, sepse vetëm Zoti e di ditën e veçantë kur kjo do të ndodhë. Ata që nuk e presin këtë ngjarje, shfaqja e tij do të jetë e papritur, ashtu si ardhja e vjedhësit natën.

NUK KA SHENJA SE KUR DO TË KTHEHET KRISHTI ?

Dishepujt ishin të interesuar për këtë dhe pyetën Krishtin mënjane, ndërsa ishin ulur në Malin e Ullinjve, "Na thuaj, kur do të ndodhin këto gjëra? Dhe cila do të jetë shenja e ardhjes sate dhe e mbarimit të botës?" (Mateu 24 v 3).

Përgjigja e Krishtit për këtë pyetje, si dhe shumë pjesë të tjera të profecisë të Biblës, tregojnë qartë kohën e mundshme kur ky kthim do të përmbushet. Këto shenja të kohëve janë dhënë për të inkurajuar pasuesit e Krishtit, me qëllim që ata të jenë gati.

SHENJAT E KTHIMIT TË KRISHTIT

1. Shenja e Noeut

Në përgjigjen e tij, Jezusi u përmend dishepujve përshkrimin që bën Bibla të ditëve përpara përmytjes, si një situatë e ngjashme që do të shihet në ditët para kthimit të tij:

"Por, ashtu si qe në ditët e Noeut, kështu do të jetë edhe në ardhjen e Birit të njeriut. Sepse, ashtu si në ditët përpara përmytjes, njerëzit hanin dhe pinin dhe martoheshin, derisa Noeu hyri në arkë; dhe nuk kuptuan asgjë, deri sa erdhi përmytja dhe i fshiu të gjithë; kështu do të ndodhë në ardhjen e Birit të njeriut" (Mateu 24 v 37-39).

Si bazë për kohën e Noeut, lexo Zanafilla kapitulli 6, ku tregohet qartë se pse Zoti shkatërroi njerëzimin dhe shpëtoi

vetëm tetë njerëz. Një ligësi e tillë dukej qartë në mendimet dhe veprat e njeriut, dhe Zoti e pa se "Toka ishte e korruptuar para Perëndisë dhe plot e përplot me dhunë" (Zanafilla 6 v 11).

Shtypi, interneti, radioja dhe televizioni pasqyrojnë çdo ditë ngjashmërinë midis botës së dhunshme e të pa fe të Noeut dhe botës së pafe të kohës sonë. Ato pasqyrojnë në shumë raste njerëzit e përshkruar nga apostulli Pal, në ditët e fundit para kthimit të Krishtit:

"Në ditët e fundit do të vijnë kohë të vështira, sepse njerëzit do të jenë egoistë, lakmues parash, mburravecë, krenarë, blasfemues, të pabindur ndaj prindërve, mosmirënjohës, të paudhë, të padhembshur, të papajtueshëm, shpifës, të papërmbajtur, mizorë, që s'e duan të mirën, tradhëtarë, kokëshkretë, fodullë, dëfrimdashës më fort se perëndidashës (2 Timoteut 3 v 1-5) [BRA]).

Një shqyrtim i kujdesshëm i çdo fjale të profecisë të Biblës, do të tregojë se këto përshkrime i përshtaten kohës sonë më shumë se përpara.

2. Shenja e Judenjve

Jezusi tha gjithashtu një shëmbëlltyrë të shkurtër, si një shenjë tjetër, për t'u treguar dishepujve se kur do të kthehej;

"Tani mësoni nga fiku këtë shëmbëlltyrë: kur tashmë degët e tij njomësohen dhe nxjerrin gjethet, ta dini se vera është afër" (Mateu 24 v 32).

Profeti Jeremia na jep çelësin për të identifikuar pemën e fikut dhe përdor të njëjtin simbol në kapitullin 24 kur i referohet njerëzve të Izraelit (lexo gjithashtu Joeli kapitulli 1 v 7). Ne duhet të kuptojmë simbolizmin e pemës së fikut, Izraelin, që "njomësohen dhe nxjerrin gjethet".

Kjo i referohet mbledhjes së Judenjve nga të gjitha anët e tokës ku janë shpërndarë nga Zoti (Luka 21 v 24; Ligji i Përtërirë 28 v 25, 32-34, 37, 64-66). Shumë njerëz sot, po u predikojnë Judenjve në Izrael "duke nxjerrë gjethet" ndërsa ata vazhdojnë të ndërtojnë vendin e tyre që me themelimin e tij si një Shtet në 1948 dhe rimarrjen e Jeruzalemit në 1967.

Të njëjtat ngjarje u profetizuan nga Ezekieli në 14 vargjet e para të kapitullit 37. Në atë kohë populli Jude ngjante me një koleksion kockash. Profeti pa një kodër me kocka të thata:

"Bir njeriu, këto kocka janë gjithë shtëpia e Izraelit. Ja, ato thonë: 'Kockat tona janë të thata, shpresa jonë është zhdukur' (Ezekiel 37 v 11).

Më pas kockat u mblodhën dhe u mbuluan me mish; fryma u vendos në Izrael dhe ata jetuan.

"Do të shtie te ju Frymën tim dhe ju do të jetoni, dhe do t'ju çoj në tokën tuaj"

"Do të marr bijtë e Izraelit nga kombet ndër të cilët kanë vajtuar, do t'i mbledh nga çdo anë dhe do t'i çoj përsëri në vendin e tyre" (Ezekiel 37 v 14 & 21).

Kështu, në mënyrë figurative, kuptojmë se Izraeli u soll nga Zoti në tokën e premtuar, një komb i ri që lëshon filiza ashtu si pema lëshon sythat. Çfarë ndodhi më pas?

"Do të lidh me ta një besëlidhje paqeje... dhe do të vë shenjtëroren time në mes tyre përjetë" (Ezekiel 37 v 26).

Shenja e Judenjve paraprin themelimin e mbretërisë së Zotit.

Pikëpamja më ngacmuese e kësaj profecie është se ne mund të kuptojmë dorën e Zotit në këtë vepër, ku Judenjtë u kthyhen dhe ndërtojnë tokën e tyre, dhe ne jemi paralajmëruar

se, "Kështu edhe ju , kur t'i shihni të gjitha këto gjëra, ta dini se ai është afër, madje te dera" (Mateu 24 v 33).

PROFECIA E JEZUSIT NË LIDHJE ME IZRAELIN

Jezusi bëri një parashikim shumë të qartë, si për të ardhmen e popullit të tij ashtu dhe për ardhjen e tij. Udhëheqësit e kombit nuk mundën ta kuptonin dorën e Zotit drejtuar atyre. Ai u dërgoi birin e Tij të vetëm si Mesian, por ata kërkuan vdekjen e tij. Para se ta arrestonin dhe kryqëzonin, Jezusi së bashku me dishepujt e tij qëndruan në një mal duke parë Jeruzalemin dhe bukurinë e tempullit që i bëri dishepujt të habiteshin, por Jezusi solli ndërmend vetëm ndëshkimin që do të vinte për njerëzit e tij:

"Nga të gjitha këto gjëra që ju admironi, do të vijnë ditët kur nuk do të mbetet gur mbi gur pa u rrënuar".

"Dhe ata do të bien nga tehu i shpatës, do t'i çojnë robër ndër të gjitha kombet, dhe Jeruzalemin do ta shkelin paganët, derisa të plotësohen kohët e paganëve" (Liuka 21 vs 6 v 24).

Kjo profeci u përmbush në vitin 70 pas Krishtit kur Perandoria Romake dërgoi një ushtri nën udhëheqjen e Titit për kryengritje. Qyteti i Jeruzalemit u shkatërrua. Kështu u përmbush Ligji i Përtërirë kapitulli 28 dhe kishte përfunduar përçarja e kombit. Asnjë Jude nuk u lejua të mbetej në këtë tokë. Në vitin 135 pas Krishtit doli një urdhër për të përjashtuar Judenjtë e shpëtuar nga Judea. Emri i Jeruzalemit u ndryshua në Aelia Capitolina.

Më pas pasuan shekuj keqtrajtimi për këtë vend dhe njerëzit e saj. Diaspora, ose shpërndarja u bë një fakt. Judenjtë e burgosur u shpërndanë nëpër botë si skllëvër. Ata që mundën t'i shpëtojnë këtij keqtrajtimi u bënë tregëtarë dhe shitës. Judenjtë ndodheshin kudo përveçse në Izrael- kështu u përmbush plotësisht Fjala e Zotit. Ngulmimet e tyre gjenden

kudo nëpër botë, por Zoti ende nuk ka siguruar qetësi për ta - ku persekutimi dhe anti-Semitizmi u bë mënyra e tyre e jetesës. Për 2000 vjet kjo tokë dhe njerëzit e saj janë ndëshkuar vazhdimisht dhe një mrekulli do të duhej për t'i përtërirë ata. Por kjo mrekulli është premtuar nga Perëndia nëpërmjet shumë profetëve. Në 1967 Izraeli pushtoi Jeruzalemin dhe për herë të parë pas 2000 vjetësh Jeruzalemi hyri nën kontrollin e Izraelit.

RIPËRTËRITJA E IZRAELIT

Asgjë nuk mund të jetë më e qartë se profecia e bërë nga Jeremia:

"Ja, do t'i mbledh nga të gjitha vendet ku i kam shpërndarë gjatë zemërimit tim, tërbimit tim, indinjatës sime të madhe; do të bëj të kthehen në këtë vend dhe të banojnë të sigurt"(Jeremia 32 v 37).

Zoti ka thënë se do t'u japë atyre një zemër dhe një shpirt të ri, sepse për 2000 vjet Judenjtë kanë qënë të dobët dhe të nënshtruar. Zoti j'ua ka larguar dëshirën dhe mundësinë për të luftuar. Por kur erdhi koha që profecitë në lidhje me mëkëmbjen e tyre të plotësoheshin, një frymë e re erdhi mbi këtë popull. Ata nisën luftën për të marrë tokën e tyre - dhe Britania, fuqia pushtuese ishte tepër e kënaqur ta dorëzonte. Më pas, me gjithë mosmarrëveshjet, ky komb u bë një makinë luftarake për të thyer fuqinë e kombinuar të Arabëve dhe Egjiptianëve. 650 000 Judenj u përballën me 40 000 000 Arabë, dhe Zoti i udhëhoqi njerëzit e tij drejt fitores. Kështu ndodhi ajo që profetët kishin shkruar se do të ndodhte. Ezekieli kapitulli 36 dhe 37 përmban profecinë më të shquar që provon jashtë çdo dyshimi, kontrollin e plotë të Perëndisë

në çështjet e kombeve. Profetit iu shfaq një vegim ku Zoti paratha vendosjen e kombit në tokën e tyre, ku u bënë një ushtri tepër e madhe:

"Do t'ju marr nga kombet, do t'ju grumbulloj nga tërë vendet dhe do t'ju çoj përsëri në vendin tuaj. Do t'ju jap një zemër të re dhe do të shtie brenda jush një shpirt të ri ... dhe do të banoni në vendin që u dhashë etërve tuaj" (Ezekiel 36 vs. 24,26,28).

Kështu në vegimin e luginës plot me kocka të thata që u bë një luginë mbushur me një ushtri të fuqishme, Zoti u jep më tepër siguri:

"Dhe u ngritën më këmbë; ishte një ushtri e madhe, shumë e madhe ...dhe do t'ju çoj në tokën tuaj. Ja unë do të marr bijtë e Izraelit... dhe do t'i çoj përsëri në vendin e tyre" (Ezekiel 37 vs.10,14,21).

Që në vitin 1948 rreth gjashtë milion Judenj janë kthyer në Izrael - ngjarja tjetër e rëndësishme do të jetë kthimi i Krishtit për të themeluar mbretërinë e tij në Izrael- dhe më pas kudo nëpër botë.

SHENJA E ËNDRRËS SË NEBUKADNETSARIT

Në mësimin tre e trajtuam plotësisht këtë ëndërr. Interpretimi nga Danieli tregoi rrjedhën e historisë së botës. Pas thyerjes së Perandorisë Romake, ne sot e gjejmë veten të përfaqësuar nga këmbët e figurës, me disa kombe të fortë (hekuri) dhe disa të dobët (balta), të paaftë për t'u bashkuar. Danieli vazhdon:

"Në kohën e këtyre mbretërve, Perëndia i qiellit do të nxjrrë një mbretëri" (Daniel 2v 44).

Kjo tregon se nuk do të ketë perandori tjetër në botë, deri në ngjarjen përfundimtare e cila do të përmbushë plotësisht

profecinë e Danielit. Apostulli Pal, i sigurt në përmbushjen e plotë të profecisë, ishte në gjendje të inkurajonte besimtarët në Kolos sepse ai e dinte se Krishti do të kthehej patjetër:

"Kur të shfaqet Krishti, jeta jonë, atëherë edhe ju do të shfaqeni në lavdi bashkë me të" (Kolozianëve 3 v 4).

4.SHENJA E TRAZIRËS SË PËRGJITHSHME TË BOTËS

Krishti u tregoi gjithashtu dishepujve për kohën para kthimit të tij, ku do të ketë një trazirë të përgjithshme dhe frikë midis njerëzve për shkak të shqetësimeve me të cilat do të përballëshin të gjitha kombet:

"Dhe do të ketë shenja në diell, në hënë dhe në yje, dhe mbi tokë ankth popujsh, në përhumbjen prej gjëmës së detit dhe të valëve të tij; njerëzit do të mpaken nga frika dhe nga pritja se çfarë do ta pllakosë botën, sepse fuqitë qiellore do të lëkunden" (Lluka 21 v 25-26).

Krishti flet në mënyrë figurative për forcat sunduese, ku deti dhe dallgët përfaqsojnë njerëzit (p.sh. Isaia 57 v 20). Kjo shenjë jep një pamje të njerëzve të tokës duke ngritur zërin e tyre të përbashkët për të ushtruar forcë mbi ngjarjet dhe situatat dhe për të lëkundur sigurinë e udhëheqësve.

Sigurisht pamja e paraqitur do të ishte vetëm fillimi për shpëtimin e botës nga kjo situatë.

Krishti përsëri na thotë se kur ngjarjet e botës të jenë si ato që ai ka përshkruar, ne duhet të presim kthimin e tij: "Atëherë do të shohin Birin e njeriut duke ardhur" (Lluka 21 v 27).

Themelimi i Mbretërisë së Perëndisë mbi tokë ashtu siç e kemi parë, është në qendër të qëllimit të tij dhe kërkon

kthimin e Jezu Krishtit në tokë për të përmbushur të gjitha premtimet e Zotit. Vetë Jezusi foli - në profeci - për ngjarjet që do t'i paraprinin kthimit të tij në tokë.

5. KONFLIKTI I ARDHSHËM I BOTËS

Ne pamë se në atë që u bë e njohur si "Profecia e Malit të Ullinjve", Jezusi së pari paralajmëroi për përmbysjen e gjendjes së Judenjve. Për përmbushjen e kësaj profecie, Romakët sunduan mbi tokën e premtuar dhe Judenjtë ishin të nënshtruar. Jezusi e dinte se së shpejti Romakët do të zbatonin këtë plan dhe do të shpërndanin njerëzit e Zotit kudo nëpër botë:

"Dhe ata do të bien nga tehu i shpatës, do t'i çojnë robër ndër të gjitha kombet, dhe Jeruzalemin do ta shkelin paganët, derisa të plotësohen kohët e paganëve. Dhe do të ketë shenja..." (Lluka 21 v 24).

Dishepujt e Jezusit kishin pyetur për shenjat e ardhjes së tij dhe për fundin e botës. Jezusi shpjegoi shumë qartë shenjat që do të paraprinin dhe që do të çonin në kthimin e tij "me fuqi dhe lavdi të madhe":

"Dhe do të ketë shenja në diell, në hënë dhe në yje, dhe mbi tokë ankth popujsh, në përhumbjen prej gjëmës së detit dhe të valëve të tij; njerëzit do të mpaken nga frika dhe nga pritja se çfarë do ta pllakosë botën, sepse fuqitë qiellore do të lëkundën. Atëherë do të shohin Birin e njeriut duke ardhur mbi një re, me fuqi dhe lavdi të madhe" (Lluka 21 v 25-27).

Kthimi i Judenjve në tokën e tyre dhe ripërtëritja e Izraelit si një shtëpi për Judenjtë në 1948, është një përmbushje e profecisë e thënë tashmë në fillim të këtij mësimi. Në dekatat që kanë pasuar me të vërtetë ka patur shenja 'në qiej' si dhe në simbolet e përdorura për forcat sunduese të kombeve, diellin,

hënën dhe yjet. Njerëzit janë në ankth se si do të zgjidhen problemet e kësaj bote nga qeveria njerëzore. Luftrat po vazhdojnë dhe duket se nuk ka rrugëzgjdhje. Kjo, tha Jezusi, do të jetë një tjetër shenjë që i paraprin ardhjes së tij.

Profetët e Izraelit, kanë folur shumë për ngjarjet që do të ndikojnë mbi Izraelin dhe mbi të gjitha kombet, pikërisht para ardhjes së Krishtit, në kohën e njohur si "ditët e fundit". Shqyrtoni shembullin në vazhdim:

"Bir njeriu, kthe fytyrën tënde drejt Gogut të vendit të Magogut, princ i Roshit, i Meshekut dhe i Tubalit, dhe profetizo kundër tij, dhe thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti... (Ezekiel 38 v 2,3).

Një lexim i kujdesshëm i këtij kapitulli na lë të kuptojmë se këto kombe - përfshi Persinë (Iranin), Etiopinë dhe Libinë (Ezekiel 38 v 5) - do të detyrohen nga Zoti të sulmojnë tokën e Izraelit. Për shembull, në vargun 8 lexojmë:

"... në VITET E FUNDIT do të sulesh kundër vendit që nuk iu shmang shpatës, banorët e të cilit janë mbledhur nga shumë popuj, në malet e Izraelit, që kanë qënë për shumë kohë një shkreti; tani ata, të nxjerrë nga popujt..." (Ezekiel 38 v 8).

Këta popuj janë përqëndruar mbi një fuqi që është vendosur në veri të Tokës së Shenjtë, dhe është interesante të shihet se Izraeli si në të kaluarën ashtu edhe sot i është dashur të kujdeset për sigurinë e kufijve VERIORË. Sigurisht që Siria është një kërcënim i vazhdueshëm në këtë drejtim ashtu si dhe Asirianët ishin rreth 2500 vjet përpara.

Në atë kohë Zoti, duke folur nëpërmjet profetit Ezekiel në lidhje me këtë agresor 'verior' tha:

"Do të vish nga banesa jote, nga skajet e VERIUT, ti dhe shumë popuj me ty ... Dhe do të dalësh kundër popullit tim të

Izraelit, si një re që mbulon vendin. Kjo ka për të ndodhur në DITËT E FUNDIT" (Ezekiel 38 v 15,16).

Nuk është e vështirë që në një të ardhme të afërt, t'i përcaktojmë këto kombe që do të mblidhen kundër Izraelit. Gogu, Magogu, Mesheku dhe Tubali janë pranuar nga studiuesit e historisë së lashtë të jenë pasardhësit e njërit nga bijtë e Noeut të quajtur Jafet.

Persia (Irani), Etiopia dhe Libia, kundërshtarë të Izraelit, janë mjaft të njohur nga ne sot, dhe profeti Ezekiel duke folur me autoritetin e Më të Lartit Perëndi, tregon se ata do të bashkohen me pasardhësit e Jafetit, banorët e 'pjesëve veriore'.

Menjëherë në veri të Izraelit ndodhet Siria, një nga kundërshtarët e shumtë Arabë të Izraelit. Më tej, në veri, përmes Armenisë ndodhen shtetet që formojnë BRSS, tani plotësisht të pavarura nga njëra tjetra. Ne shohim me mjaft interes pasuesit e Islamizmit të lartë që ndodhen midis këtij grupi kombesh.

Tani do të ishte e palogjikshme për studiuesit e profecive, të dogmatizonin për përfundimin e profecive të Biblës. Vetëm Zoti ka të drejtë të përcaktojë rezultatin e planit të Tij për botën, një plan që do të përmbushet me themelimin e Mbretërisë së Perëndisë mbi tokë - Mijëvjeçarin, ose njëmijë vjet mbretërim i Krishtit mbi tokë. Nëse kemi studiuar Fjalën e Zotit, atëherë ne jemi të përgjegjshëm. Paralajmërimi i Krishtit për pasuesit e tij, është se ata duhet të rrinë zgjuar! - "Rrini zgjuar, pra, sepse nuk e dini në cilën orë do të vijë Zoti juaj" (Mateu 24 v 22).

Dhe ndërsa shqyrtojmë këtë skenë të botës, çfarë kuptojmë ? Ne shohim Izraelin të kthyer në tokën e tij për të përmbushur profeci të tilla si Ezekieli kapitulli 37. Ne shohim armiqësi

kundrejt Izraelit nga çdo kufi. Popujt Arabë (Islamikë) vërtet janë mbledhur kundër njerëzve të Zotit:

"Ata thonë: 'Ejani t'i shkatërrojmë si komb, emri i Izraelit të mos kujtohet më' (Psalmi 83 v 4).

Një studim më i detajuar i Psalmi 83 do të sqarojë më mirë studiuesit e profecive Biblike, veçanërisht për identitetin e sotëm të kombeve të përmendur në këtë Psalm intrigues. Ata janë kundërshtarët e vjetër të historisë së hershme të Izraelit.

Agresori verior, tek Ezekieli kapitulli 38, së bashku me kombet e identifikuar qartë, të cilët tashmë nuk kanë kohë për "tokën që nuk iu shmang shpatës", janë midis atyre të cilët Zoti do t'i çojë në një konflikt përfundimtar kundër Jeruzalemit:

"Unë do t'i mbledh të gjitha kombet për të luftuar kundër Jeruzalemit" (Zakaria 14 v 2).

"Sepse ja, në ato ditë dhe në atë kohë, kur do të bëj që të kthehen nga robëria ata të Judës dhe të Jeruzalemit, do të mbledh tërë kombet dhe do t'i bëj të zbresin në luginën e Jozafatit..." (Joel 3 v 1,2).

Kjo na bën të mos dyshojmë se kjo është dita kur Perëndia do të ndërhyjë përsëri në çështjen njerëzore, dhe do të bëjë që dëshira e Tij të përmbushet në tokë:

"Turma pas turmash në Luginën e vendimit. Sepse dita e Zotit është e afërt " (Joel 3 v 14).

"Zoti do të vrumbullojë nga Sioni dhe do të bëjë që t'i dëgjohet zëri nga Jeruzalemi, aq sa qiejt dhe toka do të dridhen. Por Zoti do të jetë një strehë për popullin e tij dhe një fortesë për bijtë e Izraelit. Atëherë ju do të pranoni që unë jam Zoti, Perëndia juaj, që banon në Sion, mali im i shenjtë.

Kështu Jeruzalemi do të jetë i shenjtë dhe të huajt nuk do të kalojnë më andej" (Joel 3 v 16, 17).

Këto janë kohët kur do të shohim kthimin e Krishtit, udhëheqësin e ardhshëm të botës. Këto profeci, dhe veçanërisht ato të Joelit dhe Zakarias, së bashku me profecitë e famshme të Isaias, Jeremias dhe Ezekielit na paraqesin PLANIN E ZOTIT. Si vrojtues, ne kërkojmë të analizojmë çdo hap drejt këtij plani. Sepse çdo hap PËRPARA e sjell më afër ditën e konfliktit përfundimtar, të njohur në Bibël si ARMAGEDON, që jepet nga fjalët e Zakarias:

"...Zoti do të jetë mbret mbi gjithë dheun; atë ditë do të jetë vetëm Zoti dhe vetëm emri i tij" (Zakaria 14 v 9).

KTHIMI I KRISHTIT - NJË FAKT

Shenjat e Kohëve japin një shembull të pagabueshëm të ngjarjeve që do të vijnë. Ngjarjet para ndërhyrjes së Zotit, pothuajse kanë përfunduar dhe jezu Krishti është fare pranë, gati për të çuditur botën.

Duke parë shenjat dhe duke ditur kuptimin e tyre a jemi në gjendje të mos ndikohemi nga ato? A mund të jemi si ata që largohen pa u menduar nga kjo situatë? Kthimi i Krishtit do të jetë si ardhja e vjedhësit natën.

Por ne mund t'i respektojmë këto shenja, duke i kushtuar vëmendje para se të jetë tepër vonë. Jezusi tha: "Dhe kur këto të fillojnë të ndodhin, shikoni lart dhe ngrini kokat tuaja, sepse çlirimi juaj është afër" (Lluka 21 v 28).

Në vend që të pikëllohemi nga kjo situatë, ne mund të ngremë sytë lart dhe të kërkojmë shpëtim nëpërmjet Krishtit, Shpëtimtarit tonë. Kështu mund të tregohemi të zgjuar dhe të gjejmë strehim në Arkën e Krishtit para se "dita e madhe e të Plotfuqishmit" të përprijë të ligjtë.

Varet nga ne për ta parë këtë çështje si tepër të rëndësishme, duke kujtuar se ajo përfshin jetën dhe përfundimin tonë. Bibla na ofron shpresën e jetës së përjetshme si dhe një vend në Mbretërinë e Perëndisë - një Mbretëri ku Krishti do të mbretërojë me paqe dhe drejtësi.

Njerëzit e zgjuar do të arrijnë këtë përfundim:

- (a) se ardhja e Krishtit është një çështje jetike
- (b) se paralajmërimi nga Fjala e Zotit nuk duhet mohuar
- (c) se jeta jonë e sotme nuk jep asnjë siguri të plotë
- (d) se besimi tek ungjilli (lajmi i mirë) i Mbretërisë së Perëndisë dhe pagëzimi në emrin e shpëtimtarit tonë Krishtit, janë të domozdoshme.

Prandaj, varet nga ne individualisht, të vendosim nëse dëshirojmë t'i "mbetemi besnik ardhjes së tij (Krishtit)", kur ai do të "dallopë ndërmjet të drejtës dhe të pabesit, ndërmjet atij që i shërben Perëndisë dhe atij që nuk i shërben atij" (Malakia 3 v 18).

PËRMBLEDHJE

1. Kthimi i Jezu Krishtit është një fakt.
2. Ky kthim u premtua nga engjëjt gjatë ngritjes së tij në qiell.
3. Jezusi do të kthehet për të themeluar mbretërinë e Perëndisë në tokë.
4. Vetëm Zoti e di ditën e saktë të caktuar për kthimin e Krishtit.
5. Shenja të qarta tregojnë se kthimi i Krishtit është i afërt.
6. Ditët e Noeut mund të krahasohen me ditët tona.

7. Rivendosja e Judenjve në Izrael është një shenjë e rëndësishme.
8. Ne jetojmë në fazën e fundit të vegimit të Nebukadnetsarit.
9. Trazira e botës i paraprin kthimit të Krishtit.
10. Armiqtë e Izraelit janë fqinjët e tij.

PJESË NGA BIBLA PËR TË LEXUAR

Ezekiel 37   Veprat 3   1 Thesalonikasve

Ezekiel 38   Lluca 21   2 Thesalonikasve

Veprat 1 v 1-12

MËSIMI 9: Pyetje

Nënvizoni përgjigjen e drejtë për çdo pyetje dhe i shkruani ato në Fletën Përmbledhëse të Përgjigjeve në fletët e mesit.

1. Pse do të kthehet Jezusi në tokë? (a) Ai nuk do të kthehet (b) Të ndalojë luftën (c) Të themelojë Mbretërinë e Perëndisë (d) Të shërojë sëmundjet
2. Kush e di datën e saktë të kthimit të Jezusit ? (a) Engjëjt (b) Jezusi (c) Zoti (d) Pali
3. Ku mund të gjejmë të dhëna se Jezusi do të kthehet shpejt? (a) Në Bibël (b) Në gazetë (c) Tek yjet (d) Në Ligjin e Judenjve
4. Cilat kushte në botë Jezusi i krahason me kohën e Noeut? (a) Kthimin e Izraelitëve në tokën e tyre (b) Kryengritjen e agresorit verior (c) Një kohë ku kërkohet dhuna dhe kënaqësia (d) Disa kombe të fortë dhe disa të dobët

5. Cila figurë është përdorur për të treguar Izraelin në shëmbëlltyrën që ndodhet tek Mateu 24 v 32-33 ? (a) Një luginë me kocka të thata (b) Një pemë fiku (c) Një shandan (d) Arka
6. Cila pjesë e vegimit të Nebukadnetsarit përshkruan kohën para kthimit të Jezusit? (a) Koka prej ari (b) Këmbët pjesërisht prej hekuri dhe pjesërisht prej argjile (c) Këmbët prej hekuri (d) Barku dhe kofshët prej bronzi
7. Cilës klasë njerëzish ju drejtohen me frazën "në përhumbjen prej gjëmës së detit dhe të valëve të tij" tek Luka 21 v 25 ? (a) Njerëzve të shenjtë (b) Të ligjve (c) Udhëheqësve (d) Misionarëve
8. Cili komb ndodhet menjëherë në veri të Izraelit? (a) Amerika (b) Siria (c) Egjipti (d) Rusia
9. Kujt i referohet 'Mikaeli' tek Danieli 12 v 1 ? (a) Noeut (b) Ezekielit (c) Danielit (d) Jezusit
10. Cilat nga shenjat e mëposhtme që i paraprinë ardhjes së Jezusit do të shfaqen së shpejti ? (a) Rivendosja e Judenjve në Izrael (b) Trazira e botës (c) Sjellja e fqinjëve të Izraelit (d) Një kohë dhune (e) Disa popuj të fortë e disa të dobët

MËSIMI 10

Ungjilli

Në këtë mësim do të përmbledhim shumë nga faktet të cilat i kemi studiuar në mësimet e mëparshme.

Fjala Angleze 'Ungjill' vjen nga dy fjalë të vjetra angleze 'shqiptim i mirë', që do të thotë 'lajm i mirë' ose siç është përdorur shpesh herë në Dhjatën e Re "lajme të gëzuara". Ky është një përkthim i mirë i fjalës greke 'enagelion'.

THELBI I MËSIMEVE TË JEZUSIT

Mateu, Marku, Lluka dhe Gjoni na tregojnë se si Jezusi shkoi kudo në tokën e Izraelit, për të predikuar ungjillin - lajmin e mirë - të mbretërisë që do të vijë.

"Dhe Jezusi kalonte nëpër të gjitha qytetet dhe fshatrat, duke i mësuar në sinagogat e tyre, duke predikuar ungjillin e mbretërisë." (Mateu 9 v 35).

"Jezusi erdhi në Galile duke predikuar ungjillin e mbretërisë së Perëndisë." (Marku 1 v 14)

"Fryma e Zotit është mbi mua, sepse ai më vajosi për të ungjillëzuar të varfërit." (Lluka 4 v 18)

"Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindurin, që, kushdo që beson në të, të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme". (Gjoni 3 v 16)

"Ti thua se unë jam mbret; për këtë unë kam lindur dhe për këtë unë kam ardhur në botë; që të dëshmoj për të vërtetën". (Gjoni 18 v 37)

DISHEPUJT PËRHAPËN UNGJILLIN

Kur Jezusi u dha lajmin e mirë dishepujve, i dërgoi ata për t'i mësuar të tjerët. "Dhe i nisi të predikojnë mbretërinë e Perëndisë dhe të shërojnë të sëmurët". (Lluka 9 v 2).

Pas vdekjes dhe ringjalljes së tij, Jezusi u tha dishepujve të predikonin të njëjtën gjë, "Dilni në mbarë botën dhe i predikoni ungjillin çdo krijese; ai që beson dhe është pagëzuar, do të jetë i shpëtuar." (Marku 16 v 15-16)

Nga fjalët e fundit kuptojmë se ne duhet të njohim, të besojmë dhe t'i bindemi ungjillit me qëllim që të shpëtojmë.

PUSHTETI I UNGJILLIT

Për shkak të kësaj, apostulli Pal shkroi;

"Në fakt unë nuk kam turp për ungjillin e Krishtit, sepse ai është fuqia e Perëndisë për shpëtimin e cilitdo që beson, më parë Judeun e pastaj Grekun." (Romakëve 1 v 16)

Ne duhet të kuptojmë qartë lajmin e mirë që na mësuam Jezusi dhe apostujt. Pali shkroi përsëri;

"Por, edhe sikur ne ose një engjëll i qiellit t'ju predikonte një ungjill të ndryshëm nga ai që ju kemi predikuar, qoftë i mallkuar." (Galatasve 1 v 8)

ÇFARË KUPTONIN DISHEPUJT ME 'UNGJILLIN' ?

Dishepujt shkuan për të predikuar lajmin e mirë të mbretërisë së Perëndisë para se Jezusi të kryqëzohej. Çfarë kuptonin ata me fjalën 'lajm i mirë'? Kur dy nga ata folën me Jezusin pas ringjalljes së tij, ata i thanë:

"Çështjen e Jezusit nga Nazareti, që ishte një profet i fuqishëm në vepra dhe në fjalë përpara Perëndisë dhe përpara gjithë popullit ... Por ne kishim shpresë se ai do të ishte ky që do ta çlironte Izraelin." (Lluka 24 v 19&21)

Pikërisht përpara se Jezusi të ngjitej në qiell "ata e pyetën duke i thënë: Zot, a do ta rivendosësh në këtë kohë mbretërinë e Izraelit?" (Veprat 1 v 6).

Ata prisnin që Jezusi të vendoste mbretërinë e Perëndisë menjëherë, dhe ky ishte një lajm vërtet i mirë. Jezusi u tha se nuk kishte ardhur ende koha. "Nuk ju takon juve të dini kohët dhe momentet e përshtatshme, që ka përcaktuar Ati me autoritetin e vet." (Veprat 1 v 7)

PREMTIMET E ZOTIT

Ndërsa dishepujt panë Jezusin duke u ngjitur, dy engjëj qëndruan pranë tyre dhe thanë,

"Ky Jezus, që u është marrë në qiell nga mesi juaj, do të kthehet në të njëjtën mënyrë, me të cilën e keni parë të shkojë në qiell. (Veprat 1 v 11)

Ky premtim është tema e përsëritur e mësimëve të apostujve, ashtu siç e lexojmë në Veprat e Apostujve dhe letrat e tyre. Ata prisnin kthimin e Jezusit, për të përmbushur të gjitha premtimet që Zoti kishte bërë lidhur me mbretërinë e Tij.

Por, megjithëse fjala 'ungjill' gjendet vetëm në Dhjatën e Re, lajmi i mirë i mbretërisë së Perëndisë është baza e të gjitha pemtimeve të Zotit që nga fillimi.

UNGJILLI NË EDEN

Në fillim, pas mosbindjes së Adamit dhe Evës ndaj urdhrave të Zotit, kujtojmë fjalët e Tij drejtuar gjarprit:

"Dhe unë do të shtie armiqësi midis teje dhe gruas, midis farës sate dhe farës së saj; fara e saj do të shtypë kokën tënde, dhe ti do të plagosësh thembrën e farës së saj." (Zanafilla 3 v 15)

Ky ishte lajmi i mirë, se forca e mëkatit dhe vdekjes më në fund do të shkatërrohej. Kjo ishte puna që erdhi të bënte Jezusi. Shih Hebrenjve 2 v 14-15.

UNGJILLI NDAJ ABRAHAMIT

Ne kemi studiuar premtimet që Zoti i bëri Abrahamit. Apostulli Pal shkroi, "Dhe Shkrimi, duke parashikuar se Perëndia do t'i shfajësonte kombet me anë të besimit, ia dha më përpara Abrahamit lajmin e mirë: Të gjitha kombet do të bekohen në ty".(Galatasve 3 v 8)

Kur Jezusi të kthehet, ai do të ngrejë Abrahamin nga vdekja dhe të gjitha premtimet e Zotit bërë Abrahamit, do të përmbushen me çdo detaj.

Këto premtime iu pohuan Isakut dhe Jakobit dhe ata gjithashtu do të ngrihen nga vdekja me kthimin e Jezusit, dhe do të marrin vende nderi në Mbretërinë e Perëndisë. (Mateu 8 v 11)

UNGJILLI NDAJ DAVIDIT

Lajmi i mirë i mbretërisë së Perëndisë iu dha Davidit nga profeti Nathan - Lexo 2 Samuelit 7 v 12-16.

"Unë do të ngre mbas teje pasardhësit e tu ... unë do ta bëj të qëndrueshëm për gjithnjë fronin e mbretërisë së tij ... shtëpia jote dhe mbretëria jote do të bëhen të qëndrueshme për gjithnjë para meje, dhe froni yt do të jetë i qëndrueshëm për gjithnjë."

Megjithëse Izraelitët më pas e braktisën Perëndinë, Ai nuk i harroi premtimet e Tij. Ne i shohim ato shpesh herë në Psalmet e Davidit dhe në shkrimet e profetëve. Zoti, nëpërmjet profetit Ezekiel, foli me Zedekian mbretin e fundit të Judesë, "Shkretim, shkretim, shkretim, unë do ta kryej. Dhe

aço nuk do të restaurohet më, deri sa të vijë ai të cilit i përket gjykimi dhe të cilit do t'ja jap." (Ezekiel 21 v 32)

Kur Jezusi erdhi, engjëlli e përtëriu premtimin bërë Maries,

"Ai do të jetë i madh dhe do të quhet Biri i Shumë të Lartit; dhe Zoti Perëndi do t'i japë fronin e Davidit, atit të tij; dhe do të mbretërojë mbi shtëpinë e Jakobit përjetë, dhe mbretëria e tij nuk do të ketë kurrë të sosur".(Lluka 1 v 32-33)

UNGJILLI PËR NE

Ky është lajmi i mirë i Mbretërisë së Perëndisë, që vjen tek ne në mesazhin e Biblës. Jezusi së shpejti do të kthehet në tokë, për të vendosur mbretërinë e Perëndisë. Lexo Mateu 25. Tre shëmbëlltyrat e këtij kapitulli na mësojnë të vështrojmë, të punojmë dhe të reflektojmë dashurinë e Krishtit nëse duam të kemi pjesë në mbretërinë e Perëndisë.

1. Shëmbëlltyra e dhjetë virgjërshave

Ato që u përgatitën dhe ishin të kujdesshme ishin ftuar në festën e martesës, por, ato vaji i të cilave u mbarua e gjetën derën mbyllur.

2. Shëmbëlltyra e talentave

Përdorimi i mundësive tona do të njihen nga Jezusi, dhe ai do të shpërblejë ata që i kanë përdorur këto aftësi dhe mundësi sa më mirë.

3. Shëmbëlltyra e bariut që ndan delet

Bariu i Mirë i njihet delet e tij dhe i kupton përpjekjet e tyre. Ai i njihet ata që janë përpjekur të ndihmojnë vëllezërit e tyre dhe e pranon këtë ndihmë sikur është bërë për të.

ÇFARË DUHET TË BËJMË ?

Ne duhet të pendohemi, të ndryshojmë rrugën tonë, "U mbush koha dhe mbretëria e Perëndisë është afër. Pendohuni dhe besoni ungjillin." (Marku 1 v 15)

"Pendohuni, pra, dhe kthehuni që të shlyhen mëkatet tuaja, dhe që të vijnë kohët e filladit nga prania e Zotit, dhe ai të dërgojë Jezu Krishtin që ju ishte predikuar më parë juve." (Veprat 3 v 19-20)

"Perëndia, pra, duke kaluar përmbi kohërat e padijes, i urdhëron të gjithë njerëzit dhe kudo që të pendohen, sepse ai ka caktuar një ditë në të cilën do të gjykojë me drejtësi botën me anë të atij njeriu të cilin ai e ka caktuar." (Veprat 17 v 30-31)

Ne duhet të ndjekim Jezusin - të ndryshojmë zemrat dhe mendjet tona - të rilindim përmes pagëzimit dhe mësimi tjetër do të na tregojë se çfarë nënkupton kjo. Kjo gjithashtu është e rëndësishme,

"Sepse të gjithë ju që jeni pagëzuar në Krishtin, Krishtin keni veshur ... Dhe, në qoftë se jeni të Krishtit, jeni pra pasardhja e Abrahamit dhe trashëgimtarë sipas premtimit." (Galatasve 3 v 27-29)

Ky është ungjilli, lajmi i mirë i mbretërisë së Perëndisë. Ne, ashtu si dishepujt, presim që kjo të përmbushet sa më shpejt. Prandaj ne lutemi ashtu si Jezusi i mësoi pasuesit e tij, "ardhtë Mbretëria jote".

"Ati ynë që je në qiej, u shenjtëroftë emri yt, ardhtë mbretëria jote, u bëftë vullneti yt si në qiell edhe në tokë. Na jep çdo ditë bukën tonë të nevojshme. Dhe na i fal mëkatet tona, sepse edhe ne i falim fajtorët tanë; dhe mos lejo që të biem në tundim, por na shpëto nga i ligu". (Lluka 11 v 2-4)

PËRMBLEDHJE

1. Fjala 'ungjill' do të thotë 'lajm i mirë'.
2. Lajmi i mirë i mbretërisë së ardhshme të Perëndisë ishte tema kryesore e mësimëve të Jezusit dhe dishepujve të tij.
3. Njohuria, besimi dhe bindja ndaj ungjillit janë të domozdoshme për të fituar shpëtimin.
4. Ungjilli mësohet kudo nëpër Shkrime, në Dhjatën e Vjetër dhe Dhjatën e Re.
5. Lajmi i mirë ende po na predikohet ne.
6. Ne mund të fitojmë një vend në Mbretërinë e Perëndisë, nëse dëgjojmë, kuptojmë dhe i bindemi mesazhit të ungjillit.
7. Ne duhet të japim një përgjigje pozitive ndaj thirrjes së ungjillit, ashtu si Abrahami dhe të gjithë shërbëtorët besnikë të Zotit në të kaluarën.

PJESË NGA BIBLA PËR TË LEXUAR			
2 Samuelit 7	Psalmi 96	Isaia 55	Veprat 9
	Psalmi 1		

Mësimi 10: Pyetje

Nënvizo përgjigjen e drejtë për çdo pyetje dhe shkruaji ato në Fletën Përmbledhëse të Përgjigjeve në fletët e mesit.

1. Fjala 'ungjill' do të thotë: (a) Lajme (b) Lajme të mira
(c) Zoti shqipton (d) Mesazh

2. Cilat nga vargjet në vazhdim na tregojnë se Jezusi predikoi Ungjillin e Mbretërisë? (a) Mateu 1.14 (b) Marku 1.14 (c) Lluka 1.14 (d) Gjoni 1.14 (e) Mateu 3.16 (f) Marku 3.16 (g) Lluka 3.16 (h) Gjoni 3.16 (i) Mateu 4.18 (j) Marku 4.18 (K) Luka 4.18 (l) Gjoni 4.18 (m) Mateu 9.35 (n) Marku 9.35 (o) Lluka 9.35 (p) Gjoni 9.35
3. Kush tjetër predikoi ungjillin përveç Jezusit? (a) Priftërinjtë Judenj (b) Dishepujt (c) Udhëheqësi Romak (d) Njerëzit e Ditur
4. Kur do të vendoset Mbretëria e Perëndisë në tokë ? (a) Ne nuk e dimë (b) Kur Jezusi të kthehet në tokë (c) Ajo tashmë është vendosur (d) Nuk do të vendoset
5. Kush ju tha dishepujve, kur ata po shikonin Jezusin të shkonte në qiej, se ai do të kthehej përsëri? (a) Zoti (b) Një engjëll (c) Jezusi (d) Dy engjëj
6. Si mund të merrni premtimin e shpëtimit të ofruar në Bibël? (a) Duke u bërë të mira miqve tanë (b) Duke ndarë të gjithë pasurinë tonë (c) Duke iu bindur ligjeve të vendit (d) Duke njohur, besuar dhe duke iu bindur ungjillit
7. Cili premtim i Zotit parashikoi se fuqia e mëkatit dhe e vdekjes do të jetë një mundim për racën njerëzore? (a) Premtimi në Eden (b) Premtimi bërë Abrahamit (c) Premtimi ndaj Noeut (d) Premtimi bërë Davidit
8. Cili varg në Dhjatën e Re na tregon se Ungjilli iu predikua Abrahamit? (a) Galatasve 8.3 (b) Galatasve 3.8 (c) Romakëve 8.3 (d) Romakëve 3.8.

9. Cili profet i Zotit i tha Davidit lajmin e mirë të Mbretërisë së Perëndisë? (a) Danieli (b) Isaia (c) Elija (d) Nathani
10. Cili dishepull e ndihmoi Saulin (Palin) të pagëzohej siç shkruhet tek Veprat kapitulli 9 ? (a) Pjetri (b) Andreu (c) Anania (d) Gjoni

MËSIMI 11

Pagëzimi

Në mësimin e fundit, ne pamë se besimi dhe kuptimi i ungjillit, si dhe bindja ndaj urdhrave të Zotit, ishin thelbësore për shpëtimin. Lexojmë fjalët e Jezusit pas ringjalljes së tij, "Dilni në mbarë botën dhe i predikoni ungjillin çdo krijese; ai që beson dhe është pagëzuar, do të jetë i shpëtuar".(Marku 26 v 15-16)

Menjëherë e kuptojmë se pagëzimi i Shenjtë duhet të ndodhë vetëm kur njeriu është në gjendje të kuptojë dhe t'i bindet fjalës së Zotit. Prandaj është një kusht i domozdoshëm që ne të prano kemi nga Zoti.

Ne kemi shembullin e Kornelit, një centurion Romak, i cili ishte një njeri i 'mirë' nga çdo pikëpamje (shih Veprat 10 v 2), megjithatë Zoti i tha të thërriste Pjetrin, "ai do të thotë se çfarë duhet të bësh. (Veprat 10 v 6) Pjetri erdhi dhe e mësoi Kornelin në lidhje me Jezusin.

"Tani ai na urdhëroi t'i predikojmë popullit dhe të dëshmojmë se ai është ai që Perëndia e ka caktuar si gjykatës të të gjallëve dhe të të vdekurve. Për të bëjnë dëshmi të gjithë profetët, që kushdo që beson në të merr faljen e mëkateve me anë të emrit të tij. (Vep 10 v 42-43)

Një gjë është ende e domozdoshme,

"Kështu ai urdhëroi që ata të pagëzoheshin në emër të Zotit Jezus". (Veprat 10 v 42-48)

Nga kjo, si dhe nga shënimet e tjera në Veprat e Apostujve, është e qartë se Zoti ka caktuar tre kushte të rëndësishme për shpëtimin: njohuri, besim dhe pagëzim. (Lexo Veprat 2 v 37-38,41; Veprat 8: 35-38; Veprat 16 v 25-33)

PAGËZOJ

Kjo fjalë angleze është marrë direkt nga fjala greke 'baptizo' që do të thotë të zhytësh, ose fundosje e plotë në lëng. Kjo është përdorur në Greqi në artin e ngjyrosjes. Për të ngjyrosur materialin, duhej që ai të futej plotësisht në bojë, kështu që materialit t'i ndryshohej krejt boja.

PAGËZIMI

Përdorimi i kësaj fjale kudo në Dhjatën e Re, bën të qartë se spërkatja me ujë nuk është e mjaftueshme. Pagëzimi i Shenjtë kërkon një zhytje të plotë në ujë. Kështu ne lexojmë për Filipin kur pagëzoi eunukun Etiopas, "dhe të dy, Filipi dhe eunuku, zbritën në ujë dhe ai e pagëzoi." (Veprat 8 v 38)

Po kështu lexojmë për Gjon Pagëzarin, kur ai pagëzoi në Enon afër Salimit "sepse aty kishte shumë ujë" (Gjoni 3 v 23)

KUPTIMI I PAGËZIMIT

Nëse lexojmë me kujdes Dhjatën e Re, do të shohim se pagëzimi ka një domethënie të katërfishtë.

1. Largimi ose pastrimi

"Çohu dhe ji i pagëzuar dhe i larë nga mëkatete e tua, duke thirrur emrin e Zotit". (Veprat 22 v 16)

"A nuk e dini ju se të padrejtët nuk do të trashëgojnë Mbretërinë e Perëndisë? ... Dhe të tillë ishit disa nga ju; por u latë, por u shenjtëruat, por u shfajësuat në emër të Zotit Jezus dhe me anë të Frymës së Perëndisë tonë". (1 Korintasve 6 v 9-11)

Të njëjtin simbol e gjejmë të përdorur edhe në Dhjatën e Vjetër, së bashku me figurën e ndryshimit të ngjyrës. "Lahuni, pastrohuni, largoni nga prania ime ligësinë e veprimeve tuaja, mos bëni më keq. Mësoni të bëni të mirën, ... edhe sikur mëkatet tuaja të ishin të kuqe flakë, do të bëhen të bardha si bora, edhe sikur të ishin të kuqe të purpur, do të bëhen si leshi." (Isaia 1 v 16-18)

2. Shoqërimi me vdekjen dhe ringjalljen e Krishtit

Dhe ndërsa jemi mbuluar plotësisht nga uji, në çastin e pagëzimit në mënyrë simbolike ne vdesim, dhe ndërsa dalim nga uji, ne simbolikisht nisim një jetë të re. Me këtë ne e shoqërojmë veten me vdekjen dhe ringjalljen e Jezusit. Për këtë apostulli Pal shkroi:

"Po a nuk e dini se ne të gjithë që u pagëzuam në Jezu Krishtin, u pagëzuam në vdekjen e tij? Ne, pra, u varrosëm me të me anë të pagëzimit në vdekje, që, ashtu si Krishti u ringjall prej së vdekurish me anë të lavdisë së Atit, kështu edhe ne gjithashtu të ecim në risinë e jetës. Sepse, nëse u bashkuam me Krishtin në një vdekje të ngjashme me të tijën, do të jemi edhe e ringjalljes së tij." (Romakëve 6 v 3-5)

Në pagëzim ne pësojmë një ringjallje të figurshme drejt një jete të re, dhe ndryshimi i botëkuptimit është kryesor në bindjen tonë ndaj Zotit.

Jezusi tha, "se kush nuk ka lindur nga uji dhe nga Fryma, nuk mund të hyjë në mbretërinë e Perëndisë." (Gjoni 3 v 5)

Pali u shkroi gjithashtu besimtarëve në Kolos për pagëzimin,

"Të varrosur bashkë në të në pagëzim, ju edhe u ringjallët bashkë me të, me anë të besimit në fuqinë e Perëndisë që e ka ringjallur prej së vdekurish. Dhe bashkë me të Perëndia ju dha jetë ju, që kishit vdekur në mëkate dhe në parethprejjen e mishit, duke jua falur të gjitha mëkatet." (Kolozianëve 2 v 12-13)

3. Ne jemi të bashkuar në Krisht me anë të pagëzimit

Ne jemi të bashkuar me anë të pagëzimit në Krisht dhe kështu të lidhur më Krishtin si dhe me premtimet që Zoti bëri nëpërmjet tij,

"Sepse ashtu si trupi është një, por ka shumë gjymtyrë, dhe të gjitha gjymtyrët e të njëjtit trup, megjithëse janë shumë, formojnë një trup të vetëm, kështu është edhe Krishti. Sepse të gjithë ne jemi pagëzuar në një Frym të vetëm në të njëjtin trup, qofshin Hebrejtë apo Grekët, qofshin skllëverit a të liruarit, dhe të gjithë jemi ujitur në të njëjtin Frymë." (1 Korintasve 12 v 12-13)

"Ta dini, pra, se ata që janë nga besimi janë bij të Abrahamit." "Dhe premtimet iu bënë Abrahamit dhe pasardhjes së tij. Shkrimi nuk thotë: 'Edhe pasardhësve' si të ishin shumë, por të një të vetme: 'Dhe pasardhjes sate', pra Krishti." ... "Sepse të gjithë ju jeni bij të Perëndisë me anë të besimit te Jezu Krishti. Sepse të gjithë ju që jeni pagëzuar në Krishtin, Krishtin keni veshur. Nuk ka as Jude, as Grek, nuk ka as skllav as të lirë, nuk ka as mashkull as femër, sepse të gjithë jeni një në Jezu Krishtin. Dhe, në qoftë se jeni të Krishtit, jeni pra pasardhja e Abrahamit dhe trashëgimtarë sipas premtimit." (Galatasve 3 v 7,16, 26-29)

Pali shkruan përsëri për ndryshimin që ndodh pas pagëzimit,

"Ju ishit në atë kohë pa Krishtin, të huaj në qytetërinë e Izraelit dhe të huaj për besëlidhjen e premtimit, pa pasur shpresë dhe duke qënë pa Perëndi në botë. Por tani, në Krishtin Jezus, ju që dikur ishit larg, u afruat me anë të gjakut të krishtit." "Ju, pra, nuk jeni më të huaj, as bujtës po bashkëqytetarë të shenjtorëve dhe pjesëtarë të familjes së Perëndisë." (Efesianëve 2 v 12-13, 19)

4. Një ndryshim padronësh - thirrje për ndarje

Lexo 2 Korintasve 6 v 24-18; 1 Gjoni 2 v 15-17

Zoti nuk është i kënaqur me idhujtarinë e botës. Njerëzit nga natyra janë shërbëtorë të mëkatit. Kur pagëzohemi ne ndryshojmë shërbimin tonë:

"... që ne të mos i shërbejmë më mëkatit. Në fakt, ai që ka vdekur është shfajësuar nga mëkati. Kështu edhe ju, konsideroheni veten të vdekur për mëkatin, por të gjallë për Perëndinë, në Jezu Krishtin, Zotin tonë. Le të mos mbretërojë, pra, mëkati në trupin tuaj të vdekshëm, që t'i bindeni atij në epshet e veta ... A nuk e dini ju se nëse e tregoni veten shërbëtorë të atij që i bindeni, jeni shërbëtorë të atij që i bindeni, qoftë mëkatit për vdekje, qoftë dëgjësës për drejtësi? Por qoftë lavdëruar Perëndia, sepse ishit shërbëtorë të mëkatit, por iu bindët me zemër atij mësimi që iu është transmetuar. Dhe, mbasi u liruat nga mëkati, u bëtë shërbëtorë të drejtësisë." (Romakëve 6 v 6-7, 11-12, 16-18)

Pas pagëzimit ne nisim një jetë të re me bindje ndaj Zotit, që na lidh me dhuratën që ai na ka premtuar.

"Por tani, pasi u liruat nga mëkati dhe u bëtë shërbëtorë të Perëndisë keni për frytin tuaj shenjtërimin dhe për fund jeta e përjetshme. Sepse paga e mëkatit është vdekja, por dhuntia e

Perëndisë është jeta e përjetshme në Jezu Krishtin, Zotin tonë. (Romakëve 6 v 22-23)

SHEMBULLI I NOEUT

Kjo është ajo që bëri Noeu. Bota e ditëve të tij ishte e mbushur me dhunë dhe ligësi. Noeu, ndërtoi një arkë, dhe kur pjesa tjetër e botës u shkatërrua nga uji i përmbytjes, Noeu dhe familja e tij hynë në arkë dhe shpëtuan.

"Në ditët e Noeut, ndërsa po ndërtohej arka, në të cilën, pak vetë, gjithsej tetë, shpëtuan nëpërmjet ujit, i cili është shëmbëllesa e pagëzimit (jo heqja e ndyrësisë së mishit, po kërkesa e një ndërgjegjeje të mirë te Perëndia), që tani na shpëton edhe ne me anë të ringjalljes së Jezu Krishtit." (1 Pjetër 3 v 20-21)

Gjykimi i të ligjve, kur Krishti të kthehet, do të jetë i i menjëhershëm dhe përfundimtar, ashtu siç ishte në ditët e Noeut. Ashtu si Noeu shpëtoi në arkë, kështu edhe ne nëse jemi 'në Krisht' do të shpëtohem. Ne kemi parë se mënyra për të qënë në Krisht është përmes njohurisë, besimit, pagëzimit dhe bindjes së vazhdueshme.

SA I RËNDËSISHËM ËSHTË PAGËZIMI?

Shumë mendojnë se për të ndryshuar mënyrën e jetesës, nuk është e nevojshme t'i nënshtrohemi këtij veprimi. Sa të gabuar janë këta, sa të paefektshme janë të gjitha përpjekjet e tyre për të vepruar drejt. Shqyrtoni rastin e Namanit nga Siria. (2 Mbretërve 5 v 1-27). Profeti Elise, një njeri i Zotit, i tha atij të lahej në lumin Jordan për të shëruar lebrën. Në fillim ai

refuzoi, por kur shërbëtorët e tij i thanë t'i bindej detajeve të veçanta të thëna nga Zoti, ai u shërua menjëherë.

Nëse i bindemi plotësisht fjalës së Zotit, mund të ndryshojmë dhe të nisim jetën nga e para. Por ne mund të pyesim për mëkatet që bëjmë pas pagëzimit. Ne pamë se në pagëzim, jemi të shoqëruar me vdekjen e Jezu Krishtit dhe kjo ndodh vetëm njëherë, dhe të gjitha mëkatet na janë falur. Kështu, të gjitha ato gabime që bëjmë në jetën e re në Krisht janë falur me anë të lutjes me anë të Shpëtimtarit tonë. Kur ne pendo kemi dhe kërkojmë faljen e mëkateve nga Zoti, të gjitha gabimet dhe mëkatet tona do të falen dhe prandaj ne mund të ecim të sigurt përpara.

Zoti na ka ofruar këtë mundësi të mrekullueshme përmes Fjalës së Tij. A e ndjeni të nevojshme të filloni një jetë të re? Me përvojën e gabimeve që keni bërë dhe dëshirën për të fshirë disa nga mëkatet e jetës tuaj të mëparshme, këtu keni një mundësi të filloni përsëri, dhe këtë herë jo në një jetë që të çon në varr, por në rrugën e pavdekësisë dhe në mbretërinë e lavdishme të Perëndisë. Rruga e Zotit është e vetmja mënyrë me të cilën ju mund të pajtoheni me Krijuesin tuaj.

Kjo është rëndësia e pagëzimit. Është një veprim i rëndësishëm bindjeje, një pjesë kryesore e rrugës së Zotit për shpëtim.

PËRMBLEDHJE

1. Pagëzimi duhet të ndodhë vetëm pas një kuptimi dhe besimi të plotë të ungjillit.
2. Pagëzimi kërkon një zhytje të plotë në ujë.
3. Në aktin e pagëzimit-
  - (a) mëkatet tona në mënyrë simbolike janë larguar

(b) ne jemi shoqëruar me vdekjen dhe ringjalljen e Zotit Jezu Krisht

(c) ne jemi të bashkuar në Krisht, dhe kështu të lidhur me premtimet e Zotit nëpërmjet Krishtit

4. Ashtu si Noeu shpëtoi duke hyrë në arkë, kështu edhe ne duhet të hymë në Krisht nëpërmjet pagëzimit, me qëllim që të shpëtohem nga gjykimi i ardhshëm.

5. Pagëzimi është i domozdoshëm për shpëtim.

PJESË NGA BIBLA PËR TË LEXUAR

**Zanafilla 6,7 dhe 8   Marku 26   Veprat 8 dhe
22**

Mësimi 11: Pyetje

Nënvizo përgjigjen e drejtë për çdo pyetje dhe shkruajini ato në Fletën Përmbledhëse të Përgjigjeve në faqet e mesit.

1. Fjala 'pagëzim' do të thotë:

(a) Spërkatje   (b) Derdhje   (c) Zhytje   (d) Lagem

2. Kush e pagëzoi eunukun Etiopas?

(a) Stefani   (b) Pali   (c) Filipi   (d) Barnaba

3. Cilat vargje në Bibël na tregojnë për udhëzimet e dishepujve në lidhje me predikimin e ungjillit?

(a) Marku 15 v 15-16   (b) Marku 16 v 15-16   (c) Marku 5 v 15-16   (d) Marku 6 v 15-16

4. Cilët nga tre të mëposhtmit u pagëzuan?

(a) Pilati   (b) Pali   (c) Roja i burgut në Filipi   (d) Lidia

5. Kur duhet të ndodhë pagëzimi i vërtetë?

- (a) Në lindje (b) Në vdekje (c) Pas mbarimit të shkollës
 (d) Kur kemi një kuptim dhe besim të plotë të planit të Zotit për shpëtim
6. Çfarë përfaqson akti i pagëzimit?
 (a) Dhuratën e Zotit (b) Vdekjen e personit (c) Arkën e Noeut (d) Vdekjen dhe ringjalljen e Jezusit
7. Cili kapitull në Bibël shpjegon kuptimin e pagëzimit? (a) Romakëve 6 (b) Ruthi 4 (c) Zbulesa 6 (d) Kolosianëve 4
8. Cila ngjarje është përdorur nga Pjetri për të dhënë një paralelizëm me aktin e pagëzimit?
 (a) Kalimi përmes Detit të Kuq tek Eksodi (b) Kalimi i Lumit Jordan drejt Tokës së Premtuar (c) Furnizimi me ujë në shkretëtirë (d) Ndërtimi i një arke nga Noeu në kohën e përmytjes
9. Çfarë veprimi bindjeje kërkon Zoti nga ju, që të mund të përfitoni një vend në Mbretërinë e Tij të ardhme?
 (a) Dashuri (b) Besim (c) Besim dhe pagëzim (d) Ndershmëri
10. Dëshironi të mësoni më shumë për mesazhin e Zotit dhe të kuptoni se duhet të pagëzoheni?
 (a) Po (b) Jo (c) Nuk jam i sigurt (d) Ndoshta

MËSIMI 12

Mbretëria e Perëndisë

Kur Krishti të kthehet - një mësim i mëparshëm tregoi se kjo do të ndodhë së shpejti - puna e tij e parë do të jetë të ringjallë të vdekurit.

"Shumë nga ata që flenë në pluhurin e tokës do të zgjohen".
(Daniel 12 v 2)

"Dhe këtë po j'ua themi me fjalën e Zotit: ne të gjallët, do të mbetemi deri në ardhjen e Zotit, nuk do të jemi përpara atyre që kanë fjetur, sepse Zoti vetë, me një urdhër, me zë kryeengjëlli dhe me borinë e Perëndisë, do të zbresë nga qielli dhe ata që vdiqën në Krishtin do të ringjallen të parët." (1 Thesalonikasve 4 v 15-16)

Më pas do të vijë gjykimi, dhe shpërblimi për jetën e përjetshme do t'u jepet njerëzve të drejtë të cilët do të ndihmojnë për qeverisjen e mbretërisë së Perëndisë.

Bibla premtan se mbretërimi i Krishtit, do të shohë fundin e së keqes e cila tashmë korrupton botën.

KUSHTET NË MBRETËRI

Atje nuk do të ketë më shtypje (Psalmi 72 v 4) dhe as luftë,

"Ai do të sigurojë drejtësi midis kombeve dhe do të qortoje shumë popuj. Do t'i farkëtojnë shpatat e tyre duke i kthyer në plugje dhe heshtat e tyre në drapinj; një komb nuk ka për të ngritur shpatën kundër një kombi tjetër dhe nuk do të mësojnë më luftën." (Isaia 2 v 4)

Mbretërimi i Zotit do të jetë i drejtë.

"I dashuri i tij do të qëndrojë në frikën nga Zoti, nuk do të gjykojë nga pamja, nuk do të japë vendime sipas fjalëve që thuhet, por do t'i gjykojë të varfërit dhe do të marrë vendime të drejta për njerëzit e përlur të vendit." (Isaia 11 v 3-4)

Sëmundjet do të kontrollohen dhe nuk do të ketë më,

"Atëherë do të hapen sytë e të verbërve dhe veshët e të shurdhëve; atëherë çalamani do të kërcëjë si një dre dhe gjuha e memecit do të bërtasë nga gëzimi." (Isaia 35 v 5-6)

Shumë vende sot vuajnë nga uria dhe mijra njerëz vdesin çdo ditë. Por në ato ditë nuk do të ketë më uri. Rënia e shiut në shkretëtirë do të bëjë që bimët të rriten edhe në këto vende.

"Sepse do të dalin ujëra në shkretëtirë dhe përrenj në vendin e vetmuar. Vendi i thatë do të bëhet pellg dhe toka e etur për ujë burim ujërash." (Isaia 35 v 6-7)

"Do të ketë bollëk gruri mbi tokë, në majat e maleve; kallinj të e tij do të valëviten si drurët e Libanit." (Psa72 v 16)

Së fundi, vetë vdekja do të shkatërrohet.

"Pastaj do të vijë fundi, kur ai do t'ia dorëzojë mbretërinë Perëndisë Atë, pasi të ketë asgjësuar çfarëdo sundimi, çdo pushtet e fuqi. Sepse duhet që ai të mbretërojë, derisa t'i vërë të gjithë armiqtë e tij nën këmbët e veta. Armiku i fundit që do të shkatërrohet është vdekja." (1 Korintasve 15 v 24-26)

"Dhe Perëndia do të thajë çdo lot nga sytë e tyre; dhe vdekja nuk do të jetë më; as brengë as klithma, as mundim, sepse gjërat e mëparshme shkuan." (Zbulesa 21 v 4)

Është e qartë se pse kjo njohuri për mbretërinë e Perëndisë është quajtur Ungjill - ne mësuam se kjo fjalë nënkupton 'Lajm i mirë'.

SHPËTIMI

Pas ringjalljes së tij, Jezusi i dërgoi dishepujt nëpër botë duke ju thënë, "Dilni në mbarë botën dhe i predikoni ungjillin çdo krijese; ai që beson dhe është pagëzuar, do të jetë i shpëtuar." (Marku 16 v 15-16)

Është e qartë se pagëzimi duhet të pasohet me besimin e ungjillit. Vargu vazhdon - "por ai që nuk ka besuar, do të jetë i dënuar".

Në ditën e Rrëshajëve, apostulli Pjetër foli për ringjalljen e Jezusit dhe shpresën për Ardhjen e Dytë të tij. Njerëzit që dëgjuan u prekën nga kjo dhe pyetën se ç'duhet të bënin. Atyre iu thanë të pendohen dhe të pagëzohen. Të pendohesh do të thotë të ndryshosh mendjen - dhe të nisësh nga e para.

"Dhe ata që e pranuan fjalën e tij me gëzim, u pagëzuan ...Ata ishin ngulmues në zbatimin e mësimit të apostujve, në bashkësi, në thyerjen e bukës dhe në lutje."(Veprat 2 v 41-42)

Vini re të njëjtin urdhër - të kuptosh dhe besosh (që është besimi) të ndjekur me bindje gjatë pagëzimit. Më pas, vjen një përpjekje e vazhdueshme nga besimtari për ta jetuar jetën në një mënyrë që e kënaq Zotin.

Kështu, kristiani i pagëzuar i quajtur si "i ringjallur me Krishtin", mund të presë me besim të plotë ardhjen e Mbretit.

"Në qoftë se ju jeni ringjallur me Krishtin, kërkonit ato që janë lart, ku Krishti është ulur në të djathtë të Perëndisë, kini në mend gjërat që janë lart, jo ato që janë mbi tokë, sepse ju keni vdekur dhe jeta juaj është fshehur bashkë me Krishtin në Perëndinë. Kur të shfaqet Krishti, jeta jonë, atëherë edhe ju do të shfaqeni në lavdi bashkë me të." (Kolosianëve " 3 v 1-4)

FALJA E MËKATEVE

Nëse gjatë kohës që ne presim Krishtin, një kristian bën gabime, ai e di se Jezusi është një mbrojtës në emër të tij, sepse ai e di se çfarë është tundimi. Në letrën drejtuar Hebrenjve, përmendet se Prifti ynë i Lartë u tundua në të njëjtën mënyrë si ne, por ai mundi të rezistonte dhe nuk

mëkatoi. (Hebrenjve 4 v 15). Kristiani duhet të jetë i sigurt se lutjet e tij do të dëgohen.

"Le t'i afrohemi, pra, me guxim fronit të hirit, që të marrim mëshirë e të gjejmë hir, për të pasur ndihmë në kohë nevoje."(Hebrenjve 4 v 16)

DHURATA E PERËNDISË

Ne nuk mund t'ia dalim në krye vetëm me përpjekjet tona. Është vetëm për shkak të dashurisë dhe mëshirës së Zotit, që ne të fitojmë shpëtimin nëpërmjet Krishtit. Kështu, apostulli Pal shkroi, "Ju në fakt, jeni të shpëtuar me anë të hirit nëpërmjet besimit, dhe kjo nuk vjen nga ju, po është dhurata e Perëndisë." (Efesianëve 2 v 8)

"Dhuntia e Perëndisë është jeta e përjetshme në Jezu Krishtin, Zotin tonë." (Romakëve 6 v 23)

HAPI TJETËR

Tani ju keni përfunduar dymbëdhjetë mësimet e kësaj faze udhëzimi. Ju lexuat në këto mësimet një përshkrim të shkurtër të asaj që mëson Bibla për Zotin dhe qëllimin e tij me tokën. Ju mund të jeni si disa njerëz të Athinës që dëgjuan Palin dhe "Kur dëgjuan të flitej për ringjalljen e të vdekurve, disa e përqeshën dhe të tjerë thoshin: Do të dëgjojmë përsëri për këtë gjë". (Veprat 17 v 32) Me fjalë të tjera ata ishin të gëzuar që dëgjuan, por nuk ishin të interesuar për të vazhduar këto mësimet.

Por ju mund të jeni si njerëzit e Bereas që vizitoi apostulli, të cilët "i shqyrtuan çdo ditë Shkrimet për të parë nëse këto gjëra ishin ashtu." (Veprat 17 v 11)

Cilitdo grup njerëzish t'i përkisni, qëllimi i Zotit përsëri do të përmbushet. Pjetri shkroi se në ditët e fundit, njerëzit do të tallen me idenë e kthimit të Krishtit. Pjetri thotë se ata u tallën me predikimin e Noeut, por kur dita e caktuar erdhi, shiu nisi. Në të njëjtën mënyrë, nëse njerëzit do të vënë re ose jo,

"Dita e Zotit do të vijë" (2 Pjetër 3 v 9-10)

NJË MESAZH SPECIAL PËR JU

Apostulli përfundon letrën duke thënë se duke i ditur këto, "Si të mos duhet të keni një sjellje të shenjtë dhe të perëndishme?" (2 Pjetër 3 v 11)

Kësaj pyetje, secili duhet t'i përgjigjet në mënyrë individuale. Ne besojmë se ju do të "jeni përpara tij të papërlyer dhe të paqortueshëm, në paqe." (2 Pjetër 3 v 14)

PJESË NGA BIBLA PËR TË LEXUAR

Isaia 65 v 17-25   Romakëve 13   Efesianëve 5

Isaia 66 v 1-2   Kolosianëve 3   2 Pjetër 3

Isaia 2

MËSIMI 12: Pyetje

Nënvizo përgjigjen e drejtë për çdo pyetje dhe shkruajini ato në Fletën Përmbledhëse të Përgjigjeve në faqet e mesit.

1. Cila do të jetë puna e parë e Jezusit, kur ai të kthehet në tokë?   (a) T'i thotë të gjithëve se ka erdhur   (b) Të

- ringjallë të vdekurit (c) T'i gëzojë të gjithë (d) Të shkatërrojë të ligjtë
2. Cilat nga kushtet e mëposhtme do të egzistojnë në Mbretërinë e Perëndisë? (a) Nuk ka më luftë (b) S'ka më sëmundje (c) Nuk do të ketë më uri dhe thatësi
  3. Në cilën ditë feste apostulli Pal u tha njerëzve për ardhjen e dytë të Jezusit siç përmendet në Veprat 2 ? (a) Pashkës (b) Rrëshajëve (c) Purimit (d) Tabernakujve
  4. Si duhet ta jetojë jetën një besimtar i pagëzuar? (a) Në izolim (b) Në një mënyrë që e kënaq Zotin (c) Në një punë të rëndësishme
  5. Si mund të kërkojë faljen e mëkateve një Kristian? (a) Me anë të sakrificës (b) Me anë të së dhjetës (c) Me anë të ofertave (d) Me anë të lutjes
  6. Cila është dhurata e Zotit e përmendur tek Romakëve 6? (a) Jeta e përjetshme përmes Jezusit (b) Krijimi (c) Bibla (d) Stinët
  7. Çfarë bënte njerëzit në Athinë kur dëgjuan predikimin e Palit? (a) E qëlluan me gurë Palin (b) Thanë, 'Do të dëgjojmë përsëri për këtë gjë (c) E lavdëruan Palin (d) E respektuan Palin
  8. Çfarë bënte njerëzit në Berea kur dëgjuan predikimin e Palit? (a) Kënduan lavde (b) I shqyrtuan shkrimet çdo ditë (c) Predikuan (d) Shitën gjithë pasurinë
  9. Cilat nga të mëposhtmet janë qenie njerëzore që nuk mund të parandalojnë ngjarjet? (a) Ndotja (b) Themelimi i Mbretërisë së Perëndisë (c) Urrejtja (d) Kthimi i Jezusit

10. Cili apostulli i Jezusit thotë se duhet të përpiqemi të jemi të pafajshëm në jetën tonë para Zotit? (a) Pali (b) Filipi (c) Gjoni (d) Pjetri